

Ám Dạ Thự Quang

Contents

Ám Dạ Thự Quang	2
1. Chương 1-1: Tiết Tử	2
2. Chương 1-2	3
3. Chương 1-3	4
4. Chương 1-4: Xuyên Không Rồi	5
5. Chương 2: Jessyca	7
6. Chương 3: Bí Mật Của Mặc Cách	8
7. Chương 4: Nam Nhân Dưới Ánh Trăng	11
8. Chương 5: Phụ Thân	14
9. Chương 6: Bữa Cơm	17
10. Chương 7: Học Tập	18
11. Chương 8: Nam Nhân Nhà Ha Tư Ngột	21
12. Chương 9: Sự Khiêu Khích Của Da Lỗ	23
13. Chương 10: Vô Đề	25
14. Chương 11: Bạch Long (rồng Trắng)	27
15. Chương 12: Bạch Long (rồng Trắng)	29
16. Chương 13: Tinh Thần Lực	30
17. Chương 14: Thói Quen	31
18. Chương 15: Ban Đầu Cầm Giữ	33
19. Chương 16: Hoa Hồng Băng Màu Xanh	35
20. Chương 17: Nụ Hôn Ngoài Ý Muốn	36
21. Chương 18: Nụ Hôn Ngoài Ý Muốn	38
22. Chương 19: Không Vui	40
23. Chương 20: Yên Hội	41
24. Chương 21: Điệu Nhảy	45
25. Chương 22: Lo Lắng Của Ha Tư Ngột	47
26. Chương 23: Vùng Đất Của Long Tộc	49
27. Chương 24: Long Vương La Tây	51
28. Chương 25: Cây Roi	52
29. Chương 26: Trong Quán Bar	55
30. Chương 27: Gặp Lại	57
31. Chương 28: Hội Nghị	59
32. Chương 29: O Lắng Của Jayme	61
33. Chương 30: Phiên Nào Của La Tây	62
34. Chương 31: Sầu Xa	64
35. Chương 32: Thịnh Cầu	65
36. Chương 33: Nụ Hôn Bất Ngờ	67
37. Chương 34: Thực Hiện Ban Đầu Cầm Giữ	69
38. Chương 35: Thực Hiện Ban Đầu Cầm Giữ	70
39. Chương 36: Thực Hiện Ban Đầu Cầm Giữ	71
40. Chương 37: Năng Lực Sơ Khai	75
41. Chương 38: Chuyện Lạ	77

42. Chương 39: Biến Mất	78
43. Chương 40: Lang Nhân Mai Táp Tây	80
44. Chương 41: Sói Đỏ Dưới Trăng	82
45. Chương 42: Nam Nhân Làn Hai Xuất Hiện	84
46. Chương 43: Nỗi Lo Sợ Của Kí Ưc	85
47. Chương 44: Hồ Điệp Dưới Trăng	86
48. Chương 45: Mộng Mị	87
49. Chương 46: Lang Tộc Chi Bộ (1)	89
50. Chương 47: Lang Tộc Chi Bộ (2)	90
51. Chương 48: Lang Tộc Chi Bộ (3)	91
52. Chương 49: Bí Mật Bại Lộ	91
53. Chương 50: Mộng Mị 2	93
54. Chương 51: Nam Nhân Trở Về	93
55. Chương 52: Kế Hoạch Của Hắc Diệu	95
56. Chương 53: Bị Bao Vây	96
57. Chương 54: Phụ Thần	97
58. Chương 55: Ánh Sáng Trở Lại – Đại Kết Cục – Phiên Ngoại	98

Ám Dạ Thụ Quang

Giới thiệu

Thể loại : Phũ tử văn, niên thượng, thanh thủy vănEditor: nguyent 217Nay tại vùng đất Ám Dạ – Huyết Tộc làm bá c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/am-da-thu-quang>

1. Chương 1-1: Tiệt Tử

Đây là một vùng đất thần bí có tên Ám Dạ

Nơi này vẫn có con người nhưng họ không phải là kẻ có địa vị cao nhất trong chuỗi thức ăn.Địa vị cao hơn là Huyết Tộc

Ở nơi này con người lúc nào cũng có thể trở thành thực phẩm của Huyết Tộc, cho dù trở thành Huyết Tộc mới cũng không đổi khác

Đơn giản là con người quá mức yếu đuối

Mặc dù Huyết Tộc thống trị thiên hạ nhưng vùng đất này vẫn vó ánh mặt trời,đó cũng là nguyên nhân mà con người có thể sinh sôi nảy nở

Ban ngày con người không hề e cổ kị mà đi bất cứ nơi nào trên vùng đất này bởi Huyết Tộc không thể lấy tốc độ ánh sáng mà xuất hiện.

Ban ngày, Huyết Tộc đều trốn ở thành trì vùng đất của mình.

Huyết Tộc e ngại ánh mặt trời, nhìn thấy ánh sáng sẽ chết.

Đó là khuyết điểm duy nhất của Huyết Tộc

Bọn họ ngay từ khi bắt đầu đã là sủng nhi của lòng đất

Nhưng bởi vì làm việc quá mức cực đoan mà chộc giận thần

Huyết Tộc bị vĩnh viễn cướp đi quyền lợi rồi lại đạt được quyền lợi dưới lòng đất!

.....

Nay tại vùng đất Âm Dạ – Huyết Tộc làm bá chủ!

Nay Huyết Tộc thuần khiết nhất cư ngụ tại tòa thành Âm Dạ – Hạ Tư Ngột gia tộc

Máu phục tùng máu

Tộc tướng bọn họ Mật Tư – Hạ Tư Ngột bá tước đương nhiên là vua Huyết Tộc

Ẩn dấu trong bóng đêm vị vua của lòng đất tràn ngập sức mạnh thần bí mà con người không thể ước lượng nổi

2. Chương 1-2

Ý thức chậm rãi tụ họp

Lâm Mặc nhẹ nhàng chớp mắt, hần phát hiện mình di chuyển có chút không tự nhiên, hần vươn tay, duỗi còn không được 6 phân, tay bị vật gì đó chặn lại.

Lâm Mặc sờ theo rìa vật cản, cảm giác như một bức tường rất bằng phẳng, tối mà lạnh như băng.

Chậm rãi chuyển động, Lâm Mặc phát hiện hần dĩ nhiên bị giam cầm ở trong một không gian nhỏ hẹp?!

Hần nhớ kĩ trước lúc này chính hần còn đang ngồi ở quán ăn nhỏ với đám bạn mèo mả gà đồng, vùng quyền uống rượu đến không biết trời đất là gì, như thế nào trong chớp mắt mình bị đóng trong một cái rương rồi??

Ta hình như không kết thù oán với ai cả

Mặc dù ta thừa nhận bình thường mình là một người không có tác phong đặc biệt nhưng cũng là một ông chủ nhỏ co được dân được đi?

Lâm Mặc trầm câu hỏi mà không có lời giải.

Đột nhiên hần nghe thấy một tiếng vang nhỏ.

Vừa nãy có động tay một chút, dường như đem cái gì đẩy ra.

Vì vậy Lâm Mặc tiếp tục dùng sức.

Một màn rung lắc kịch liệt trôi qua, không khí tràn vào tươi mát hần lên.

Lâm Mặc bò ra khỏi nơi chật chội sau đó quay đầu nhìn lại.

Cái gì!

Dĩ nhiên là một quan tài.

Lão tử đã chết rồi sao?

Hay là uống rượu quá độ mà chết?

Lúc này là buổi tối, chung quanh rất mờ lung nhưng dựa vào thị lực 1.0 của Lâm Mặc hoặc có thể coi là vậy hần dường như nhìn rõ ràng.

Đây là một hẻm nhỏ.

Không khí bên ngoài vừa tràn vào phổi, Lâm Mặc cũng ngửi thấy một mùi hôi thối, cách đó không xa, có một đống rác.

cái địa phương gì đây.

Trong đầu Lâm Mặc hiện lên một loạt nghi vấn.

”chít..”

Vốn là một con chuột nhỏ

Khi hần bước ra đã đá phải nó, máu đang chảy ra ngoài.

Nhìn chất lỏng đỏ tươi Lâm Mặc đột nhiên cảm giác yết hầu căng thẳng mà siết chặt lại.

Rất muốn uống thứ đó..

Trong nháy mắt người vừa đứng ở vị trí nào đó đã không thấy bóng.

Cách đó không xa,có một bóng người ngồi xổm, trong tay hắn cầm một vật không rõ, đầu cúi thấp, tóc dài che hết mặt,làm cho người ta không thể thấy rõ vẻ mặt dọa người của hắn lúc này.

Nhưng hắn đang ăn cái gì đó một cách rất thô lỗ làm cho người ta liên tưởng đến dã thú — hay là một thứ không có linh hồn nào đó.

3. Chương 1-3

Edit:nguyent217

Lâm Mặc lại một lần nữa tỉnh lại trong một gian phòng hoa lệ.Hắn vừa mở mắt đã nhìn thấy chùm đèn thủy tinh treo trên trần phòng.

Nhìn quanh bốn phía, xem xét cách trang trí trong phòng cho dù hắn là người không hiểu biết lắm cũng thấy nơi này rất sang quý.

Đây là nơi nào?

Lâm Mặc chống tay muốn ngồi dậy nhưng mới nhẹ nhàng cử động đã cảm thấy gáy ắn đau nóng như có lửa, trong nháy mắt ngã trở lại giường.

” TMD”một câu nói bậy thông dụng như ăn cơm hàng ngày bay ra khỏi miệng. Hắn tức giận đấm giường.

Lúc này một người phụ nữ trẻ tuổi bước vào.

Đột nhiên, hắn kêu lên sợ hãi, bởi người phụ nữ đó gương mặt trắng bệch nhìn giống như đã chết chỉ có đôi môi vẫn mang sắc đỏ.

” Người, người, người là ai ” Lâm Mặc vốn là một kẻ bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh,bây giờ thanh âm run rẩy chẳng giống ai.

Người phụ nữ kinh ngạc một chút rồi nói ” Mặc thiếu gia người không nhận ra ta rồi?,ta là Lưu Ly”

Mặc thiếu gia??

Lâm Mặc trầm mặc một chút, hãncó thể khẳng định đầu óc mình không có gì bất bình thường, cho nên người phụ nữ này hắn không quen.

Nhưng...nghe nàng nói giống như mình và nàng có quen biết.

” Jessyca nói thiếu gia có điểm mất khống chế nên ta đến xem ” nàng vừa nói vừa hướng Lâm Mặc đi tới.

”Chờ một chút”Lâm Mặc hét to.

Lưu Ly đứng lại nhìn Lâm Mặc kì quái.

Lâm Mặc cảm thấy đầu mình hồng rồi có ai tới nói với hắn đang xảy ra chuyện gì không.

”Người là ai?” Lâm Mặc một lần nữa đánh bạo mà lên giọng,nếu phát hiện tìm nhầm người không biết sẽ ra sao?

Người có thể ở trong căn phòng như thế này không phải thiện nam tín nữ gì.

” Thiếu gia không nhớ rõ ta rồi, ta là bác sĩ riêng của gia tộc Ha Tư Ngột”Lưu Ly nhìn kĩ Lâm Mặc phát hiện hắn không giống như đang nói dối, chính mình cúi đầu mà nói ” Trong lịch sử Huyết Tộc có một số người vì vì chuyển hóa mà trí nhớ hỗn loạn nhưng phần lớn phát sinh ở cấp thấp. Vậy mà di truyền thuần chủng của Ha Tư Ngột bá tước mà lại phát bệnh của sơ cấp Huyết Tộc thật là vi diệu đi ”nói xong lại nhìn Lâm Mặc như là động vật hi hữu.

Lâm Mặc bị lời nói là chấn thương thần kinh rồi.

Hắn vừa nghe thấy gì?

Huyết Tộc

Đó không phải là quỷ hút máu sao?

Ta lúc nào trở thành quỷ hút máu?

Nhi tử?

Hay là một người mới thành quỷ hút máu cái gì cũng không hiểu vô tri??

Ông trời của ta ơi.

Hay là uống rước quá độ máu biến đổi — thành quỷ hút máu?

Như vậy rất loạn đi!

Này tuyệt đối là mơ!

Lâm Mặc đưa tay lên mặt mình còn hung hăng mà nhéo, đã bị một đôi tay kéo xuống.

“Người đang làm cái gì vậy ” Lưu Ly tức giận mà nói.

Lâm Mặc khó hiểu mà nhìn nàng.

Lưu Ly không rõ biểu cảm nhưng Lâm Mặc cảm giác ánh mắt nàng nhìn y như nhìn một con chuột.

Đây là vì máu phục tùng máu.

Mà cao cấp Huyết Tộc vĩnh viễn xem thường những kẻ có cấp bậc thấp hơn mình.

Lập lại cả quá trình Lâm Mặc cảm giác được một áp lực giấu sau gương mặt tiểu cô nương này.

” Người đã quên ta đây nhân tiện nói cho người, người là con trai của bá tước Ha Tư Ngộ mà là người trọng yếu phải nghe lời người lớn sau này đi học người sẽ hiểu rõ hơn điểm này!”

Lâm Mặc bây giờ bất động rồi.

Xem ra Lưu Ly này trông trẻ nhưng tuổi cao hơn hắn lại rất lợi hại.

Lâm Mặc tựa hồ đã tiếp nhận chuyện mình đột nhiên biến thành huyết tộc là thực.

Cuộc sống trước kia đã rèn luyện cho hắn năng lực này.

Bởi khi đó người không thích hợp với hoàn cảnh sẽ bị loại bỏ mà kết quả bị loại bỏ là — chết không rõ ràng.

4. Chương 1-4: Xuyên Không Rồi

Lâm Mặc lại một lần nữa tỉnh lại trong một gian phòng hoa lệ. Hắn vừa mở mắt đã nhìn thấy chùm đèn thủy tinh treo trên trần phòng.

Nhìn quanh bốn phía, xem xét cách trang trí trong phòng cho dù hắn là người không hiểu biết lắm cũng thấy nơi này rất sang quý.

Đây là nơi nào?

Lâm Mặc chống tay muốn ngồi dậy nhưng mới nhẹ nhàng cử động đã cảm thấy gáy ản đau nóng như có lửa, trong nháy mắt ngã trở lại giường.

” TMD” một câu nói bậy thông dụng như ăn cơm hàng ngày bay ra khỏi miệng. Hắn tức giận đấm giường.

Lúc này một người phụ nữ trẻ tuổi bước vào.

Đột nhiên, hắn kêu lên sợ hãi, bởi người phụ nữ đó gương mặt trắng bệch nhìn giống như đã chết chỉ có đôi môi vẫn mang sắc đỏ.

” Người, người, người là ai ” Lâm Mặc vốn là một kẻ bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, bây giờ thanh âm run rẩy chẳng giống ai.

Người phụ nữ kinh ngạc một chút rồi nói ” Mặc thiếu gia người không nhận ra ta rồi?, ta là Lưu Ly”

Mặc thiếu gia??

Lâm Mặc trầm mặc một chút, hắcó thể khẳng định đầu óc mình không có gì bất bình thường, cho nên người phụ nữ này hẳn không quen.

Nhưng...nghe nàng nói giống như mình và nàng có quen biết.

” Jessyca nói thiếu gia có điểm mất khống chế nên ta đến xem ” nàng vừa nói vừa hướng Lâm Mặc đi tới.

”Chờ một chút”Lâm Mặc hét to.

Lưu Ly đứng lại nhìn Lâm Mặc kì quái.

Lâm Mặc cảm thấy đầu mình hồng rồi có ai tới nói với hắn đang xảy ra chuyện gì không.

”Người là ai?” Lâm Mặc một lần nữa đánh bạo mà lên giọng,nếu phát hiện tìm nhầm người không biết sẽ ra sao?

Người có thể ở trong căn phòng như thế này không phải thiện nam tín nữ gì.

” Thiếu gia không nhớ rõ ta rồi, ta là bác sĩ riêng của gia tộc Ha Tư Ngột”Lưu Ly nhìn kĩ Lâm Mặc phát hiện hắn không giống như đang nói dối, chính mình cúi đầu mà nói ” Trong lịch sử Huyết Tộc có một số người vì vì chuyển hóa mà trí nhớ hỗn loạn nhưng phần lớn phát sinh ở cấp thấp. Vậy mà di truyền thuần chủng của Ha Tư Ngột bá tước mà lại phát bệnh của sơ cấp Huyết Tộc thật là vi diệu đi ”nói xong lại nhìn Lâm Mặc như là động vật hi hữu.

Lâm Mặc bị lời nói là chấn thương thần kinh rồi.

Hắn vừa nghe thấy gì?

Huyết Tộc

Đó không phải là quỷ hút máu sao?

Ta lúc nào trở thành quỷ hút máu?

Nhi tử?

Hay là một người mới thành quỷ hút máu cái gì cũng không hiểu vô tri??

Ông trời của ta ơi.

Hay là uống rượu quá độ máu biến đổi — thành quỷ hút máu?

Như vậy rất loạn đi!

Này tuyệt đối là mơ!

Lâm Mặc đưa tay lên mặt mình còn hung hăng mà nhéo, đã bị một đôi tay kéo xuống.

“Người đang làm cái gì vậy ” Lưu Ly tức giận mà nói.

Lâm Mặc khó hiểu mà nhìn nàng.

Lưu Ly không rõ biểu cảm nhưng Lâm Mặc cảm giác ánh mắt nàng nhìn y như nhìn một con chuột.

Đây là vì máu phục tùng máu.

Mà cao cấp Huyết Tộc vĩnh viễn xem thường những kẻ có cấp bậc thấp hơn mình.

Lập lại cả quá trình Lâm Mặc cảm giác được một áp lực giấu sau gương mặt tiểu cô nương này.

” Người đã quên ta đây nhân tiện nói cho người,người là con trai của bá tước Ha Tư Ngột mà là người trọng yếu phải nghe lời người lớn sau này đi học người sẽ hiểu rõ hơn điểm này!”

Lâm Mặc bây giờ bất động rồi.

Xem ra Lưu Ly này trông trẻ nhưng tuổi cao hơn hẳn lại rất lợi hại.

Lâm Mặc tựa hồ đã tiếp nhận chuyện mình đột nhiên biến thành huyết tộc là thực.

Cuộc sống trước kia đã rèn luyện cho hắn năng lực này.

Bởi khi đó người không thích hợp với hoàn cảnh sẽ bị loại bỏ mà kết quả bị loại bỏ là — chết không rõ ràng

5. Chương 2: Jessyca

Mấy ngày này Lâm Mặc vẫn ở yên trong căn phòng hoa lệ kia. Lưu Ly bịa cho hắn một lí do Thân thể sau khi thức tỉnh bước vào thời kì không ổn định để thích ứng.

Lâm Mặc khi còn sống, không, chính xác mà nói là trong kí ức kiếp trước của hắn, Lâm Mặc luôn có cảm giác sợ hãi bác sĩ, đó là loại nghề nghiệp có thể nắm rõ sinh tử của người khác.

Con người khi mà tính mạng mình nằm trong tầm tay người khác, sẽ bất an và sợ hãi vô cùng, dần dần sự sợ hãi này biến thành một thói quen.

Biểu hiện của Lâm Mặc đối với Lưu Ly không quá rõ ràng nhưng chính hắn nhận biết được trước mặt bác sĩ hắn có chút yếu ớt.

Yếu ớt ở đây, thông thường mà nói là không có trở ngại gì!

Trong suốt thời gian này, thường xuyên đến thăm hắn là quản gia của gia tộc này— Jessyca!. (bạn là nam đó)

Hắn nhìn qua thì còn trẻ tuổi.

Lần đầu Lâm Mặc gặp hắn là lúc.

Khi đó, hắn nhẹ nhàng mở cửa phòng, ưu nhã bước đến.

Đó là một vị anh tuấn thân sĩ.

Lâm Mặc từ trên ghế đứng lên, hắn theo ấn tượng đầu mà nhận định người kia là chủ nơi này, khí chất nhìn qua tao nhã so với quý tộc giống nhau.

Nhưng khi Lâm Mặc định chạy lại để chân chó một lúc, chỉ nghe thấy một giọng nói trong suốt vô cảm:” Mặc thiếu gia “

Thì ra so với mình địa vị còn thấp hơn.

Vì vậy Lâm Mặc nhẹ nhàng ngồi lại ghế salon nổi lên tâm tính nhị thể tổ mà nói ” Có chuyện gì?”

Jessyca nói ” Ta đến xem thiếu gia có mạnh khỏe không nhân tiện hỏi ngài có yêu cầu gì ”

” Người tự nhìn đi ” Lâm Mặc ngênh ngang ngẩng đầu có phần ngạo mạn.

Khi ngẩng đầu lên hắn thấy trong mắt Jessycacos một tia khinh miệt chột biến mất?

Là chuyện gì??

”Không sai ” trong nháy mắt một giọng nói vang lên, là thanh âm bình tĩnh của Jessyca.

Lâm Mặc dùng đôi tròng mắt nhìn hắn.

Ánh mắt rất bình tĩnh, đôi mắt sâu không thể hiện chút cảm xúc nào.

Lâm Mặc có chút ngây ngẩn cũng có chút mê hoặc.

Mà mục đích của Jessyca cũng chỉ là theo thứ tự công việc, nhìn qua sau đó lập tức rời đi chẳng ở lâu.

Lâm Mặc không mở miệng cũng chẳng hỏi hắn là ai.

Chỉ nhìn bóng lưng cao ngất đó rồi đi.

Lâm Mặc cảm giác được hấn và Jessyca có chút quan hệ nào đó — một quan hệ mà hấn không hiểu.

Bởi khi hấn nhìn Jessyca có một chút cảm giác xao xuyến, mà lúc thấy ánh mắt khinh miệt đó, Lâm Mặc lại nhận thấy mình đau lòng.

Người này nhất định cùng hấn, mà nói chính xác là cùng chủ nhân cũ của cái thân thể này có một mối liên hệ đặc biệt nào đó.

Sau này, qua mấy ngày nói chuyện nhàn rỗi với Lưu Ly và người đưa cơm biết được một ít lí do.

Thì ra người đàn ông tới đây ngày đó là quản gia của gia tộc này, tên là Jessyca.

Bây giờ Lâm Mặc óc thể hiểu rõ. làm quản gia của Ha Tư Ngột gia tộc là vinh quang như thế nào, đây vốn là chuyện mà rất nhiều Huyết Tộc không dám nghĩ tới. Cúng có thể vì vinh quang đó mà đánh đổi bao nhiêu thời gian nỗ lực bao nhiêu năm.

Hấn đem Jessyca trở thành người làm cao cấp

Trong tâm thầm nghĩ ” Thiết, chỉ là quản gia thôi, ta còn là thiếu gia đó?”

Hừ!

Dĩ nhiên xem thường ta!

Cơm mắt Lâm Mặc chuyển động, trong đầu đang suy nghĩ làm thế nào để trêu hấn một phen.

Nhưng Lưu Ly lại nói với hấn ”Người trước kia mấy lần mãnh liệt theo đuổi Jessyca, bắt quá bị từ chối thẳng thừng rồi”

Lâm Mặc bây giờ cứng ngắc như đâm đầu vào tường!

Kế hoạch trong ý nghĩ lập tức không cánh mà bay.

Hấn bây giờ không muốn gặp lại Jessyca quản gia nữa!

Sao lại có thể như vậy?

Hấn dĩ nhiên đi theo đuổi tên đàn ông đầu gỗ kia.

Bỏ qua cái đầu gỗ không nói, điểm trọng yếu nhất là – hấn là nam.

Chính mình như thế nào có thể bỏ qua bao nhiêu mỹ nhân yêu kiều để đi băng băng theo đuổi một nam nhân?

Lâm Mặc mất một thời gian thích ứng, nhận thức tốt lắm rồi, hấn biết chính mình không còn là Lâm Mặc mà gọi là Mặc Cách.

Là một Huyết Tộc mà lại có cái tên của phương đông.

Lâm Mặc có chút buồn cười.

Kì thật trong đầu vốn kì vọng, có một cái tên tràn ngập khí phách, khói bụi mù trời, mà không phải là cái tên thốt lên có cảm giác yếu đuối thể này — Mặc Cách.

Mà hấn bây giờ hoàn toàn dựa theo vị trí Mặc Cách mà suy nghĩ, lấy cái nhìn của mình mà đánh giá mọi chuyện.

Hấn, Mặc Cách tiểu thiếu gia như thế nào thích đồng tính?!

6. Chương 3: Bí Mật Của Mặc Cách

Mặc Cách cuối cùng mãn hình phạt mà được thả rồi.

Hôm nay hấn được Lưu Ly cho phép ra khỏi căn phòng hoa lệ nhưng chẳng có gì thú vị kia.

Khi ra khỏi phòng rồi hắn mới nhận thức, đi một vòng hắn dĩ nhiên tọa lại tại một tòa thành lớn như vậy.

Đứng ở hành lang bên này Mặc Cách không thể nhìn thấy hành lang bên kia, điều này có liên quan đến ánh sáng hôn ám nơi này, nhưng là nơi này thật quá mức rộng lớn đi.

Lúc không có ai đi lại, một mình đi trên hành lang hắn thậm chí còn nghe thấy tiếng bước chân mình đi động trong gió.

Thế này cũng quá kinh khủng đi.

Tâm lý mặc cách có điểm sợ hãi.

Mặc cách đi đến cầu thanh, hắn muốn xuống dưới xem một chút, có thể đoán được, phía dưới càng phú lệ đường hoàng.

Đời trước hắn cò chưa thấy nơi nào xa hoa như thế này.

Đột nhiên từ bên cạnh có một thân ảnh xuất hiện.

Mặc Cách giật mình sợ hãi.

Hắn cảm giác khi người kia xuất hiện trong nháy mắt có một loại thị huyết mê muội trong mỗi bước chân. Hắn thậm chí còn nhận thấy sau lưng mình đã có một tầng mồ hôi tinh mịn từ khi nào.

Người kia đột nhiên xuất hiện, nhìn thấy Mặc Cách lại hết sức cung kính mà khom lưng 90 độ ” Mặc thiếu gia hảo ”

” Sao người đi lại không phát ra tiếng động ” Mặc Cách lớn tiếng mà nói, vẻ mặt cực kì kiêu căng.

Cái này cũng không thể trách Mặc Cách, hắn vừa rồi bị tên này dọa cho sợ hãi, lá gan vốn không lớn lần này lại nhỏ thêm một ít rồi.

Người nọ ngẩng đầu liếc mắt nhìn Mặc Cách một cái.

Mặc Cách không hề biết với một người làm nhỏ trong nhà nhìn chủ nhân như vậy là sự mạo phạm vô lễ cỡ nào, gặp phải chủ nhân nghiêm khắc sẽ có nguy cơ bị đuổi đi.

Mặc Cách thấy hắn ngẩng đầu nhìn mình một cái sau đó tùy ý nói một câu ” Ta lần sau nhất định cẩn thận!”

Cẩn thận?

Cẩn thận cái gì?

Người cẩn thận rồi ta sau này cả giọng nói cũng nghe không thấy rồi?

Mặc Cách không hiểu.

Mặc dù nghe câu nói của người làm kia rất tôn kính nhưng là gương mặt lại trái ngược với lời nói, thế nào cũng là không đặt hắn trong mắt.

Chẳng lẽ thiếu gia hắn đây còn không bằng người làm trong nhà sao.?

Như thế nào đám người này cũng có thể khinh bỉ ta?

Bây giờ vốn là buổi tối.

Vàng trắng rằm treo lơ lửng trên bầu trời, ánh sáng làm cho chung quanh nhiễm một tầng mờ lung, kèm theo ánh sáng của sao, tạo nên một bầu không khí sáng khoái.

Mặc Cách ngồi trên ghế đá ở hoa viên mà suy nghĩ cái vấn đề khó giải thích này.

Dựa vào lẽ thường hạ nhân thấy chủ nhân thì phải tiến tới mà nịnh hót — chân chó sao?

Hay bởi vì hắn vốn là người tiến hóa?

Cho nên bọn họ xem thường hắn?

Mặc Cách cúi đầu trầm tư.

Hắn trước kia rất ít khi tự hỏi, luôn đi đến đâu tính đến đó, hắn luôn nghĩ thuyền đến đầu cầu ắt sẽ thẳng.

Nhưng thế giới này rất kì quái, đã vượt qua phạm vi lí giải của hắn, vì thế, năng lực hoạt động của não bộ không tự giác mà vận động.

Ngay lúc hắn đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình, một đôi giày được đánh si sáng bóng xuất hiện trước tầm mắt hắn.

Mặc Cách nhìn đôi giày kia ngẩn người, tối vậy rồi, lau thế nào mà đôi giày kia có thể sáng đến vậy.?

Lúc trước đã có một lần kinh nghiệm, Lâm Mặc đã tiếp thu, cho nên hắn đã sớm chuẩn bị tâm lí rồi, cho dù là lúc đang ngẩn người cũng vậy.

Tỉ như lúc này, hắn đối với sự di chuyển không có thanh âm của Huyết Tộc, phản ứng không hề kịch liệt, bình tĩnh hơn rất nhiều.

Nhưng trong nháy mắt trống ngực có chút dừng lại.

Mặc Cách ngẩng đầu nhìn xem người đến là ai?

Nhưng vừa ngẩng đầu lại đem đầu cúi xuống.

Bởi vì bây giờ trước mặt hắn không ai khác mà chính là cái người trong truyền thuyết cùng hắn có sự kiện kinh động quỷ thần ghi vào lịch sử, Jessyca tổng quản đại nhân!!

.....

Jessyca không biết mình bị làm sao vậy?

Trước kia chỉ cần nhìn thấy Mặc Cách hắn đã trốn rất xa, làm như không thấy.

Nhưng hôm nay, hắn lại tự mình đến chỗ Mặc Cách.

Đây là việc mà từ khi Mặc Cách chủ động nói yêu hắn đến nay không hề xảy ra.

Jessyca hồi tưởng lại hình ảnh khi hắn mới tìm thấy Mặc Cách.

Khi đó trong tay hắn cầm con chuột chết đói khát mà hút máu nó.

Động tác rất thô lỗ lại ngoan độc.

Cùng với trước đây không có gì khác biệt.

Nhưng khi hắn tỉnh lại, Jessyca nhìn thấy trong mắt Mặc Cách có sự khác biệt mà trước nay chưa từng có.

Mặc dù cử chỉ và hành động vẫn thô lỗ như trước.

Nhưng, đôi mắt lại trong suốt.

Jessyca nghi hoặc.

Kì thật Jessyca biết một bí mật.

Bí mật này, Ha Tư Ngột bá tước chỉ nói cho hắn.

Đối với hắn đây là vinh quang lớn nhất!

Hắn nhớ kĩ khi đó trong căn phòng tối chỉ có hắn cùng Ha Tư Đặc.

Ha Tư Đặc lặng lẽ nhìn Mặc cách nằm trăm quan tài nhỏ, trên mặt không có biểu tình.

Qua một lúc, Jessyca nghe thấy chủ nhân nhẹ nhàng nói ” Ta không phát hiện ra hắn có huyết thể”

Cái gì?!

Không có huyết thể?

Sao lại như vậy?!

Jessyca king dị nhìn bá tước.

Huyết thể là năng lực quyết định của Huyết Tộc.

Năng lực này theo hần suốt đời, hơn nữa sẽ giúp hần sau này trở thành cường đại.

Bởi có thiên phú sẽ dễ dàng học tập.

Mà Mặc thiếu gia vốn trời sinh tàn tật?

Jessyca khó có thể tin.

Huyết Tổ cao cấp thuần chủng không phải sinh ra đã rất cường đại sao?

Huống gì Mặc thiếu gia còn là con ruột!!

Không có huyết thể thì sau này học tập bất cứ ma pháp nào cũng hết sức khó khăn.

Khi Jessyca từ sợ hãi tỉnh lại.

Ha Tư Đặc lại quăng cho hần một lượt đạn mới:”Hần.. Sau này trí lực có khi cũng gặp vấn đề..”

Khiếp sợ không đủ để hình dung tâm trạng của hần lúc này.

Hần nhìn Mặc Cách nhỏ bé tràn đầy bất lực cùng đau lòng.

Ở nơi cường giả vi tôn này có năng lực thì có tất cả, thậm chí là kẻ yếu kém nhất trong Huyết tộc cả về thể xác lẫn linh hồn.

Mặc dù, giam cầm đồng tộc vốn là tội lớn nhất nhưng đằng sau Ám Dạ đại lục Huyết Tộc lại thích thú chuyện này.

Tương lai của Mặc Cách đen tối vô cùng.

Hơn nữa Huyết Tộc nói dối sẽ không nhiều, Ha Tư Đặc chỉ có duy nhất một hài tử, hài tử này lại là một hài tử vô dụng.

Tương lai hần không thể mang cho cha mình vinh quang,mà chỉ đem lại sự sỉ nhục!

Máu phục từng máu.

Theo bá tước nói tương lai hần có thể thấp hơn bất cứ huyết tộc nào, thậm chí là người làm thuê trong gia tộc.

Ha Tư Ngột gia tộc không thể bị ô nhiễm!

Nghĩ tới đây Jessyca trong mắt hiện lên sát ý.

Mà bá tước lại nói ”Giao cho người rồi, hảo hảo chiếu cố hần ”.Nhân tiện biến mất.

Jessyca sững sờ.

Chủ nhân thanh âm rất lạnh.

Chẳng lẽ ngài đoán ra ý của mình rồi,hần toát một tầng mồ hôi.

7. Chương 4: Nam Nhân Dưới Ánh Trăng .

Mặc Cách nhỏ bé cứ như vậy ở bên Jessyca chậm rãi lớn lên.

Lời tiên đoán của bá tước cũng dần ứng nghiệm.

Hần 10 tuổi còn chưa biết nói chỉ ” ân ân,a a” để biểu đạt ý nghĩ, Huyết Tộc bình thường nhất chậm lắm cũng 2 tuổi là nói được.

Hơn nữa, Jessyca phát hiện trong cơ thể hần không có sức mạnh giao động.

Mỗi khi nhìn Mặc Cách ăn cơm, tâm lí của Jessyca sụp đổ lợi hại.

Tất cả đều là tình cảm hỗn tạp, thất vọng cùng thống hận, không hề có đau lòng cùng tiếc nuối.

Trên thực tế vì hắn là con của bá tước, nên không người nào dám châm chọc đều để mặc hắn hồ nháo.

Nhưng, Jessyca biết trong thành lời đồ đại về hắn rất nhiều.

Mặc dù đã dặn dò chuyện thiếu gia không được truyền ra ngoài sẽ gây hậu quả nghiêm trọng.

Nhưng hắn ngăn không được tâm lý miệt thị ngày càng tăng.

Jessyca đôi khi sẽ nghi hoặc: không biết tại sao hắn ăn cái gì bộ dáng so với dã thú đều giống nhau.

Hắn dạy vài lần cũng không thay đổi.

Mỗi khi bổ sung năng lượng luôn dùng hai tay cầm thi thể động vật, gặm cắn làm miệng đầy máu tươi, thậm chí còn dính một ít da lông động vật.

Hắn không thích máu người, chỉ thích ăn máu động vật.

Đây là cách ăn của Huyết Tộc cấp thấp.

Hơn nữa coi như Tạp Lỗ là cấp thấp nhất khi ăn cũng không ác như vậy.

Bọn họ ăn xong rồi còn dùng móng vuốt xoa miệng, mà Mặc Cách, mỗi khi ăn no, đều hướng cái miệng dính đầy máu tươi, cười khúc khích với hắn.

Jessyca không nói gì.

Hắn cũng kì quái vì sao Mặc Cách thấy ai cũng như thấy kẻ địch lao vào mà gặm cắn, hay chạy tới dùng sức mà cào.

Chỉ với hắn kẻ luôn lạnh băng lại hết sức ỷ lại.

Vừa thấy hắn sẽ cười khúc khích.

Sau này khi Mặc Cách 15 tuổi, là lúc hắn vất vả học được mở miệng nói chuyện, câu nói đầu tiên không dành cho bá tước cha của hắn, mà là nói với hắn.

Jessyca nhớ kĩ khi ấy cũng là ở trong hoa viên này, cũng tại chiếc ghế phủ kín màu hoa đỏ như máu này, ngẩng gương mặt nhỏ nhìn hắn, sau một hồi hắn nghe thấy tiếng chủ nhân của hắn, dùng thanh âm mềm nhuyển ấm áp mà nói với hắn " Tạp Tạp, ta thích ngươi ".

...

" Tổng quản đại nhân, Jessyca, Jessyca "

Giật mình, hắn vừa nghe thấy thanh âm đặc biệt của tiểu chủ nhân.

Thanh âm có điểm mềm, rất thanh thúy.

Đột nhiên Jessyca tỉnh lại nhìn Mặc Cách trước mắt mình.

Hắn chưa từng phạm phải sai lầm nào trí mạng như vậy

Nếu trước mắt không phải là tiểu chủ nhân mà là kẻ địch, như vậy ngay cả hài cốt hắn cũng chẳng còn.

Dùng thời gian rất ngắn tỉnh táo lại, Mặc Cách nghe thấy một thanh âm có chút lãnh ý " Trời thật đẹp "

Hả?

Mặc Cách sửng sốt.

Trời đẹp không tốt sao, ta có thể ngắm mặt trời mọc hả?

Jessyca nhìn Mặc Cách mở tròn mắt tròn xoe, đột nhiên nghĩ tới người đang nhìn mình là đứa nhỏ tròn xoe núc ních kia tiểu Mặc Cách, đối với hắn cười chính là tiểu Mặc Cách.

Vì vậy, khi lơ đãng khoe miệng cũng mỉm cười.

Một người lịch sự và một người anh tuấn hay cười.

Hắn cười rộ lên mị lực không cách nào cản được.

Mặc Cách xúc động muốn nói: người hắn là nên cười nhiều, xem đi cười rộ lên cũng rất đẹp mắt.

Nhưng lí trí thanh tỉnh của hắn chỉ là thưởng thức mỹ nam mà thôi.

Hắn cảm giác tim mình đập thành thịch như thân thể và linh hồn tách ra.

Hắn cảm thụ được thân thể này — đối với Jessyca là yêu say đắm!

Mặc Cách nghĩ, có lẽ Mặc Cách trước kia vốn là yêu một Jessyca như vậy! .

Jessyca không vì nụ cười của mình mà xấu hổ, ngược lại đưa tay xoa đỉnh đầu có điểm loạn của Mặc Cách, nhìn hắn mắt dại ra cười đến càng sáng lạn ” Tiểu Cách người lại quên, Huyết Tộc không thể phơi nắng?”

Đến đây, Mặc Cách đáng thương hoàn toàn ngu triệt để, rất bị thúc mà cảm giác cái gì cũng không thể làm, hoặc có làm sẽ sai hết mọi thứ.

Nam nhân này rất có mị lực.

Mặc Cách thần không biết quỷ không hay bị đem về phòng, nhìn bóng lưng Jessyca rời đi, rất hiểu được điều mà tiểu Mặc Cách kia từ trước đã rất thích.

Ngay lúc Jessyca đóng cửa lại, Mặc Cách như cũ đang su mê, một tiếng nói trầm thấp vang lên sau lưng hắn mang theo cảm giác lạnh lẽo của kim loại ” Nghe nói, người ăn hoa quả rồi?”

” Sao hai người bước đi không có âm thanh vậy hả? ”

Mặc cách bị dọa hết hồn.

Hắn xoay người không biết ohisa sau là ai đã muốn quát tháo ” Làm sao, ta là ăn rồi, ăn rồi thì sao, phạm pháp?”

Nhưng sau khi xoay người trong nháy mắt hắn không thể nói gì.

Đây là thần sao?

Người bình thường sao có thể lớn lên như thế này?

Chỉ thấy người nọ một đầu tóc dài đen nhánh, đuôi tóc hơi xoắn tạo một độ cung làm ngứa ngáy lòng người.

Hai tròng mắt xanh thẫm, tựa như bóng đêm không giống bầu trời tạo cảm giác mê người.

Hắn nhìn Mặc Cách khiến Mặc Cách cảm giác người này có thể nhìn thấu linh hồn mình.

Mũi hắn cao, da rất trắng, trên màu trắng đó nổi bật lên là đôi môi thủy nhuận mang màu anh đào đỏ mọng.

Tất cả đều như không có thật.

Thậm chí ngay cả đôi hoa tai đồng màu với song nhân của y, kim cương xanh mang ánh sáng mê li.

Hắn hỏi xong thì đứng dưới ánh trăng.

Mặc Cách hoài nghi, người này với những lời mình hét lên có nghe thấy hay không.

Khi Mặc Cách quay đầu về phía hắn lông mi hắn có chút động đậy biểu thị nghe được.

Mặc Cách không tự nhiên mà khấn trương.

Cuối cùng khi Mặc Cách không có sự chuẩn bị cần thiết. Hắn biến mất trong bóng đêm.

” Ai?”

Mặc Cách tiến lên từng bước nhưng không thấy bóng dáng ai?.

Chẳng nhẹ đựng phải thứ gì kì quái rồi?

Mặc Cách thoáng quay đầu lại liếc nhìn, hần phát giác mình lạnh hết sống lưng.

8. Chương 5: Phụ Thân

Đêm nay Jessyca bị gọi vào phòng ngủ của chủ nhân, khi hần đi tới phát hiện chủ nhân Ha Tư Ngột bá tước đang nằm nghỉ trong cổ quan tài to lớn hoa lệ.

Vì vậy tận lực thả nhẹ bước chân Jessyca đã làm như vậy rất nhiều lần, đứng dựa vào cửa sổ.

Thật lâu sau, hần cảm thấy bên ngoài bóng đêm đã lùi xa, đưa tay kéo rèm cửa sổ.

Hần đoán được Ha Tư bá tước tỉnh dậy, vì thế mà cột sống không tự nhiên lại thẳng lên, điều chỉnh vòng eo càng thêm thẳng tắp rồi.

“Jessyca ” thanh âm mang theo kim khí vang lên.

“Chủ nhân ”

Một bàn tay như bạnh ngọc khoát lên mép quan tài, tiếp theo mái tóc đen tuyền xuất hiện trong mắt hần.

Ha Tư Ngột bỗng nhiên ngồi xuống, đầu tựa vào mép giường, hần nghiêng đầu khiến cho sợi tóc đen lướt qua gò má trắng nõn che khuất đi một bên mắt phượng màu lam.

Hần híp mắt, thần sắc mờ mịt.

Jessyca bất động thanh sắc mà hạ mi mắt.

Hần ở Ha Tư gia tộc nhiều năm vẫn không thích ứng được dung nhan tuyệt mỹ của chủ nhân, cùng với cặp mắt xanh sẫm như biển sâu kia, nhìn vào sẽ có nhận thức sâu không thấy đáy.

Mà nhìn sâu vào sẽ thấy được hai tròng mắt đó như thấu hết mọi bí mật.

Trong phòng rất yên lặng, Jessyca cảm thấy chủ nhân tìm hần có nguyên do, do dự hồi lâu mà mở miệng, thanh âm không xác định mà nói ” Chủ nhân ta cảm giác được Mặc thiếu gia gần đây có điểm không giống trước kia..”

Mà Ha Tư Ngột nghe xong không có biến đổi nét mặt vẫn như cũ, híp mắt dùng thanh âm bình thản mà hỏi ” chỗ nào không giống?”

“..” Jessyca thoáng cái không nghĩ ra nơi nào khác biệt.

Nghĩ một chút nói ”Vốn là hai tròng mắt, ánh mắt trở nên trong suốt rồi ”

Jessyca kích động hần nghĩ vài ngày không tìm ra vấn đề mà giờ lại có đáp án rồi!

Hần không thể nén hưng phấn mà nhìn về phía Ha Tư Ngột.

Ánh mắt như vậy chỉ mong nhận được sự khen ngợi của chủ nhân khích lệ vật nuôi.

Ha Tư Ngột cười nhẹ.

Tiếng cười nhẹ như xé gió khiến Jessyca nghe được mà thấy cả người như bị ánh sáng chiếu vào, có loại ấm áp chưa từng trải qua.

Bá tước rất ít cười.

Nụ cười của hần có thể coi là sự tán thưởng hay là một loại vinh quang.

Jessyca thường xuyên nghe người làm bàn tán.

Mới vừa rồi trên đường hần nghe được một câu chuyện.

Người quản lý nhà ăn bị một đám người vây quanh nàng nói:” Hôn nay trên đường phố, ta nghe người làm thuê nhà Thuộc Tạt tướng quân nói bà tước sau khi hội nghị phân lãnh thổ kết thúc có cười với tướng quân nhà hần một cái, mà tướng quân cứ như vậy nhìn thẳng vào gương mặt anh tuấn của bá tước hai tròng mắt si mê chắn đường không có tránh ra ”.

” Sao lại như vậy ”

” Bá tước căn bản không có đi cử hành hội nghị”

” Chính là ta nghe tên kia nói chuyện cao ngạo nhị không được nói lại, người đoán sao lại như vậy?”

” Làm sao vậy ” một người nhỏ tuổi hỏi.

” Tên này nghe được ta là người nhà bá tước vội vã miễn phí cho ta một xử nữ vừa bắt được!”

” Ôi trời,thật sao “

” Giờ ta đang nhốt nàng ở hậu viện đó ” Y Na chỉ hậu viện cười kiêu ngạo.

” Mị lực của bá tước thật lớn ”

...

Câu tiếp theo Jessyca đi rồi không nghèo cùng lắm là vài chuyện thường ngày phát sinh thôi.

Ha Tư Ngộ bỗng nhiên kéo rèm cửa sổ thưa thốt sao trời” Mặc Cách của ta rất cục trưởng thành ”

Jessyca nghe được cũng hiểu ý tứ nhưng sao hần vẫn thấy mờ lung.

Mà chủ nhân hần không giải thích gì phân phó ”Hôm nay ta xuống ăn cơm ”

Jessyca gật đầu tỏ vẻ nghe rõ sau đó lại thấp giọng một câu ra lệnh ” Kêu Mặc Cách ”

” Dạ “

Sau đó đóng cửa ra ngoài.

...

Mặc Cách đứng bên cửa sổ nhìn bầu trời tối đen như mực.

Sao lại tối rồi?

Hình như mỗi lần hần thức dậy,luôn là buổi tối?

Hần đến nơi đây chưa từng nhìn qua ánh mặt trời!

Chẳng lẽ truyền thuyết là sự thật.Huyết Tộc gặp ánh sáng sẽ chết?

Mặc Cách nhìn ngọn đèn trên bàn, chẳng lẽ ánh sáng của hần chỉ có thể được cung cấp bởi ngọn đèn nhỏ này?

Hần nhớ kĩ,trước đây hần rất thích ánh mặt trời,khi hần cùng các anh em đùa giỡn hay nghỉ ngơi đều luôn mở cửa sổ để ánh nắng chảy vào.Nằm duỗi ánh mặt trời mới có cảm giác thỏa mãn.

Hần trước kia một ngày không có nắng sẽ mốc meo đến nơi.

Mà bây giờ hần gằm một tháng đã không nhìn thấy ánh mặt trời rồi?

Tùng có một đồ vật bây giờ lại mất đi, có chút tưởng niệm sự tươi đẹp đó!!

Ngay lúc Mặc Cách có cảm giác tổn thương,tiếng gõ cửa vang lên

Jessyca tiến vào.

Mặc Cách nhìn Jessyca có điểm ngốc mà hề hề cười.

Trái lại Jessyca

Vân một vẻ mặt không thay đổi.

Cung kính mà hướng Mặc Cách khom lưng ” Mặc thiếu gia, đến giờ dùng cơm rồi ”

” Hả,ta là ăn trong phòng đi, kêu Tiểu Tuyết mang vào là được rồi ”Mặc Cách khó hiểu mà nói,trước kia ăn cơm đâu có long trọng như vậy chạy tới thông báo?

” Xin mời thiếu gia đi theo ta ” Jessyca không trả lời câu hỏi của hắn, một nục xoay người, ý nói Mặc cách đi theo hắn.

Mặc Cách không còn cách nào chạy theo.

Bọn họ đi tới phòng ăn.

Nơi này Mặc Cách từng đi qua.

Đôi với nơi này, trong ấn tượng của hắn chỉ là lướt qua chưa từng nghĩ có một ngày lại ở nơi xa hoa này dùng bữa.

Jessyca đem hắn đến bên bàn ăn.

Mặc Cách đảm mắt đánh giá một chút, chiều dài của cái bàn này cho dù mang hắn ra đo cũng phải gấp hai lần là ít.

Chứng kiến Mặc Cách ngồi vào, Jessyca định rời đi nhưng hắn chưa bước được bước nào, tay áo đã bị kéo.

” Người không ăn cùng ta sao?” hắn nghe thấy thanh âm sao với kẻo đường giống nhau của Mặc Cách, dừng bước chân xoay người nhìn Mặc Cách, hắn phát hiện Mặc Cách kì thật lớn lên rất giống bá tước,chỉ là gương mặt cương nghị trở nên ôn nhu một chút.

Hai tròng mắt hắn rất lớn,lúc này đang mở to mà nhìn Jessyca kì vọng.

Jessyca trong lòng lắc đầu,vị trí này đâu tới phiên ta!

Ta sao lại có vinh hạnh này?

Mà Mặc Cách không biết Jessyca không nói gì mà cười khổ bởi hắn không có vinh hạnh — cùng bá tước ngồi một bàn.

Mặc Cách đem nụ cười đó giải thích thành xấu hổ, thần kinh thô mà nói ”Jessyca cùng ta ăn đi, một người rất nhàm chán ”.

Lúc này một thanh âm trầm thấp vang lên ” Ta ăn với con ”

Mặc Cách quay đầu không biết cơn tức từ đâu ập đến” Như thế nào lại là người?”

Jessyca khom lưng ” Chủ nhân ”

” Cái gì?!!”

Ha Tư Ngột nhìn Mặc Cách mở đôi mắt tròn trĩnh mình,ánh mắt nhu hòa nhìn xuống, nhẹ nhàng nói một câu ”Ta là phụ thân con ”

Mặc Cách nhìn người trước mặt thần bí xuất hiện cũng chính là nam nhân thần bí biến mất lúc trước trong đầu hồi tưởng ;Ta là phụ thân con – ta là phụ thân con — Phụ thân?

Vậy không phải là bá tước gì đó đi..?

!!

Mặc Cách thoáng khần trương không biết tay buông ra từ khi nào.

Xong hết rồi, xong hết rồi.

Không biết lần trước có phát hiện cái gì không đúng không?

Nếu bị cha hắn phát hiện đứng trước mặt không phải là con mình, bên trong là người khác thì làm sao bây giờ?

Sẽ biến thành bị yêu quái giết chết sao?

9. Chương 6: Bữa Cơm

Huyết tộc rất ghét mắt trời nhưng lại rất thích ánh sáng

Thứ bình thường mà không chiêm được mới là thứ đẹp đẽ nhất!

Trong không gian phú lệ trang trọng, đại sảnh sáng ngời như ban ngày ở trung ương ghé ra một cái bà dài bằng gỗ lim cao cấp.

Lúc này ngồi ở một đầu bàn là một nam nhân tuấn mỹ như thần.

Tay phải hắn cầm một cái chén chưa đầy vật phẩm đồ tươi, nghiêng mình dựa vào ghế, hai tròng mắt thích thú nhìn người đối diện, đôi nhãn cầu màu lam tràn đầy hứng thú.

Bây giờ hắn mới phát hiện, thì ra con hắn lớn lên rất đẹp một đầu tóc dài màu lam hiếm có trong Huyết Tộc lộn xộn cả lên cùng tổ chim giống nhau, cho nên nhìn qua bụi bụi cảm giác rất bẩn.

Nhưng gột rửa sạch sẽ rồi nhìn qua sẽ ánh lên như ánh trăng vậy.

Thật là rất khác biệt.

Hai tròng mắt kẻ thừa màu lam của Ha Tư Ngột gia tộc, chỉ là màu sắc kém cỏi, không giống của hắn rất sắc nét, bù lại là mái tóc như ánh trăng đủ bù trừ!

Đồng thời, Ha Tư Ngột phát hiện một việc làm hắn hứng thú.

Ở giữa mi tâm hắn có một ấn kí như là dấu hiệu bẩm sinh.

Kì thật khi hắn còn nhỏ, Ha Tư Ngột có một lần vô ý đã thấy, chỉ là khi đó ấn kí cũng không phải là rõ ràng chỉ như một vết bẩn trên đồ vật mà thôi.

Hơn nữa khi đó hắn không muốn để ý đến Mặc Cách.

Ấn kí Huyết Tộc biểu thị cho năng lực tương trưng.

Trong lịch sử Huyết Tộc, mi tâm có ấn kí đều là người trác tuyệt có khả năng hơn người, tương lai có thể là người làm hưng vượng huyết tộc, là nhân vật chủ chốt.

Trong lịch sử của Ha Tư Ngột gia tộc, tộc trưởng cũng chính là tổ tiên Ha Tư Ngột, là một nam nhân có ấn kí ở mi tâm, ấn kí của hắn vốn là màu đỏ, sáng như hỏa diễm thiêu đốt!

Khi đó chính hắn dẫn theo Huyết Tộc cùng hàng vạn đồng bào tiêu diệt người sói để tồn tại, khiến cho "Ám Dạ" thành vùng đất chỉ có huyết tộc xưng vương!

Nhưng thời điểm này lại có người mi tâm mang ấn kí xuất hiện.

Xuất hiện trong chính gia tộc Ha Tư Ngột của hắn.

Cho dù hôm nay ấn kí kia không quá mức rõ ràng.

Có khi nhạt không thấy rõ, nhưng ngay lúc này đây nó ngay trước mắt hắn, mơ hồ phát ra quang mang giống như mới thức tỉnh.

Nhìn kí Ha Tư Ngột cảm giác ánh sáng của nó như là trăng, mà phía dưới lại giống như một đóa sen trắng.

Cùng với gương mặt nhỏ của tiểu Mặc Cách có bao nhiêu mê người.

Ha Tư Ngột nhất thời nhìn Mặc Cách bằng ánh mắt phức tạp.

Người có thể đem lại điều gì cho Huyết tộc đây?

Mặc Cách ngồi tại chỗ đối diện Ha Tư Ngột có điểm co quắp, hắn ngẩng đầu nhìn các món ăn ngon miệng trên bàn lại nhìn xem Ha Tư Ngột đang ưu nhã ngồi đó, không biết nên làm thế nào cho đúng.

Mà Ha Tư Ngột ngồi bên kia vì vẻ đứng ngồi không yên của hắn tong mắt lộ ra ý cười dễ hiểu.

” Như thế nào, không hợp sở thích ” hần mỉm cười hỏi ”

” Không phải không hợp ”, nam nhân này quả thật là yêu nghiệt làm mình không dám ngược nhìn hần một cái, Mặc Cách sợ hãi mình sẽ trầm luân vào sắc đẹp dụ hoặc đó nhất là khi hần cười.

Để che dấu sự mất tự nhiên của mình, Mặc Cách cầm lấy đồ uống màu đỏ gần hần, nhìn màu sắc này, ónh đỏ như rượu nho?

Mặc Cách cúi đầu uống một ngụm.

Àn?

Không sai đi, nhưng không phải là rượu nho, mùi có chút kì quái, nhưng.. thật sự..Thật sự, Uống ngon lắm!

Ha Tu Ngột nhìn thấy Mặc Cách uống một ngụm xong ly sau đó, không nhìn được mà uống liên tục vài ngụm hai tròng mắt theo thứ hần uống vào mà càng lúc càng tối lại, cuối cùng khi ly đã thấy đáy, Ha Tư Ngột thấy trong mắt hần xẹt qua ánh sáng hồng bí ẩn

Ha hả!

Bản năng Huyết Tộc!

Rất vui mừng vì thưởng thức thứ hảo hạng phải không?

Mặc Cách uống hết lại vương đầu lưỡi phần nộn mà liếm môi, đôi môi càng thêm tươi đẹp, như là ban đầu giống nhau.

” Uống ngon ”

” Đây là cái gì?” Mặc cách do thèm thường mà hỏi,hần nhếch môi cười thỏa mãn đến đáng yêu, hai khóa răng nanh lộ ra mà không hay biết

Ha Tu Ngột ý vị thâm trường mà nhìn y,sau đó liếc mắt một cái mà nói ” Đây là máu người, còn là máu của xử nữ”

Cái gì?

” Chít “

Dưới chân ghế đột nhiên phát ra một thanh âm

Mặc Cách xanh cả mặt che miệng mình, lập tức đứng lên chạy vào nhà vệ sinh .

Khi hần đứng lên trong nháy mắt, hần nghe thấy Ha Tư Ngột hình như rất vui vẻ mà cười ” ha hả ”

10. Chương 7: Học Tập

Cơn ác mộng trong bữa ăn tối qua đi Lưu Ly tới xem xét tình trạng của hần, kết quả khiến nàng rất hài lòng, chỉ thất nàng gặt đầu mãi,cuối cùng ngẩng đầu nhìn Mặc Cách” Người thông minh lên nhiều nha! ”

Mặc Cách nhìn Lưu Ly bất đắc dĩ thở dài.

” Ô”

” Người sợ ta ”

“Đâu có ” Mặc Cách nhảy dựng lên.

Lưu Ly cười ” Ta phát hiện người càng ngày càng đáng yêu!”

Đáng yêu.

Mặc Cách ngơ ngác nhìn Lưu Ly.

Nàng vốn là một cô gái xinh đẹp.

Lưu Ly có chút ngạc nhiên mà nhìn khuôn mặt Mặc Cách ngày càng đỏ dần lên, sau đó cười "khanh khách " khiến cho Mặc Cách càng lúc càng đỏ mặt,cuối cùng nàng nhin không được mà nói " Mặc Cách ngươi thật đáng yêu!"

"Ta là nam nhi "

" Chưa được phụ nữ khen bao giờ sao, ta nhớ trước đây tiểu thư Khải Lệ của gia tộc Khải Nhĩ Cát Tư từng bám lấy ngươi, quần quýt không rời, nàng chưa từng khen ngươi sao?"

Tiểu thư Khải Lệ của gia tộc Khải Nhĩ Cát Tư?

Là ai?

Lưu Ly nhìn ánh mắt nghi hoặc của Mặc Cách chợt nhớ ra " Quên rồi? Kì thật quên cũng tốt, nha đầu kia đầu xúng với vương tử của gia tộc Ha Tư Ngột chúng ta!"

Nghe Lưu Ly nói " Ha Tư Ngột chúng ta " mà ánh mắt lờ lờ sáng, Mặc Cách bỗng có chút nghi hoặc.

Hắn biết Ha Tư Ngột gia tộc rất lớn, nhìn nơi mà lúc này mình đang ở cũng thấy gia tộc này lớn thế nào, nhưng tộc cùng lớn đến mức nào, hắn không thể nhận biết.

Lưu Ly nhìn biểu hiện ngơ ngác của Mặc Cách đi qua vổ đầu hắn " Được rồi, được rồi, ngươi bây giờ tốt rồi, bá tước nói ngươi bắt đầu đi học thôi, lát nữa theo Jessyca đi đến chỗ Cáp Lý đi " Đường như nhớ ra điều gì,lúc sắp đi, nàng xoay người nói " Cáp Lý vốn là ma pháp sư bậc nhất, so ra còn kém bá tước nhưng kiến thức đầy mình,khi ngươi gặp sẽ biết, bye tiểu Mặc Cách "

Thật vô lý, sao mọi người luôn coi hắn là trẻ con hắn đâu còn bé nữa!

Mặc Cách trầm nghĩ trong đầu như vậy.

Mà không hề biết Lưu Ly so với hắn còn lớn hơn 280 tuổi.

Mà Ha Tư Ngột so với Lưu Ly cũng giống như một đứa trẻ thôi.

.....

Một lát sau.

Jessyca tìm được Mặc Cách tại hoa viên.

Sau khi Mặc Cách tỉnh lại Jessyca phát hiện hắn rất thích trốn tại hoa viên,chỉ cần không thấy hắn ra hoa viên tìm sẽ bắt gặp ngay.

Mà trạm trú chân hắn thích nhất chính là nơi có tảng đá màu đỏ như màu của hơi thở này.

Thói quen này của hắn và chủ nhân giống nhau.

Jessyca đi lên phía trước " Mặc thiếu gia, tối nay chúng ta sẽ đi gặp Cáp Lý nam tước, xin theo ta "

Mặc Cách quay đầu.

Hắn bây giờ gặp Jessyca tìm vẫn còn đập mạnh một chút,nhưng là không có ảnh hưởng gì.

Quá khứ đã qua đi,sẽ không trở về, hắn là một Mặc Cách mới!

"Đi thôi "

Thanh âm bình tĩnh vô cùng.

Jessyca ngẩng đầu, nhìn thấy Mặc Cách rất bình tĩnh, không giống trước đây si ngốc lại ngoan cố,cũng không còn cảm giác sùng bái mê luyện ngày xưa.

Jessyca không rõ cảm giác lúc này của mình.

Tiểu chủ nhân đã trưởng thành.

Nhưng trong lòng hắn có mất mát nhỏ nhỏ.

.....
Một lúc sau, Mặc Cách mới biết nơi bọn họ đến tìm Cát Lý nam tước là một trường học quý tộc.

Mà nơi hắn ở bây giờ, là nơi chỉ có người mang thân phận quý tộc nổi dãi mới được bước vào, đây là một căn phòng đầy đủ tiện nghi nhưng chỉ dùng để nghỉ ngơi mà thôi.

Bây giờ đứng cạnh hắn có ba người, một cô gái tên là Gina, một anh chàng cao ráo tên là Tắc Long Địa, cùng một người nhìn tròn tròn tên Da Lỗ.

Bọn họ đều đến từ ba gia đình có thế lực, nhưng Mặc Cách tìm mãi cũng không thấy họ có điểm nào của quý tộc.

Bây giờ, Cáp Ký nam tước còn chưa đến.

Chỉ thấy Gina ngồi chễm chệ trên ghế, đem chân vắt lên bàn, mà Da Lỗ lại ngồi thẳng lên bàn, hai chân đong đưa.

” Người nói ta mà bôi bẩn lên ghế này khi ông ta ngồi lên sẽ như thế nào?” Gina nheo mắt cười như kẻ trộm.

” Muốn bôi bẩn trực tiếp mắt ma pháp ”

” Ta mà bị phát hiện thì làm sao bây giờ ” Gina sụp mắt không giống lo lắng.

” Vậy là do kĩ thuật không bằng, người với giáo sư quan hệ rất tốt, ma pháp mà bị phát hiện, chúng ta đừng mong được đi học ”

” Ân ân, biết đâu giáo sư còn khen ”

” Hắc hắc ”

” Hắc hắc ”

Gina nhìn không nổi vẻ buồn bực của hắn nói ” Tắc Long, người tới dùng ma pháp đi, chúng ta giúp người trì hoãn, còn nguy tang, biết đâu lão sư Cáp Lý không phát hiện ra.

Nam hài cao ráo tên Tắc Long mặt không đổi sắc mà nhìn nàng, cuối cùng chậm rãi nói ” Thầy tới kìa ”

Quả nhiên hắn vừa nói xong cửa phòng bị đẩy ra.

“Yêu, như vậy đông đủ, tiểu Mặc Cách cũng tới à ”, một ông lão tóc hoa râm từ từ tiến vào hỏi Mặc Cách.

” Ân ” Mặc Cách lễ phép gật đầu một cái.

Cáp Lý vốn chỉ chào hơi có hình thức Mặc Cách vốn là người có địa vị cao nhất, nhưng không nghĩ Mặc Cách đối hắn đáp lại.

Cảnh này khiến Cáp Lý mới xoay đầu phát hiện không ổn mà quay lại nhìn Mặc Cách.

Ngược lại Mặc Cách bị ông nhìn mặc danh kì diệu xấu hổ không dám nói gì, bởi hắn nhận thấy tất cả mọi người trong phòng kể cả Tắc Long lãnh khốc kia cũng nhìn hă chăm chăm.

Ai nói cho ta biết – Việc này là sao vậy?

Cuối cùng Cáp Lý khôi phục nhanh nhất mà nói ” tốt lắm, tốt lắm, mấy người vào bàn học thôi ” vừa nói với Mặc Cách lại chỉ ba người kia ” Cầm vũ khí đi vô trường luyện tập trước một thời gian thử ma pháp!”

Ba người ra cửa lại dùng ánh mắt như có như không liếc nhìn Mặc Cách.

Mặc Cách thấy vậy đen mặt.

Ba người kia vừa đi Cáp Lý quay lại nhìn Mặc Cách “Còn phần ngươi..” hắn cảm thấy Mặc cách so với một tháng trước không quá giống nhau, hắn nhớ Jessyca nói Mặc Cách vì bệnh xin nghỉ, mà khi trở lại càng có sinh lực.

Cáp Lý lắc đầu.

” Người cũng như trước kia đi thư viện” vốn muốn nói đến đó làm gì thì làm, giống như trước nổi điên mà cần sách, không điên thì lăn ra ngủ, dù sao không phiền ta là được.

Kết quả lại thấy Mặc Cách chăm chú gật đầu, hấn làm sao vậy.

Cáp lý nghĩ ” Tiểu bạch biến thông minh?”

Không phải Cáp Lý không tôn trọng Mặc Cách.

Đây là nơi mà cường giả vi tôn!

Mặc kệ gia tộc người mạnh thế nào, muốn được kính nể thật sự, đầu tiên phải có thực lực!

Mà Mặc Cách trước kia không có chút nào!

Cáp Lý quyết định lúc nào hơi qua Jessyca hấn nhìn Mặc Cách cười cười ” con ngoan, đi thư viện đọc sách rèn luyện trọng yếu nhưng phải nắm vững lý thuyết đã ”

Nhìn ông ta Mặc Cách có một suy nghĩ, cười xấu hổ.

Đời trước hấn không có điều kiện học tập chỉ biết đánh nhau, cả ngày không đánh thì chẳng có việc gì.

Bây giờ nhớ lại khi còn sống cũng không có kí ức nào đáng giá.

Không người thân, không nghề nghiệp, không ai yêu, cuộc đời chẳng có gì, ngay cả trong mắt anh em tốt cũng chẳng lưu lại gì, tất cả như hoa trong gương trăng trong nước, hấn cò hoài nghi liệu mình có còn để lại dấu ấn nào nơi kia?

Kiếp này hấn còn không nghĩ cuộc đời ình có một lần sống lại.

11. Chương 8: Nam Nhân Nhà Ha Tư Ngột .

Đứng ở cửa, Mặc Cách nhìn không thấy điểm cuối thư viện.

Bên trong từng hàng, từng hàng sách được xếp gọn gàng ngoài ra còn có một số sách khác.

Vừa bước vào, không, ngay khi cò ngoài cửa Mặc Cách đã ngửi thấy mùi sách nồng đậm.

Hấn đột nhiên có chút kích động.

Sự khát cầu tri thức trong lòng hấn bùng lên mãnh liệt!.

Đem sách ở đây nuốt hên vào bụng mình, làm được hấn cũng muốn làm!

Mặc Cách không hiểu sao lại nghĩ đến điều này trong đầu.

”người cứ đọc sách, hết giờ ta sẽ gọi ”.

Tàn Nham vô biểu tình mà nói, vốn cò muốn như thường lệ, sách này xử lí rồi người cứ tận tình mà ăn, rất có dinh dưỡng!

Nên khi thấy bóng dáng nhỏ bé của Mặc Cách trốn sau giá sách cao không nghi ngờ như thường lắc đầu ra ngoài.

.....

Thư viện không có đèn mà lại rất sáng.

Có thể do ma pháp làm ra?

Mặc Cách tò mò nhìn đông tây, không thấy gì, tiếc nuối mà cầm một quyển sách dày ngồi xuống xem.

Trên mặt sách có hoa văn phức tạp nhìn theo hoa văn Mặc Cách biết đây là chữ Huyết Tộc, phía trên có ghi ” Lịch sử Huyết Tộc “

Mở trang đầu tiên, một loạt ánh sáng mạnh mẽ xông lên.

Mặc Cách theo bản năng nhắm mắt.
Khi mở mắt ra trước mặt đã là một màn hình cực lớn.
Trên màn hình một mảnh hỗn độn.
Đây là!
Hình ảnh trong sách.
Bàn đầu thiên hôn địa ám.
Mặc Cách bị sự thần kì này thu hút.
Cỡ nào thần kì?

.....

Tòa thành Ha Tu Ngột.
Ha Tu Ngột nhìn hình ảnh trước mặt, khóe miệng cong lên.
Hắn nhìn thấy Mặc Cách đang đọc lịch sử Huyết Tộc say mê.
Trong ánh mắt xanh thẫm lóe ra ánh sáng hút hồn người!
Mặc Cách mới trở về.
Cùng trước đây không hề giống nhau.

.....

Lịch sử Huyết Tộc đến hôm nay.
Mặc Cách nhìn người nam nhân ngồi trên vương tọa.
Đó là Ha Tu Ngột — Phụ thân bây giờ của hắn!
Thì ra 2000 năm trước đã làm vua Huyết Tộc rồi.
Hắn mang trong mình Huyết Tộc huy hoàng.
Ban đầu có một vị Ha Tu Ngột hầu tước ngủ say, lưu lại cho Huyết Tộc một mảng hỗn loạn.
Mặc dù người cha vĩ đại Ha Tu Ngột của hắn đã nhận trách nhiệm dẫn dắt Huyết Tộc tiêu diệt thiên địch của bọn họ — người Sói.
Nhưng khi kết thúc Huyết Tộc đã tiêu điều lắm rồi.
Sau đó mới dần khôi phục.
Miếng bánh lớn trước mặt ai mà không muốn. Nội chiến xảy ra.
Đến đời Ha Tu Tôn hầu tước, mâu thuẫn lên đến đỉnh.
Mà trong tình cảnh đó ngài lại chọn ngủ say, đem tất cả giao cho con trai mình Ha Tu Ngột bá tước.
Người bị ép lên thượng vị Ha Tu Ngột, không như Huyết Tộc tưởng tượng nhu nhược vô năng mà còn non nớt
Hắn rất nhanh nhẹn, thủ đoạn độc ác cứng rắn, tầm nhìn rất rộng.
Thậm chí có người nói, Ha Tu Ngột là vị quân chủ vĩ đại nhất trong lịch sử, Thậm chí qua cả ông hắn Ha Tu Ngột công tước!
Ngàn năm trôi qua, Huyết Tộc lại ổn định ngày càng hưng thịnh, nhân số ngày càng nhiều.
Cho tới thời đại huy hoàng hôm nay, đôi lúc sẽ có biến cố, cuối cùng bá tước Ha Tu Ngột vĩ đại hoàn mỹ của họ đều dẹp hết!.

Bọn họ là bị thần bỏ rơi,
Mà Ha Tu Ngột giờ là thần của họ.
Hắn nhìn thời gian phía dưới
Dĩ nhiên là hai ngàn năm trước!
Nói cách khác hình ảnh này có trước lúc hắn đăng cơ Huyết Tộc.
Mặc Cách nhìn đôi mắt xanh thẫm đang nheo lại của hắn, cùng đôi hoa tai kim cương xanh tỏa sáng!
Tất cả không thay đổi vẫn như hắn bây giờ, mê người ưu nhã lại thần bí!
Phần cuối cuốn sách
Tác giả đối với vua của bọn họ Ha Tu Ngột nhận xét – Quý tộc thần bí ưu nhã mà vô cùng nguy hiểm.
Mặc Cách nhìn dòng chữ ngắn người.
Trong đầu hiện ra tình cảnh có mấy lần mình gặp người kia.
Nam nhân kia quả thật rất hợp với câu này.
.....
Mặc Cách cất sách.
Như vậy mà so ra, lịch sử Huyết tộc là lịch sử của Ha Tu Ngột gia tộc.
Mỗi đời tộc trưởng của Ha Tu Ngột gia tộc đều có dấu ấn không thể xóa nhòa với dòng lịch sử!
Trách không được địa vị của bọn họ thanh cao mà tôn quý!
Thì ra mình sinh ra tại đế vương gia!
Mặc Cách tự giễu, may mà cha hắn chỉ có một đứa con!!
Nhưng không biết tương lai mình có viết thêm vào phần lịch sử huy hoàng của gia tộc này hay không..

12. Chương 9: Sự Khiêu Khích Của Da Lỗ

Khi Mặc Cách đi ra khỏi thư viện, bên ngoài trời đã tối thành một mảng.
Hắn nhớ kĩ buổi tối hắn đến đây, sao giờ vẫn tối, chẳng lẽ ngoài thành cũng không có ánh mặt trời?.
Chẳng lẽ thế giới này không có mặt trời chiếu qua?
Hắn cũng lâu rồi không thấy mặt trời, Mặc Cách có chút tiếc nuối: Bây giờ hình ảnh được phơi nắng toàn thân ấm áp dạt dào đều đã mờ đi trong kí ức.
Tàn Nham đứng cách đó không xa nhìn thấy Mặc Cách thì nói ” Jessysa tổng quản đã đợi trong phòng, mời đi theo ta ”
Nửa đường đi, Mặc Cách gặp ba người khi này đã cùng hắn đợi Cấp Lý.
Gina cùng Da Lỗ vừa cười vừa nói đi trước, Tắc Long trầm mặc đi sau!
Gina nhìn thấy hắn, đẩy vai Da Lỗ ” mau nhìn xem, là ai kia?”
”Yêu, đây không phải là tiểu vương tử Mặc Cách sao?”
Bọn họ đi lại gần, sau khi định thần, Da Lỗ hướng mặc Cách khom lưng ”Vương tử điện hạ hảo ”
Nói xong, ánh mắt mập mờ mà đánh giá Mặc Cách từ trên xuống dưới, sau đó ghé sát vào hắn mà nói ”
Vương tử điện hạ hôm nay rất đẹp!”. không như bình thường điên cuồng cần xé, mặt mày dữ tợn.
Ở Huyết Tộc, đẳng cấp thấp gặp cấp cao, chỉ có tư cách khom lưng 45 độ.

Mà gặp mặt hoàng tộc như Ha Tu Ngột gia tộc, hẳn là phải khom lưng thành góc vuông 90 độ, hai mắt chỉ có thể nhìn mũi giày của chính mình.

Mà vừa rồi, Da Lỗ chỉ khom lưng rất nhẹ, hai tròng mắt nhìn hẳn, cuối cùng lại có ý đùa giỡn!

” Làm càn ”

Mặc cách nheo hai tròng mắt, thanh âm hạ xuống, lạnh như băng.

hắn sắc mặt không thay đổi mà nhìn bốn người kể cả người cầm vũ khí cho bọn họ.

Dưới ánh trăng, Mặc cách đứng thẳng lưng khí thế uy nghi, là khí chất của quý tộc!

Không khí thoáng cái trùng xuống, ngay cả thanh âm côn trùng kêu ở ven hồ nước xa xa cũng rõ ràng.

Da Lỗ lặng im một chút, phản ứng tiếp theo là trong ánh mắt rực lửa giận:” thiết, ngươi là ai mà nói ‘ làm càn ‘ ”.Da Lỗ tiến lên mà nhìn chăm chăm hai tròng mắt Mặc Cách, Gina phía sau hắn kéo tay áo, cố gắng ngăn cản, Da Lỗ sớm tức giận vung tay ” Nếu không nể mặt Ha Tu Ngột bá tước, ngươi cho rằng bằng năng lực của ngươi mọi người sẽ khách khí với ngươi sao? Mặc Cách Ha Tu Ngột ta nói cho ngươi biết.. ”

” Được rồi ” Gina kéo Da Lỗ lại ”Ta biết ngươi không vừa mắt hắn từ lâu, nhưng phải biết suy nghĩ Da Lỗ Thiết Khắc Tây ”

Đó là đương nhiên, Da Lỗ hắn từ lâu đã xem Mặc Cách là cái gai trong mắt, cái này ba không tàn phẫn khó chịu vô cùng.

Tại Huyết Tộc Năng lực quyết định hết thảy!

Mặc Cách cái gì cũng không có mà lại được dung túng, lấy năng lực mà nói hắn bây giờ cũng đủ làm cho Mặc Cách cúi đầu hôn chân mình rồi khom lưng hành lễ!

Hơn nữa không phải tổ phụ háng ngàn năm trước tuyên chiến không may bị thương rơi vào tay Ha Tu Ngột, bây giờ ai là vua của đại lục này còn chưa biết!.

Da Lỗ bị Gina kéo lại mà càng nghĩ càng không phục!

Hừ!.

Cũng không nhìn xem mình là ai?

Nếu sau này ra khỏi đế đô, không có người của Ha Tu Ngột gia tộc bảo vệ khẳng định sẽ bị Huyết Tộc khác không lưu tình mà đánh cho tan nát.

Nghĩ vậy Da Lỗ mới có chút bình tĩnh lại!

Mặc Cách vẫn không có biểu tình, một lát sau hỏi ” Da Lỗ Thiết Khắc Tây, ngươi muốn nói gì?”

” Ta hôm nay cho ngươi cơ hội, ngươi không nói sau này sẽ không thể nói rồi ” Mặc Cách không dao động, mặt lạnh như băng nhìn Da Lỗ rồi đột nhiên kéo khóe miệng mỉm cười ” Vì đối với ta vô lễ, kết cục của ngươi sẽ rất bi thảm!”

Da Lỗ nghe được thanh âm cười khê này, đột nhiên lạnh người, hắn quay đầu nhìn người trước mặt, cười, nhưng trong mắt không có cảm xúc.

.....

Mọi người xung quanh khiếp sợ không nói nên lời.

Mặc Cách thay đổi làm bộ hắn — kinh sợ!

Chẳng lẽ đây là khí thế của Ha Tu Ngột gia tộc?

Cho dù là đứa con mà người ta không hề nghĩ tới?

Không.

Không đúng.

Trước kia sao họ không phát hiện ra.

Chẳng lẽ?

Mặc Cách biến thông minh?

Ngay sau đó, từ đại thụ sau lưng họ, Jessyca đi tới.

Đồng tử của Da Lỗ nháy mắt co rút, hắn bây giờ mới biết thế nào là sợ hãi!

Người này đến đây từ lúc nào?

Năng lực của hắn sao mạnh như vậy?

Ngay cả hai thầy giáo cũng không phát hiện ra.

Nếu vừa rồi hắn có làm gì quá phận, nói ra lời nào không đúng chẳng phải

Nghĩ tới đây cả người Da Lỗ lạnh như băng, hắn quay đầu thềm cảm ơn Gina, Gina nhìn hắn.

” Mặc thiếu gia, đi thôi ”

Thanh âm nhẹ nhàng, ngữ khí trang trọng.

Tắc Long vẫn đứng sau lưng bọn họ ngẩng đầu, người này rất mạnh!

Đây là linh cảm của hắn, linh cảm không sai lầm, bởi dòng máu của hắn có thể cảm nhận được Huyết Tộc mạnh hơn.

Sai lầm duy nhất là Ha Tu ngọt bá tước, lần đó đứng gần như vậy nhưng hắn không thấy sóng năng lực!

Hơn thế hắn lại cảm giác trong lòng nổi lên cảm giác sợ hãi. loại cảm giác khiến người khác không thể cúi đầu.

Cho đến khi bá tước rời đi hắn mới biết đó không chỉ do huyết thống.

Ha Tu Ngọt bá tước là một người cường đại đến mức linh hồn hắn cũng sợ hãi.

Mà Jessyca bây giờ cũng rất mạnh.!

Đế đô quả nhiên nhiều nhân tài!

Lúc này, tâm lý của Hắc Long dấy lên ý chí hừng hực: Jessyca người chờ, tương lai ta sẽ đấu với người!

Mặc Cách đi tới bên Jessyca, Tắc Long nhìn hắn một chút, khi đó Mặc Cách quay đầu tóc dài màu lam dưới ánh trăng làm nên vòng ánh sáng hình cung xinh đẹp vô cùng.!

Sau đó Jessyca nắm tay Mặc Cách.

Trong một giây đồng hồ, hai người biến mất tại chỗ.

13. Chương 10: Vô Đề

Trong bữa ăn Ha Tu Ngọt lại ngồi đối diện hắn.

Mặc Cách lại một lần nữa có cảm giác bất an.

Chỉ cần cái người gọi là Ha Tu Ngọt này, cha của thân thể này lại gần quá, hắn sẽ có loại áp lực gọi là sợ hãi.

” Nghe nói hôm nay tại học viện con gặp phiền toái? ” Thanh âm trầm thấp ưu nhã vang lên.

” Cái gì, Ô, không có! ” Mặc Cách giả ngu lắc đầu.

Ha Tu Ngọt nhìn Mặc Cách sâu xa, chuyện này hắn đã qua thủy tinh cầu mà biết hết rồi.

Rất giỏi.

Hắn chỉ kì vọng Mặc Cách không như trước là tốt lắm rồi, chỉ cần không ngốc là được.

Không nghĩ tới lại cho hấn kinh hỉ lớn như vậy!

Hấn không nói gì mà đứng dưới trăng khiến cho bộ dáng càng quyến rũ.

Ha Tu Ngột với đứa con bị mình bỏ rơi lại có hứng thú.

” Nếu không muốn học có thể ở nhà những thứ học của Cấp Lý ở đây cũng vậy ”.

Mặc Cách nhìn đôi mắt xanh thẳm cùng nụ cười đó lại có cảm giác ấm áp .

Chẳng lẽ là tình thân?

Hấn từ nhỏ đã là cô nhi.

Mặc Cách đỏ mặt sau đó dừng cảm mà ngẩng đầu nhìn Ha Tu Ngột ” Không sao ”

Phải biết tại Huyết Tộc người không dao động như hấn đếm trên đầu ngón tay.

Ha Tu Ngột gật đầu với kết quả này rất hài lòng.

Gặp chuyện chỉ trốn tránh không phải là việc làm đúng.

Hấn là một đứa trẻ rất có trách nhiệm đây!

Nhìn Mặc Cách cúi đầu ăn, hai mắt Ha Tu Ngột khôi phục thâm trầm, hấn không rõ máu của Mặc Cách làm sao, là cái gì?

Khi mặc Cách sinh ra hấn không phải là trẻ con, Ha Tu Ngột tính trăm năm sau linh hồn hấn mới trở về.

Linh hồn trở về mang theo huyết thể, quả thật hấn có thể nhìn thấy Mặc Cách có ánh sáng năng lượng quanh mình, nhưng không biết đó là loại năng lượng gì.

Chẳng lẽ là dòng máu mới.

Mặc Cách bây giờ uống máu quen rồi, cũng chỉ uống máu động vật, máu người dù ngon vô cùng, nhưng hấn bị tâm lí ảnh hưởng uống vào là nôn.

Trẻ con uống máu xong sẽ ngủ. Mặc Cách dù hơn trăm tuổi so với bình thường đã lớn nhưng hấn không được bồi dưỡng từ đầu nên vẫn là trẻ con.

Ha Tu Ngột thấy Mặc Cách uống máu xong, ghé vào bàn mà thiếp đi.

Vẫn đứng một bên, Jessyca tiến đến, Ha Tu Ngột ngăn lại.

Ha Tu Ngột đi đến, nhẹ nhàng ôm lấy Mặc Cách, đây là lần đầu tiên hấn ôm con mình, lúc y sinh ra hấn cũng chưa từng ôm.

Bây giờ ôm trong tay cảm giác không tệ.

Mặc Cách mặc quần áo tơ tằm,ôm trong tay thật mềm, còn có thể qua lớp vải cảm giác được làn da bóng loáng.

.....

Ngày thứ hai Mặc Cách đến trường.

Mỗi lần ra ngoài đều là buổi tối,hấn cũng dần đoán được nguyên nhân .

Xem ra Huyết Tộc thật sự không muốn gặp ánh sáng!

Tối hôm qua Jessyca dạy hấn dịch chuyển không gian, hấn chỉ muốn thử một chút, sau vài lần luyện tập sẽ quen thôi.

Không nghĩ tới Mặc Cách niệm chú ngữ xong thì biến mất làm Jessyca gấp đến mức chạy vòng quanh,cho đến khi thấy một cái đầu xù xù ở cửa sổ.

Jessyca ngay lúc đó cảm thấy — kinh hỉ

Vừa mừng vừa sợ.

Hắn không nghĩ tới Mặc Cách làm một lần đã thành công, loại này trên người tân Huyết Tộc cũng sẽ có nhưng căn cứ vào tình trạng trước đây của Mặc Cách thì có thể coi là kì tích rồi!

Thật ra Mặc Cách không nói cho Jessyca biết, lần thứ hai hắn chỉ cần nghĩ cũng di chuyển được rồi.

Tối hôm nay, vẫn trong gian phòng cũ, sau đó một thầy giáo khác đưa họ đi học, Mặc cách không cùng ba người khác tách ra mà đến cùng một chỗ.

Cấp Lý cười tủm tỉm ” Hôm nay Mặc cách cùng các người luyện tập, phải chiều cổ nhau ”

‘Vâng ’

Chỉ có Gina đáp lại.

Da Lỗ vẻn chân ngồi tại ghế sofa cách đó không xa, nửa khuôn mặt cũng không thèm nhìn sang

Nhưng thật ra khi vào cửa Mặc Cách nhìn thấy hắn khuôn mặt thâm tím khóe miệng còn vết nứt

Chật vật như vậy là sao?

” Bị cha đánh ” Tắc Long dựa vào tường mà nói.

Mặc Cách cũng chỉ ồ một cái.

Về phần nguyên nhân hắn không muốn biết.

14. Chương 11: Bạch Long (rồng Trắng)

Hôm nay dẫn bọn hắn đi chính là Tàn Nham.

Tắc Long đi bên cạnh hắn lộ ra gương mặt an tĩnh mà nói ” Đừng nhìn hắn chỉ là người dẫn đường, hắn đã đạt đến danh hiệu tể tướng sĩ hệ Thủy đó ”

Thật may hôm qua có đọc sách nghe thấy từ ngữ chuyên môn phun ra mà còn hiểu được là một việc vinh quang cỡ nào, mặc dù độ hiểu biết của hắn bây giờ trong mắt Huyết Tộc chỉ coi là cấp thấp.

Năng lực Huyết Tộc chia làm: Không có, Huyết hồn sư, Hắc ám thần thuật, thánh kị sĩ, thượng kị sĩ, ma kị sĩ, hắc ám pháp sư cùng với thân sĩ cấp ba, hơn nữa còn cái gì tam cước miêu bình dân.

Đạt tới thượng kị sĩ là có tư cách quý tộc.

Chỉ có quý tộc mới có thể ở tại đế đô mà xây dựng cơ nghiệp.

Nếu không phải thượng kị sĩ đến kì hạn phải có thư mời mới được ở lại, không có sẽ bị trục xuất, cho đến khi thành thượng kị sĩ mới được trở lại.

Cho nên Tắc Long mới nói nơi này toàn nhân tài.

Đây là kết quả của việc chính trị khống chế tất cả.

Đương nhiên ngoại trừ học sinh học tập tại đế đô.

Còn lại là trái pháp luật.

Bất quá chính sách cũng nhân tính, khi biến hóa thành công trở thành cư dân hợp pháp, sẽ không bị đuổi đi mà sẽ có một thời gian ổn định, Huyết tộc mới trường thành có 200 năm thời gian tu tập tự do.

200 năm cũng đủ để từ nhược biến cường. lúc đó nếu như chưa đạt tới thượng kị sĩ sẽ thực hiện chính sách.

Nói chung hắc ám pháp sư giỏi lắm chỉ cần không lười sẽ tiến bộ, lên cao càng khó.

Huyết tộc quý tộc rất ít nên có thể thấy thượng kị sĩ là do ma lực đột biến.

Mà Tàn Nham lại cao hơn một bậc là Thánh kị sĩ.

Chẳng lẽ hắn là một quý tộc?

Quý tộc không phải đều có tòa thành riêng sao?

Hắn như thế nào cam tâm làm công việc nhỏ này?

Đợi đến khi Mặc Cách hỏi tiếp, Tắc Long đã đi mất rồi, mọi người cũng đi xa lắm rồi.

Thật là, sao không ai gọi ta.

Bất đắc dĩ Mặc Cách chạy theo.

.....

Điểm đến là một võ trường lớn.

Võ trường lớn như vậy mà chỉ có vài người bọn hắn, thật nhỏ bé đi.

Mặc Cách ngẩng đầu bốn phía đã đóng kín cửa vào cũng không thấy đâu.

Mặc Cách tưởng như mình đang bị nhốt trong một cái lồng sắt vậy.

” Mọi người đông đủ chúng ta bắt đầu thôi ” Tàn Nham đợi họ ổn định sau đó mở miệng nói đưa tay làm ma pháp.

Mặc Cách định hỏi cái gì tập, tập cái gì, sao ta không biết? Thì đã thấy bầu trời tối dần, ngay cả thị lực của Huyết tộc cũng không thể nhìn thấy gì.

Tiếp theo gió mạnh nổi lên, Mặc Cách phải nắm lấy vật bên cạnh mới không bị bay mất. Tiếp theo ngẩng đầu.

Nhân tiện nhìn thấy đối diện hắn là Da Lỗ.

Mà thứ hắn túm lấy là tay của.. Da Lỗ!

Mặc Cách có chút xấu hổ, định nói gì nhân tiện nhìn thấy Da Lỗ khinh bỉ mà nhìn hắn, sau đó vung tay chạy đi như thấy quái vật.

Mặc Cách giận rồi chuẩn bị phát tác, chỉ nghe thấy tiếng Gina ” Tàn Nham người ác quá đi, bọn ta còn yếu như vậy người hỏi làm sao đối phó với nó? ” Gina nói xong chỉ ra sau lưng Mặc Cách, Mặc Cách ngẩng đầu nhìn thấy mọi người cố chạy xa hắn.

Chỉ mình như vậy dọa người ta sợ sao? Mặc Cách thương tâm mà tự kiểm điểm.

Hắn nhìn về mặt mọi người, rất nghiêm túc, giống như, chính xác mà nói là sợ hãi.

Về phần sợ cái gì —

Bên này Mặc Cách còn ngăn người bên khi ba người không dám cử động chỉ sợ chọc giận cái gì, mà Tàn Nham đứng ngoài vòng ma pháp mà nhìn vào.

Đột nhiên một trận gió thổi qua, Mặc Cách bị thổi lay động lay động, không đợi hắn đứng vững lại có một trận gió mới, Mặc Cách rốt cục không phụ sức mạng — Bị thổi ngã rồi!

Mặc Cách ngã ngửa dưới đất, nhưng đoán được gió lại sắp thổi rồi. hắn sờ, sờ sờ, cuối cùng cũng tìm thấy tảng đá rồi.

Gina, Tắc Long, Da Lỗ mở miệng nhìn Mặc Cách sợ hãi mà nói gì đó – biểu tình khiếp sợ vô cùng.

Mà Tàn Nham đứng ngoài giờ phút này ánh mắt chăm chú nhìn phía trên Mặc Cách.

Mặc Cách đứng dậy định đi lại chỗ mấy người kia, đột nhiên một giọt nước lớn từ trên trời rơi xuống, rơi trúng đầu hắn.

Hắn rốt cục cũng ngẩng đầu lên.

15. Chương 12: Bạch Long (rồng Trắng)

Đây vốn là một con rồng lớn /// # # ///

Con rồng đang nhìn người dưới chân nó mà giỏ dài.

Bây giờ trong đầu Mặc Cách trống rỗng hẳn thậm chí không nghĩ ra mình phải chạy trốn, mà chỉ ngây ngốc đứng đó nhìn con rồng màu trắng thật lớn—

Có người gặp nguy hiểm sẽ kêu to, có người trầm mặc.

Mặc Cách ở về sau.

Hắn quay đầu cực kì chậm gián đoạn mà bình tĩnh suy nghĩ ra mấy chữ:

Chẳng lẽ ta mới nắm lấy là ngón chân — ngón chân — của nó?

Còn đây là nước miếng của nó?

Hả?

Giống như là vừa rồi mới xuất hiện, Mặc Cách tỉnh táo lại hét một tiếng bỏ chạy.

Gina cùng Tắc Long chạy về phía hắn, bọn họ trong miệng lẩm bẩm ...

” Hỏa yêu xà lửa, ta Gina chủ nhân ra lệnh cho ngươi, dấy lên lửa địa ngục cho tất cả trở thành biển lửa ”

Ngắt lời, một tia lửa nhắm thẳng bạch long.

Bạch long tầm mắt đuổi theo Mặc Cách không để tia lửa vào mắt, chỉ thấy nó không tránh mà khi tia lửa gần đến nơi thì nó nghiêng mình.

Kết quả — Đánh không trúng..

Tắc Long nhìn ma pháp không thành hô lên ” Dao ” mà rút dao ra trong miệng niệm chú ngữ, tàn ảnh bay qua hắn đã cười trên đầu bạch long.

Con rồng này sừng không lớn chỉ là to tròn dựng thẳng trên đầu nhìn rất tội nghiệp.

Đây là một con rồng chưa lớn, Tắc Long không do dự chém xuống, một đoạn sừng màu đỏ bị hắn nắm trong tay.

Con rồng gãy dựa thống khổ, Tắc Long bị quật ngã trên đất.

Tàn Nham xuất hiện tại võ trường hướng phía con rồng niệm chú, nó biến mất như chưa từng có.

Mặc Cách vội chạy lại bên Hắc Long ” Ngươi thế nào rồi?”

Tắc Long ôm chân nằm đó máu chảy ra.

Yết hầu Mặc cách giật giật hẳn đã lâu không uống máu người, quay hướng khác ” người chảy máu rồi ”

”Như vậy mau tránh ra ” thanh âm ẩn chứa xúc động xuất hiện phía sau là Da Lỗ.

Gương mặt tròn của hắn trong mắt Mặc Cách bây giờ vô cùng đáng yêu ” Ngươi chữa được cho hắn “

.....

Mặc Cách cũng chỉ là một đứa trẻ.

Ha Tu Ngột nhìn quả cầu thủy tinh, ánh mắt ôn nhu.

Gần đây hắn rất thích nhìn Mặc Cách qua cầu thủy tinh, có lẽ bắt nguồn từ linh hồn trong người y đi.

.....

Da Lỗ niệm chú xuất hiện ánh sáng trên tay rồi đặt vào vết thương của Tắc Long, vết thương khép lại.

Mặc Cách vui mừng mà nói ” Cảm ơn ngươi ”

Người nhìn cho rõ ta không phải giúp người!

Da Lỗ muốn nói rõ với Mặc Cách nhưng khi ngẩng đầu lại nhìn thấy ánh mắt màu lam cong lên như trăng khuyết của hắn, đem lời nuốt xuống, rồi tầm mắt.

Mặc Cách nhìn Da Lỗ đỏ mặt.

Cười ” Ha Ha ”

Hắn không cố ý!

Kì thật tên đó không đáng ghét đi ...

16. Chương 13: Tinh Thần Lực

Edit : nguyent217

Mặc Cách vừa bước chân vào tòa thành đã bị Lưu Ly kéo lại.” Nghe nói hôm nay người gặp rồng rồi, thuộc tính tương khắc sao, Cấp Lý sao có quyết định ngu xuẩn như vậy, có làm sao không?”

Mặc Cách bối rối nhìn nàng, nghe được lời quan tâm như vậy hắn thấy ấm áp.

Vốn có chút sợ hãi nay được Lưu Ly hóa giải hết.

”Không sao, không sao người xem ta có sao đâu “

Mặc Cách vỗ tay nàng trấn an, chỉ thiếu xoay một vòng cho nàng nhìn.

Lưu Ly nhìn từ trên xuống dưới không phát hiện vết y thương hay vết máu.

Nàng mới yên tâm.

Lưu Ly dùng nắm tay nhỏ mà đâm vào ngực Mặc Cách.” Người, tiểu tử này, rồng cũng gặp qua, ha?”

Kết quả: Mặc Cách nhin đau chống lại một chưởng này, so với thiết sa chưởng còn đau hơn, chậm rãi nói ra ” Ha, ta không tệ, đi bộ cũng gặp rồng nữa ”

Vừa nói xong câu đó hắn thấy sau lưng Lưu Ly xuất hiện N bóng người.

Làm sao

Ta nói gì sai?

Ta không có làm gì, chỉ chạy đến đây gặp phải rồng, người thuần phục nó là Tắc Long, ta không liên quan!

Lưu Ly tưởng rằng sau sự kiện này, suy nghĩ của Mặc Cách sẽ trở lại bình thường, ai biết vẫn vậy so với Huyết Tộc cùng tuổi còn kém hơn, đáng thương.

Xem ra tìm một ngày nghiên cứu hắn một chút, trước đây vì hắn còn mang dã tính khiến nàng sợ hãi, bây giờ đã khác rồi.

Mặc Cách nhìn Lưu Ly liếc hắn từ trên xuống dưới sợ hãi, không biết trong óc lại suy đoán ra cái gì lệch nào rồi, hắn nói:”Lưu Ly không có việc gì ta đi trước ”, Mặc Cách chỉ cầu thang.

Hắn nhìn Lưu Ly thấy nàng không nói gì, tự tiện mà đi lên.

Kết quả hắn đang định trốn thì Lưu Ly hét lớn ” Điện hạ, người nói ta cái gì ” Mặc Cách chạy chưa được hai bước, dừng lại.

” Lưu Ly tỉ ”

Lưu Ly nhìn hắn hai giây rồi tại chỗ hét lên ” Trời ạ! vị điện hạ tôn kính vĩ đại đáng bậc đại nhân của ta, nhận ta, gọi ta tỷ tỷ!

Mặc Cách lãnh khốc hỏi một câu ”người có phải con gái không vậy?”

như thế nào một điểm phong phạm cũng không có.

Nhưng Lưu Ly cực độ hưng phấn không có nghe.

Nàng còn đang say mê mà nói, sau đó lại nhỏ giọng mà nói ” Điện hạ là con ruột của bề hạ, điện hạ gọi ta tỷ, không phải bề hạ là cha ta sao.Như vậy ta là công chúa rồi ”

Mặc Cách rất muốn nói tuy nàng nói nhỏ nhưng tai mọi người rất thính, vẫn nghe thấy đó.

Ngay lúc Mặc Cách sắp quẹo vào chỗ rẽ thanh âm của Lưu ly lại vang lên ” Bề hạ nỡ người đến gặp ”

.....

.....

Thanh âm bình tĩnh không có chút kích động khiến hần sợ hãi, Mặc Cách bắt đầu dĩ rồi.

Huyết tộc quả là quái thai!

Nói đến đây Mặc Cách trầm nghĩ, vậy mình cũng là quái thai, kể cả người nào đó ...

17. Chương 14: Thói Quen

Mặc Cách đi lên tầng, hần biết Ha Tu Ngột ở phòng nào, theo hướng cũ mà đi,là gian phòng chính phía cuối.

Nhưng Mặc Cách từ khi tỉnh dậy chưa từng tới đây, nói cách khác đây là lần đầu hần vào phòng cha mình.

Phòng rất tối,không có chút thanh âm nào, tĩnh lặng đến mức Mặc Cách bị chính thanh âm đập cửa của mình dọa sợ.

Hai tròng mắt đảo quanh một vòng.

Gian phòng rất hoa lệ, so với phòng hần còn gấp vài lần.Khắp phòng có thể thấy các đồ vật niên đại cổ xưa so với tuổi hần còn lớn hơn nhưng lại phát ra thứ ánh sáng xa xỉ.

Mặc Cách dẫm lên thảm nhung, cúi đầu nhìn dưới chân là một kiện lông thú hạng nhất ,trách không được đi lên thành thạo không có tiếng động phát ra.

Tầm cung của Huyết tộc cao quý nhất quả nhiên không bình thường!

Mặc Cách xúc động nghĩ

Ha Tu Ngột không có ở đây?

Mặc Cách trong căn phòng lớn đi dạo một vòng, không phát hiện bóng dáng ai, tai chăm chú nghe, cả tiếng hít thở cũng chỉ có của hần.

Mặc Cách không hiểu mà lắc đầu.

Không có chuyện gì, tìm hần đến rồi biến mất, thật là.

Ngay lúc hần định quay người rời đi, một thanh âm vang lên:” Đến rồi hả ”

Mặc Cách trong nháy mắt cứng ngắc

Như vậy không thể trách hần chưa thấy người đã thấy tiếng.Thanh âm là từ đâu truyền tới?

Cũng may hần đã quen thuộc thanh âm này,nếu không khi sợ hãi bản năng ức chế ý chí cái gì cũng làm được!

Mặc Cách duy trì tư thế một lúc, sau đó xoay người, hần nhìn thấy Ha Tu Ngột đang tựa vào một bên mép quan tài mà nhìn mình.

Hần làm sao quên mất giường ngủ của Huyết tộc là quan tài!

Chính hần cũng ngủ như vậy, ban đầu không quen sau quen dần.

Thói quen ban đầu còn mới sau đó sẽ làm thay đổi con người rất nhiều.

Mới vừa rồi kì thật hắn không để ý, quan tài đặt ở giữa phòng, người mù mới không nhìn thấy !

Nhưng khi đó nó đóng chặt hắn mới không có hứng thú đi nhìn quan tài người khác.

Chính hắn cũng thật lâu mới quen.

Mặc Cách đứng yên nhìn HaTu Ngột.

Hắn không biết nói gì: sau nhiều ngày quan sát hắn hận ra rằng cha con Ha Tu này nói chuyện với nhau ít đến đáng thương, nhưng lại rất có vấn đề.!

(Bây giờ là người, vấn đề hay không là do người!)

Mà Ha Tu Ngột không vội, cứ thế nhìn con hắn, hai người thiếu thời gian ở chung.

nhưng có dũng khí nghiên cứu ánh mắt của hắn từ khi hắn lên làm vua Huyết tộc, nó là người duy nhất!

Điều này làm hắn nhớ tới một câu nói của con người.

Nghé mới sinh không sợ hổ.

Là như vậy sao?

Ha Ha

Trong mắt Ha Tu Ngột, Mặc Cách chỉ là một con thú nhỏ chưa có cả răng, dưới sự che chở của cha mẹ không gặp qua gió bão, cho nên mới không sợ gì !

mà trong mắt hắn, không sợ cùng ngu xuẩn giống nhau chỉ là với Mặc Cách lại có chút đáng yêu.

Nhìn ánh mắt Ha Tu Ngột lóe lên tia sáng, Mặc Cách không chịu đựng nổi bắt đầu nhíu mày.

Ha Tu Ngột mang theo ý cười mà hỏi ” Hôm nay gặp qua rồng sao?”

Nghe hắn quan tâm, Mặc cách băn khoăn, gặp rồng rất quan trọng sao, ai cũng quan tâm?

” Đúng vậy ” trong đôi mắt xanh nhạt của y hiện lên vẻ nghi hoặc.

“Đây là lần đầu tiên người gặp rồng?” Ha Tu Ngột vừa nói ngón tay khẽ vuốt qua hao tai kim cương khiến Mặc cách bị hấp dẫn. HaTu Ngột nhìn y không nói gì hạ tay xuống ” Rất nhiều huyết tộc lần đầu gặp đã bị thương, thực tính của chúng tương khắc với ta, hơn nữa địa long hắc ám không thường thấy ”

Nhìn Ha Tu Ngột buông tay, Mặc Cách có một chút thất vọng,

Bàn tay trắng nõn, vuốt ve bảo thạch xanh thâm có chút mịn hoặc – rất mê người!

Mặc Cách biết dùng mê người để hình dung cha mình rất kì quái nhưng không còn từ nào thích hợp.

Nghe Ha Tu Ngột giải thích xong, y gật đầu.

Về Long tộc y đã đọc nhiều sách Huyết tộc với chúng có sự nghiên cứu sâu sắc là do sinh ra đã ham sức mạnh đi! Hắn không quan tâm.

” ta không sao đều có bọn họ che chở ” Mặc cách nghĩ một lúc rồi nói.

” Các người ở chung không sao?” Ha Tu Ngột hỏi.

” Bọn họ với ta rất tốt ” Mặc Cách gật đầu trong mắt còn có ý cười.

” Cả tiểu tử nhà Thiết Khắc Tây”

” Người nói Da Lỗ ” Mặc Cách nhìn Ha Tu Ngột không biểu tình mà suy nghĩ, lúc đầu có ghét sau đó nghĩ lại, nó cũng là trẻ con mà trẻ con cũng có mặt tốt.

Mặc cách gật đầu ” Đúng ”

Kì thật, tính đúng, Da Lỗ còn hơn Mặc cách nhiều tuổi.

Nhưng huyết tộc sống lâu khi năng lực phát triển tới mức nhất định không hề già đi, nhìn Ha Tu Ngột là biết, gương mặt trẻ như vậy không biết là yêu quái mấy ngàn, mấy vạn năm rồi.

Ha Tu Ngột nghe câu trả lời của Mặc cách ánh mắt thâm trầm, Mặc Cách không hiểu vì sao.

Mặc Cách sớm phát hiện, kì thật Ha Tu Ngột không như vẻ ngoài như vậy lương thiện, đối với người khác hắn rất nghiêm khắc, lãnh khốc, nhưng trước mặt mình lại thích sắm vai một con người ba tốt.

Mà Mặc cách phát hiện chính mình gần đây đóng kịch ngày càng giỏi, trước mặt mọi người đều là bộ mặt không hiểu đời, thông minh thì giữ trong bảo khố.

Trước kia hắn là loại người bên ngoài mỉa mai bên trong thô tục, hơn nữa sắp thành bụi luôn rồi.

Nhưng có đôi khi không biết đâu mới là chính mình.

Cuối cùng vẫn là câu kia, thói quen là đáng sợ nhất!.

18. Chương 15: Ban Đầu Chăm Giữ

Mặc Cách đi từ phòng Ha Tu Ngột ra có vẻ hoảng hốt.

Ha Tu Ngột nói với hắn như vậy?

Ngữ khí bình tĩnh mà nói ” muốn tiến hành ban đầu chăm giữ sao “

Mặc Cách nghe câu hỏi mà rụng rời ” Ban đầu chăm giữ là sao ”

Mặc Cách hết sức bình tĩnh mà đóng cửa lại,sau đó đi đến phía cuối hành lang mở cửa phòng chính mình.

Hắn cách phòng Ha Tu Ngột rất gần. Cả tầng ba chỉ có căn phòng của bọn họ mà thôi.

Mặc Cách đóng cửa lại rồi ngồi bệt xuống đất — ngẩn người.

Hắn nhớ tới lúc đầu là nói về đề tài Da Lỗ, sau một lúc Ha Tu Ngột cũng không hỏi Mặc Cách gì,Mặc Cách cũng chỉ là đứng im một chỗ, cái ghế ở gần lắm cũng không qua đó ngồi xuống.

Mà Ha Tu Ngột chỉ dùng ánh mắt khó lường mà nhìn hắn, cũng không tỏ vẻ gì.

Thật lâu sau này, khẳng định với thể trạng của y đứng mãi cũng sẽ cứng ngắc người.Thật may là không phải đi đâu cả.!

Hai tròng mắt thâm lam nhìn hắn kim cương bên tai phản chiếu ánh nắng mặt trời nhìn như không thực.

Ha Tu Ngột dừng lại ở ánh mắt không hiểu của hắn mà nói ” Muốn tiến hành ban đầu chăm giữ sao?”

Cái gì?

Mặc Cách khiếp sợ nhìn người đang nói.

Hắn nói cái gì.

Quá trình đó với huyết tộc là mấu chốt thần thánh

Tại nơi đó, mawsu huyết sẽ ngày càng mãnh mẽ, mà trong việc luyện tập trình độ sẽ có sự bất đồng, sự bất đồng này là quyết định cho quá trình tiến hành ban đầu chăm giữ, Năng lực cao lên, tiềm năng lớn thêm!

Đây không phải là điều mà Mặc Cách để ý nhất,thứ hắn quan tâm à cách làm, đổi máu cho nhau nên phải leo lên giường hai người không mặc gì, mà sau quá trình đó kích động làm chuyện gì cũng là thường có, ban đầu chăm giữ như nhau đều chính là cùng phụ thân để xác định bảo toàn huyết thống và năng lực.

Mặc dù nói ban đầu chăm giữ không cần lên giường nhưng tình trạng như vậy cuối cùng cũng lên giường, với Huyết tộc đạo lý của con người chẳng là gì cả, ngay cả động vật cũng vậy, có quy ước cũng chỉ là tự mình đặt ra.

(tác giả:Đây là đặt ra cho phù hợp, đừng làm theo, anh cảnh sát bắt đó)

Như vậy, thì Ha Tu Ngột sẽ thực hiện ban đầu cầm giữ rồi.

Mặc Cách rất muốn hét to ” Không được!”

Nhưng nghĩ lại, hắn không có lí do cự tuyệt, mạnh lên là việc ai cũng muốn.

Vì vậy y không nói gì mà nhìn Ha Tu Ngột, không có ý kiến.

Hắn không biết Ha Tu Ngột cho đến nay chưa gặp Huyết tộc nào chống lại ý hắn, Huyết tộc đều là máu phục tùng máu.

Cho dù hắn không truy cứu thì Huyết tộc cấp thấp đã tim đập chân run rồi!

Ha Tu Ngột trong lòng nảy lên hứng thú mà không hề tức giận

Ha Tu Ngột nhìn Mặc Cách ” Ta sẽ không cùng người thực hiện ban đầu cầm giữ ” về mặt không thay đổi mà trong lòng cười khở, con hắn là vụng trộm sợ hắn, chưa người nào không lộ ra như y.

Chưa người nào!

Bỗng nhiên có cảm giác cô độc, hắn tưởng hắn đã quen với việc này rồi.

Cảm giác cô độc khi ở trên cao thật đáng sợ!

Ha Tu Ngột dời tầm mắt ” Để Jessyca làm đi “

” Cái gì?”

Nhìn Mặc Cách kích động Ha Tu Ngột bước lại mà nói ” Người không phải thích hắn sao? ”Câu hỏi nghi vấn, ý khẳng định lại là 10 phần.

Mặc Cách vẫn im lặng một bộ dạng không nghe gì mà hỏi lại ” Cái gì?”

Hắn không rõ sao lại nói đến Jessyca rồi.

Sau đó hét lên ” Jessyca càng thích người hơn!”

Nhưng nói xong hắn càng hối hận, chứng kiến Ha Tu Ngột trong nháy mắt tối sầm mặt, trái tim Mặc Cách rơi xuống đáy cốc.

Không khí trầm mặc, sau đó bị Ha Tu Ngột đánh vỡ.

” Jessyca sắp đến mức Huyết hồn sư rồi, phù hợp với người, vậy đi ” Ha Tu Ngột nhìn ánh trăng mà nói.

Ánh trăng bên ngoài mang một tầng đỏ như máu không nhìn kĩ sẽ không thấy.

” Vấn đề không phải như vậy ”

Máu sẽ không tinh khiết.

Ta với người sẽ hết quan hệ rồi?

Nghĩ tới đây tâm lí hắn đột nhiên không vui.

Hắn nhìn Ha Tu Ngột mà y lại không biết.Mặc Cách không biết y nghĩ gì nhưng lúc này đem lại cảm giác thần bí, xa xôi mà ưu nhã.

Mặc Cách rõ ràng: Không muốn cùng người này không có quan hệ gì!

” Người là tinh khiết Huyết sẽ không vì bất cứ gì mà thay đổi ”Hồi hợt nói với việc ai thực hiện cầm giữ ban đầu cho Mặc Cách không quan trọng.

Mặc Cách có chút không vui.

Tinh khiết huyết ít ỏi, nên năng lực không bị suy giảm.

Quá trình này với họ chỉ là xúc tác thôi, nếu tiến hành với người thuần Huyết còn tăng năng lực lên, củng cố địa vị.

” Người vội như vậy ” Mặc cách nhìn không được hỏi, nhưng là bao năm như vậy những đứa trẻ khác không bị thúc giục ban đầu cầm giữ.

Nghe câu hỏi Ha Tu Ngột quay lại nhìn Mặc Cách.

Trong mắt không có ý cười, cặp mắt xanh thẫm, trở nên sâu thẳm như đại dương. mặt ngoài bình tĩnh nhưng bên trong là sóng ngầm mãnh liệt.

Mặc Cách chưa bao giờ hấy vậy, có chút sợ.

Đây không phải Ha Tu Ngột mà hấn gặp

Mà là Ha Tu Ngột – vương giả nơi này!

Ha Tu Ngột nhìn biểu tñh của Mặc Cách, có sợ hãi không yên, sau đó định nói tiếp, nhưng cuối cùng rời tầm mắt mà nói ” Người có thể đi ”

Vì vậy Mặc Cách hoảng hốt mà rời đi.

Ha Tu Ngột nhìn bóng lưng Mặc Cách lại nhìn ánh trăng nhuộm đỏ ngoài cửa sổ, chắc là không sao đâu

19. Chương 16: Hoa Hồng Bằng Màu Xanh

Tháng 5 năm nay, lễ hội cuồng hoan trăm năm một lần diễn ra. Ngày lễ này diễn ra từ ngày 1 đến ngày 31 tháng 5, trong thời gian đó quý tộc trong đế đô sẽ lần lượt của hành yến hội. Chỉ cần có cấp bậc thượng kị sĩ sẽ có thể bước vào cách cửa thường ngày 10 phần thâm nghiêm của các quý tộc.

Hơn nữa ngày cuối cùng của tháng 5 chính là ngày mà Ha Tu Ngột gia tộc tổ chức yến hội. yến hội long trọng nhất trong truyền thuyết.

Vài ngày này, Mặc Cách chỉ nghe các thị vệ bàn tán về chuyện này.

Nhìn bộ dáng của họ rất chờ mong, bởi trong tòa thành mới có một người được thăng cấp thượng kị sĩ.

Tại Huyết tộc lễ hội này là cơ hội tiến thân tốt nhất.

Quý tộc mới rất coi trọng yến hội đầu tiên sau khi thăng cấp, mà kị sĩ mới thăng cấp cũng vô cùng mong chờ lần đầu tiên được bước vào tòa thành.

Kì thật, Mặc Cách cũng rất mong chờ yến hội này, dù sao hấn sống tới giờ không phải Ha Tu Ngột gia tộc thì cũng là học viện Cấp Lý, bên ngoài cũng rất ít giao tiếp.

Hấn đi mua cái gì cũng là người hầu trong nhà dẫn đi đến cửa hàng nổi tiếng nhất sau đó điên cuồng mua sắm lúc về chưa hết 5 phút, đó mới gọi là hiệu suất.

Nhưng mọi người biết Mặc Cách nghĩ gì không.

Hấn nghĩ người nhà này chẳng bao giờ tự ra ngoài đều là gia nhân mua , Ha Tu Ngột không quan tâm ai nghĩ gì, sẽ cho y làm , đó cũng là đẳng cấp.

Sau này phải thử một chút cảm giác quý tộc.

Tư tưởng lười nhác ai cũng có, người có, ta có, hơn nữa ta cam đoan nếu tiểu Mặc Cách thành công mua sắm theo kiểu sai bảo thì lần sau sẽ không ra ngoài nữa.

Tất nhiên bây giờ không được hấn còn chưa đạt được đến cấp bậc đó, nói hấn là Huyết tộc điện hạ nhưng năng lực chưa đủ bây giờ chỉ dựa vào cha hấn, người ta thấy hấn chỉ nghĩ ” Đây là đứa con của Ha Tu Ngột bá tước, tên là.. gì nhỉ ”, ngay cả mí mắt cũng không nâng lên.

Đến cuối cùng hấn cũng bị lãng quên chỉ còn cái danh con của bá tước.

Mặc Cách không muốn như vậy.

Ở thế giới trước, hần chỉ là một người yên lặng vô danh tiểu tốt, thậm chí sau khi hần chết cũng không ai quan tâm, cho nên đời này hần không muốn như thế, ít nhất phải lưu lại một cái tên!

Nếu như có thể ngàn vạn năm sau mọi người còn nhớ đến hần sẽ nói ” Ha Tu Ngột bệ hạ ta biết, là cha của Mặc Cách điện hạ ”

Chỉ nghĩ đến cảnh tượng này, Mặc cách nhin không được cong khóe miệng.

Nếu thật sự có một ngày như vậy?

Hần nghĩ đến cũng đã thấy lâng lâng

Bây giờ.

Trở về hiện tại.

Mặc Cách đang tự đi mua sắm

Đã mất 10 phút rồi, vượt qua ghi chép của hần.

Vì lần này hần không có mục tiêu, nhìn những ngọn đèn ngủ trang hoàng hần lại càng mất phương rồi.

Hần vốn chỉ là một tên côn đồ, muốn bồi dưỡng ra thẩm mỹ thượng lưu vẫn cần có thời gian.

Mặc Cách đôi khi nghĩ: Đẳng cấp quý tộc không phải là do thời gian mà thành chứ.

Ở trong một xã hội như vậy, sớm muộn cũng bị nhiễm!nếu không ảnh hưởng thì do kiên định hay trí não có vấn đề?

Mặc Cách lắc đầu nhìn qua các sản phẩm sau đó bị thu hút tại một bông hoa hồng băng màu lam nhè giống như đôi mắt của Ha Tu Ngột lúc vui vẻ, khi đó đôi mắt xanh thẳm của hần cùng màu hoa giống nhau!

Đồng thời cũng giống bông hoa hần gặp ở nhân giới.

Nhớ kĩ trước kia khi hần học trung học hần từng dành hết tiền để mua 3 bông hoa này tặng cho bạn gái mà nói: Người anh yêu nhất, hãy nhớ mãi đoạn tình yêu đẹp này.

Khi đó nàng thật cao húng, nhưng sau vài tháng lại đi theo một tên nhà giàu không thèm quay đầu lại.

Từ đó hần không quen bạn gái nữa suốt ngày đi theo đám bạn hồ nháo.

Nhìn hoa hồng lam trước mặt, Mặc Cách cố gắng nhớ lại người bạn gái duy nhất, nhưng hần phát hiện giờ đây mặt nàng còn không nhớ nói gì tên.

Có lẽ đó thực sự là chuyện đời trước.

Nhưng hần vẫn nhớ kĩ bông hoa kia.

Gặp nhau là một loại số mệnh, tâm linh giao hòa sẽ tạo nên sự lãng mạn vô cùng.

Gần nhau là một loại hứa hẹn, con người trong luân hồi, vĩnh viễn sẽ nhớ một đoạn tình yêu đẹp mình từng có!

Gặp nhau vốn là một loại số mệnh!

Mặc Cách cầm trong tay hai bông hoa hồng màu lam, đột nhiên nhớ tới cảnh hoa hồng lam kia.

Ha Tu Ngột đi yên hội nhưng áo bành tô của hần hình như ít trang sức đi .

Mặc Cách cúi đầu, đóa hoa hồng màu lam này cũng không tệ, rất xứng đôi với hần.

20. Chương 17: Nụ Hôn Ngoài Ý Muốn

Lúc trời sắp sáng, Mặc cách lão đảo về đến thành.

Trong tay hần là hai bông hoa hồng xanh diễm lệ.

Hắn chỉ hỏi một chút cô nương bán hoa đã nhiệt tình giới thiệu loại hoa này giống hoa hồng xanh ở nhân giới nhưng có cái tên khác biệt – Lam Ái.

Nó cũng có truyền thuyết đẹp đẽ của mình bị tiểu cô nương này tuyên truyền bốn phía, giảng rất sinh động nhưng hắn không nghe.

Hắn nhìn hoa trước mắt có chút thất thần.

Câu nói cuối cùng lại nghe rõ ràng, tiểu cô nương tổng kết:” Tóm lại,. hoa này là lựa chọn tốt nhất cho các đôi tình nhân!”

Vì vậy Mặc cách không biết ma xui quỷ khiến thế nào lại mua.

Sau khi thuận di trở về, Mặc cách đứng ở cửa tòa thành nhìn hai bông hoa trong tay, có chút do dự cùng khó khăn, Lam Ái cho người yêu nhau, ta tặng Ha Tu Ngột có được không, có hay không..

Mặc cách đứng tại cửa do dự một lúc sau đó vò đầu, bước qua cổng đi vào..

.....

Ha Tu Ngột ngồi trên ghế sa lông đọc tạp chí, Mặc Cách đi vào nhân tiện đối mặt với hắn!!

Dừng lại bước chân, Mặc Cách cảm giác ánh mắt Ha Tu Ngột dán trên người hắn khiến hắn cứng ngắc, tay không tự giác dẫu ra sau.

Nhưng Ha Tu Ngột chỉ gương mặt nhìn Mặc Cách một chút, rồi liếc nhìn cách hoa Lam Ái lộ ra tại nơi Mặc Cách đang dẫu, rất bình thản mà nói ”Đã trở về hả “nhân tiện rời mắt về tờ báo mà không nhìn đến Mặc Cách nữa.

Hai bông Lam Ái.

Gặp nhau vốn là một loại số mệnh..

Mặc Cách có người thích!

Ha Tu Ngột nhìn tạp chí trong tay, kì thật một chữ cũng không vào, tâm lí cũng không ổn bị hắn đem chuyển thành:Nhà có con gái mới lớn.

” Ân “

Mặc Cách nhẹ nhàng mà đáp một tiếng, theo thói quen mà hạ tầm mắt.

Hắn cầm Lam Ái trong tay, nghĩ đến truyền thuyết nhân tiện không hiểu sao mà lại hướng về Ha Tu Ngột.

Thật giống như trong lòng có bí mật gì đó, sợ bị cặp mắt có thể nhìn thấu mọi thứ của hắn phát hiện ra.

Kì thật bây giờ Mặc cách rất ngại thẹn, không biết hành vi của mình ám chỉ cái gì, theo cảm giác mà bước đi.

Vì vậy trong không khí an tĩnh.

Thị vệ đều tránh xa vì biết Ha Tu Ngột thích yên tĩnh.

Nhưng Mặc Cách lại không thích cùng Ha Tu Ngột an tĩnh!

Không biết tại sao, vài ngày hắn không cùng Ha Tu Ngột nói chuyện cảm giác rất khó chịu.

(Tác giả ; Kì thật các người vẫn vậy, chỉ tại người khác thôi)

Vì vậy Mặc Cách bước lên.

Hắn đi tới trước mặt Ha Tu Ngột.

Trước mắt bị bóng đen che khuất làm Ha Tu Ngột theo bản năng ngẩng đầu.Hắn thấy con hắn đứng trước mặt hắn, ánh mắt nó có chút bối rối.

Y làm sao vậy?

Có lẽ do sự nghi hoặc quá rõ ràng, Ha Tu Ngột chưa nghe thấy Mặc cách nói ra đã biết nguyên nhân, nhìn bông hoa hé ra trước mặt. lại nhìn Mặc Cách lần này nghi hoặc rõ ràng.

Kì thật Mặc cách không nhìn Ha Tu Ngột – hẳn làm sao dám.

Tim hẳn vốn đã đập loạn, thanh âm không run mà nói hết câu đã phải tự vỗ tay cho mình rồi.

Chỉ thấy Mặc cách từ sau lưng đưa ra Lam Ái , chính hẳn cúi đầu không biết dùng sức quá mà hoa chạm gần chóp mũi Ha Tu Ngột.

Nhìn cánh hoa run rẩy, run rẩy đung đưa bay bay trước mũi mình cuối cùng Ha Tu Ngột nghe Mặc Cách nói: ” Áo măng tô của người không phải thiếu hoa cài sao cái này cho người!”

21. Chương 18: Nụ Hôn Ngoài Ý Muốn

Ha Tu Ngột kinh ngạc hẳn bỏ qua thứ trước mũi mình mà nhìn thẳng Mặc Cách..

Ánh mắt hẳn thâm trầm còn sáng hơn ngọn đèn trong đại sảnh.

Đây là món quà đầu tiên Mặc cách tặng hẳn.

Ha Tu Ngột nhìn mặc cách đỏ bừng mặt, cảm giác lòng mình ngứa ngáy..

Hẳn lần đầu tiên có cảm giác này, không hề chán ghét còn có thích thú, làm cho tâm tình hẳn không hiểu vì sao mà tốt lắm, tốt cực kì!

Ha Tu Ngột nhìn khuôn mặt Mặc Cách ngày càng hồng đáng yêu như quả táo nhỏ, cười nhẹ mà hỏi ” Cha cho người ra ngoài mua đồ dự yến tiệc cho chính mình? Như thế nào lại mua cho cha?”

Cặp mắt xanh thẳm của hẳn bây giờ nhìn rất sâu, sâu sắp thành đen rồi bên trong là hình ảnh của y cùng đèn chùm.

Ánh mắt này rất khó in bóng hình người khác.

Mặc Cách hoảng hốt mà nghĩ

Bây giờ bên trong lại có ta!

Cả, giác này thật thần kì, không mãnh liệt mà kéo dài rất lâu.

” Con nghĩ gì vậy ” Ha Tu Ngột nhìn Mặc Cách mê mang mà hỏi.

Nghe tiếng ha Tu Ngột Mặc Cách mới lấy lại tinh thần.

Ánh mắt hẳn dần rõ ràng,Ha Tu Ngột nhìn Mặc cách trừng mắt nhìn, đầu nghiêng sang một bên, nhìn Mặc Cách đáng yêu Ha Tu Ngột quên mất cảm giác tức giận vừa rồi.

Mặc dù bên ngoài quan hệ phụ tử là tình nhân rất bình thường , nhưng nếu không có lí do thì đó cũng khó tha thứ.

Vì vậy, Ha Tu Ngột hơi tỉnh táo lại nhưng ánh mắt rất lạnh mà nhìn Mặc Cách thất thố thêm.

Ta vừa nói cái gì.

Mặc Cách khôi phục thần trí.

Hẳn nhớ lại tất cả mọi chuyện, cùng vị đạo trên môi lưu lại.

Ta khẳng định điên rồi.

Khi cúi xuống đã hô Ha Tu Ngột

Điều này sao có thể?

Hẳn —

Mặc Cách nhìn vẻ mặt Ha Tu Ngột.

Làm sao bây giờ?

Vì vậy bọn họ như vậy nhìn nhau .

” Ta Không nghĩ bỏ qua việc vừa rồi,Nguyên nhân?”

Ha Tu Ngột mở miệng nói, ngữ khí tức giận.

Cái này thật sự nóng rồi, hần hé ra khuôn mặt nhỏ ” con cũng không biết..”Lúc bắt đầu thanh âm rất lớn sau đó nói đến một nửa nhìn Ha Tu Ngột thì nhỏ dần, đại khái là bị dọa, đến cuối cùng không nghe rõ luôn.

Mặc Cách cúi đầu hai tay bắt vào nhau cắn chặt môi dưới đỏ hồng, bộ dáng run rẩy.

Xem lúc hôn ta thì có bao nhiêu dũng khí.Bây giờ lại làm bộ dáng bị bắt nạt.

Ta như vậy có sao?

(Lão đại, vẻ mặt như vậy đáng sợ, cười một cái Mặc Cách sẽ khác a)

Có cái gì đó từ trước mắt thoáng lướt qua, Ha Tu Ngột ngẩng đầu mày nhăn lại.

Mặc Cách khóc, hơn nữa không phát ra tiếng yên lặng mà rơi lệ.

Nước mắt của y như ngọc từng giọt rơi xuống lần theo ánh sáng của đèn chùm hoa lệ.

Ha Tu Ngột bỗng nhiên trầm mặc.

Tâm trạng hần bây giờ không tả được còn có chút thất thố.

Hần nhìn người đang âm thầm khóc mà suy đoán, y còn nhỏ chỉ muốn biểu đạt chút tình cảm với người thân mà thôi, chỉ là phương pháp không đúng, ta làm như vậy có hơi quá đáng với y không?

Hơn nữa hần hiểu chuyện như vậy không kiêu căng mà đập bàn đập ghế, yên lặng chịu áp lực.Bất lực mà chịu sự chán ghét của phụ thân.

Ha Tu Ngột đột nhiên muốn ôm y, an ủi y, nói cho y hần đã không tức giận nữa, sau này muốn hôn cha phải hôn trán, hôn môi là cho người yêu, cô gái sau này hần yêu.

Ta yêu con nhưng con lại là người thân của ta, cho nên không thể như vậy thân mật ...

Ha Tu Ngột suy nghĩ hồi lâu cuối cùng cũng không nói gì.

Hần bình thường chỉ ra lệnh. mở miệng ra đã ra lệnh. Trước kia Tá La bá tước từng chê cười hần ” Suốt ngày hé ra bản mặt thối, sau này dọa con người sợ ” Lúc ấy hần chỉ cười vờ vai gã.

Không nghĩ gã nói trúng rồi,hần không biết làm cha thế nào.

Hần nhìn Mặc Cách đang thương tâm bình tĩnh mà nói ” Không có lần sau, con đi đi ” Không nói tiếp.

Kì thật hần đã hết giận nhưng vẫn lạnh lùng mà nói.

Tính tình thối nát của hần ngoài Tử Tước còn Jessyca hiểu rõ.Người khác đều bị hù, Mặc cách cũng không ngoại lệ.

Mặc Cách liếc mắt nhìn Ha Tu Ngột cũng không dám, nếu như gương mặt nhìn sẽ thấy sự tức giận còn có bất đắc dĩ.

Nhưng y không nhìn nên đã bỏ lỡ.

Mặc Cách cúi đầu cứng ngắc đi về phòng mình, thậm chí nước mắt cũng không lau.

Trên đường đụng phải một ít người làm rõ ràng cảm giác được tâm tình sa sút của tiểu chủ nhân, âm thầm nhìn y, Mặc cách không hề biết vẫn chìm trong thế giới của chính mình.

Ha Tu Ngột nhìn Mặc cách biến mất tại cầu thang, không nói gì một mình ngồi tại đại sảnh ánh mắt thâm trầm.

Thị vệ người làm cũng không dám quấy rầy.

Vì vậy đại sảnh an tĩnh cả cây kim rơi cũng nghe thấy!

=====

Đây không phải chính văn

Tác giả: Ta làm người tức giận nhưng người phải hiểu cho ta đây là động tâm.

Mặc Cách che mặt ta ngay cả tình cảm của mình còn chưa biết sao người lại đi nói với mọi người.

Ha Tu Ngột lạnh lùng mà nói: yêu cũng nói ra rồi.

Tác giả: Vậy ngài cười một cái.

Ha Tu Ngột vẫn lạnh lùng: Người Là ai?

Người nào đó thương tâm rồi đi.

22. Chương 19: Không Vui

Người đầu tiên tổ chức yến hội là Khải Nhĩ Tát Tư bá tước.

Mặc dù người này cũng là bá tước nhưng năng lực lại kém hơn Ha Tu Ngột rất nhiều, bởi Ha Tu Ngột thuần huyết còn hắn thì không.

Thuần huyết vĩnh viễn mạnh hơn không thuần huyết, đây là lẽ vật cuối cùng mà Thần để lại cho Huyết tộc.

Có nhiều lời đồn đại nói: Khải Nhĩ Tát Tư có cha là huyết tộc còn mẹ là con người.

Một nửa Huyết tộc mà trở thành bá tước thật sự đã là kì tích rồi.

Ở Huyết tộc người có năng lực vĩnh viễn được tôn trọng!

Cho nên dù có vụng trộm bàn tán về Khải Nhĩ Tát Tư nhưng bên ngoài không ai là không tôn trọng vị bá tước có nhiều công hiến này.

Theo điều này có thể thấy Khải Nhĩ Tát Tư cũng rất có địa vị.

Mặc Cách nhìn ảnh sáng phát ra trước mắt mà nghĩ.

Người này có thể coi là cánh tay phải của Ha Tu Ngột đi!

Vì thế, lễ hội trăm năm mới có một lần bắt đầu từ gia tộc này cũng không sai.

Tòa thành Ha Tu gia tộc.

”Oa, Mặc Cách hôm nay thật xinh đẹp” Lưu Ly kinh ngạc nhìn Mặc Cách xuất hiện ở cầu thang, nhìn không được hết lên.

Mặc Cách hôm nay mặc áo măng tô cao cổ màu trắng điểm tuyết viền xanh. Một đầu tóc dài màu lam kéo dài như biển che khuất đôi mắt mê người, nhưng theo di chuyển của hắn, đôi mắt ẩn dưới ánh trắng lại càng xinh đẹp cùng với gương mặt trắng nõn khéo léo tạo cảm giác thần bí rất có khí chất quý tộc.

Vóc người của hắn tiêm gầy phù hợp với áo măng tô bó sát đem Mặc Cách ôm vừa khít. Lưu Ly nhìn không được nói ”Người thế này sẽ thu hút bao nhiêu cô gái Huyết tộc..”

Mặc Cách hắc tuyến bất đắc dĩ nhìn Lưu Ly ”Lưu ly tử xinh đẹp không dùng để chỉ nam nhân, dùng dùng trên người ta ”

Sau lần Lưu Ly phát điên lúc trước, Mặc cách vẫn gọi nàng là tử tử, mỗi lần nghe như vậy nàng đều vui vẻ khiến y cũng vui lây.

Dù sao nàng thích làm như vậy cũng không sao, Mặc Cách an ủi chính mình.

Sau này Mặc Cách phát hiện bình thường Lưu Ly cũng thần kinh.

Các vị cứ xem sẽ biết.

” Như thế nào? không được khen nam nhân xinh đẹp ”

Lưu Ly nhìn Mặc Cách không thay đổi ánh mắt rất chi đều.

Mặc Cách không nói gì.

Lưu Ly sờ tới sờ lui trên người Mặc Cách, một bên nhướn mi mà nhìn y ” Điện hạ của chúng ta lớn lên rất đẹp mà, thiên hạ đệ nhất mỹ nhân cũng đúng, sợ rằng Huyết tộc bên ngoài nghĩ vậy mà không dám nói thôi, cho nên xinh đẹp là khen ngợi cũng là vinh quang phải không?”

Nhắc đến Ha Tu Ngột Mặc Cách thoáng cái đã không vui.

Từ lần làm càn đó, y không có gặp qua Ha Tu Ngột.

Hơn nữa hấn không cho phép, thì không ai được vào phòng hấn.

Mặc Cách mấy lần nhin không được mà muốn len lén đi tìm Ha Tu Ngột.

Kết quả không bị ma pháp trên cửa bắt về, chỉ là khi mở cửa ra bên trong không phải là phòng ngủ mà lại là một khu vườn.

Thử mấy lần.Mặc Cách quên luôn, y không tìm được Ha Tu Ngột chỉ chờ hấn đến tìm y thôi.

Lưu Ly nhảy cảm đoán ra ngẩng lên quả nhiên một mảnh bi thảm.

Lưu Ly cũng thấy kì quái, mấy ngày nay tính tình Ha Tu Ngột không tốt, hôm qua chút nữa tại hội nghị tức giận.

Phải biết Ha Tu Ngột vốn hỉ nộ không ra mặt, rất giỏi ức chế cảm xúc điều mà người khác khó làm.

Từ khi nàng biết Ha Tu Ngột đến giờ đây là lần đầu nàng thấy hấn phát giận.

Hấn bình thường vẻ mặt lạnh băng kì thật mà nói làm cho Ha Tu Ngột biến sắc rất ít chuyện, dù Huyết tộc sắp diệt cong thì hấn cũng chỉ nhíu mày ... nhiều nhất không khí lạnh thêm một chút.

Nhưng là hôm nay Ha Tu Ngột tức giận rồi, đây so với việc người ngoài hành tinh chiếm ám dạ còn kinh khủng hơn

Lưu Ly nhìn vẻ mặt của Mặc Cách đau khổ mà hỏi dò ” Người và Ha Tu Ngột có chuyện gì?”

Mặc cách cúi đầu nhìn nàng ” Không có gì ”

Giọng nói không như nói thật

Bất quá Lưu Ly cũng không hỏi nữa.

Đây là chuyện riêng của họ, làm bạn, nàng không có quyền, làm cấp dưới lại càng không có quyền.

” Tốt lắm, tốt lắm.Đừng làm bộ dạng người khác nợ người 1000 đồng vậy, hôm nay là ngày đầu tiên lễ hội diễn ra. Vui lên ”

Mặc cách hơi nheo miệng ” Biết rồi ”

Lưu Ly không nói gì, cười với không cười còn khó coi hơn, ta nghĩ hay là người đừng cười đi.

23. Chương 20: Yên Hội

Ngồi trong xe xa hoa.Lưu Ly nhìn Mặc Cách im lặng, an ủi y ” Ha Tu Ngột khẳng định có chuyện khó nói không hợp với người, lát nữa hấn đến người tự hỏi đi ”

Mặc Cách nhếch miệng gật đầu. Lúc Này dù Ha Tu Ngột đứng trước mặt y cũng không biết nói gì.Đợi một lát nữa đi

Không biết Ha Tu Ngột đã hết giận chưa.

Mặc Cách đau lòng!

Ai!!

Lưu Ly trong lòng thở dài.

Vốn nghĩ yến hội này Mặc Cách và Ha Tu Ngột cùng đến.

Nhưng hôm nay lại bảo nàng mang Mặc cách đến.

Thật sự không biết họ suy nghĩ gì.

Lưu Ly xốc màn xe hít thở buồn bực làm nàng khó chịu.

Mặc Cách nhìn qua cửa sổ.

Y như vậy đi qua rất nhiều thiên sư thú.

Vì vậy, Mặc Cách bị cảnh tượng bên ngoài hấp dẫn.

Tâm tình sa sút tốt lên không ít.

Y biết quý tộc dùng thiên sư kéo xe.

Nhà y có vài con nhưng sau khi học dịch chuyển không gian xong, y toàn tự đi không dùng đến.

Vừa rời ngoài cửa còn thấy 5 đầu thiên sư, có chút sợ hãi.

Bây giờ y lại thấy thiên sư cũng có sự khác biệt. Thật sự rất kích động.

Lưu Ly nhì mặc Cách hai mắt sáng lờ lờ.

Vẫn là trẻ con nhanh buồn nhanh vui.

Thiên Sư thú cũng rất đẹp, lông trắng bao phủ, mỗi khi vỗ cách đều tạo nên vết trắng như ánh sáng ngọc trai.

Nghe nói sinh vật thuộc tính ánh sáng rất ít khi gần hắc ám, mà thiên sư lại ngoại lệ.

Y trời sinh rất thích động vật, thân thiện với nó, nó sẽ thân thiện lại.

Nhưng số lượng thiên sư rất ít lại khó tìm. Cho nên quý tộc mới có được thiên sư thú, mà quý tộc cũng coi thiên sư thú như biểu tượng của mình.

Nhà Mặc Cách có 5 con, đây là gia tộc duy nhất có nhiều như vậy bởi họ là vương giả.

Quý tộc khác chỉ có 3 con.

Nhìn những ngôi sao trên trời cùng thiên sư thú trắng sáng lưu lại phía sau rất nhiều vết sáng.

Mặc Cách nghĩ nếu quay lại nhìn sẽ rất giống ngân hà.

Kì thật Mặc cách nghĩ đúng.

Bầu trời lễ hội cuồng hoan là trăm năm khó gặp.

Những quý tộc bình thường không có xe chỉ có thể nhìn lên bầu trời, trăm năm một lần động viên nhau mà cố gắng để đứng chung hàng ngũ với những người trên bầu trời kia.

Vị trí Mặc Cách đang ngồi là ước mơ của họ.

Khi họ tới Khảm Nhĩ Tát Tư gia tộc, trước cửa đã nghe thấy âm thanh náo nhiệt.

Trước cổng một loạt binh lính đứng đó, người vào phải có thư mời.

Mặc Cách có chút khiếp sợ, y chưa bao giờ dự tiệc nghiêm túc như vậy.

Chỉ mong lát nữa không có việc xấu xảy ra.

Nhưng là Mặc Cách không lộ ra sợ hãi, điểm này y và Ha Tu Ngột giống nhau, có thể che dấu tâm lý của mình.

Lưu Ly kéo tay Mặc cách đi vào sảnh chính.

Binh lính thấy họ đi tới không đòi thư mời mà cung kính chào ” Điện hạ, Y sư ”

Lưu Ly thấy Mặc Cách ngạc nhiên nói ” Chúng ta vốn là cấp cao, không cần giấy mời ”

Lưu Ly tại Huyết tộc cũng có địa vị, nàng đã chữa trị cho cả vạn người cũng coi là nhân vật đệ nhất.

Cho nên nàng mới được Ha Tu Ngột thưởng thức ở trong Ha Tu gia tộc.

Mặc Cách mỉm cười ưu nhã mà bước đi.

Khi vào yến hội, y phát hiện mỗi bước đi của mình lại dẫn đến những ánh mắt khác nhau.

Làm hắn có chút khựng lại.

Lưu Ly ghé tai y nói ” Xem ta nói gì, điện hạ xinh đẹp ngài là tiêu điểm đêm nay ”, nàng nghiêng đầu bảo Mặc Cách nhìn qua, nơi kia có rất nhiều cô gái ánh mắt sáng rỡ mà nhìn hắn.

Mặc Cách không nghĩ phụ nữ ở đây lại tự nhiên như vậy.

Mặc Cách im lặng không nói.

” Họ nhìn người đấy, điện hạ của ta ” Lưu Ly cười xấu xa.

Hôm nay nàng mặc đầm tím hổ lưng trong ánh đèn càng thêm hấp dẫn mà ngày thường không có.

Lưu Ly đứng bên cạnh Mặc Cách khi đi vào đã là tiêu điểm mà bọn họ không hề hay biết.

Lưu Ly nhẹ nói một chút ” Nhìn ánh mắt cô gái kia là ghen tị?”

Mặc cách nhìn Lưu Ly cười cảm giác nàng chỉ thiếu cầm khăn tay che mũi nở hoa.

...

Đừng nhìn Lưu Ly tư thế ưu nhã, thực chất.. mặc cách chảy mồ hôi may mà chỉ có y biết!

” Điện hạ ”

Nghe thấy có người gọi mình, Mặc cách xoay người.

Trước mắt là một cô gái kiều diễm, một đầu tóc đỏ, hai mắt hữu thần hoạt bát, giọng nói khi gọi y cũng rất êm tai, nhưng mang theo cảm giác nghi hoặc.

Cô gái rất đẹp nhưng ta không quen.

Mặc cách nhìn nàng còn chưa nói, Lưu Ly đã nói ” Đây không phải là tiểu Khải Lệ của nhà Khải Nhĩ Tát Tư sao? ”;

Cô gái nhìn Lưu ly sau đó chào ” Lưu Ly tử”

Lưu Ly gật đầu ngũ khí tự nhiên ” Thế nào? Nhận không ra rồi?”

” Nhiều năm không gặp, người thay đổi nhiều.. ”Khải lệ ngạc nhiên ” Như vậy vị này là?”trông mắt nhìn về Mặc Cách.

” Người không phải biết rồi sao ” Lưu Ly cười cười.

” Mặc Cách.. Điện hạ?”

Ha ha, đúng rồi.

Nhân tiện nàng cầm tay Mặc Cách đưa vào tay Khải Lệ ”Ta đem điện hạ giao cho người, tự nhiên ta đi đây ”

Nói xong đi luôn.

Mặc Cách cả kinh, như vậy đem ta bán?

Khải Lệ – Khải Nhĩ Tát Tư?

Chẳng lẽ là người quần hần hồi nhỏ?

Không thể nào!

” Mặc Cách ca. lâu không gặp ” nàng nắm tay y.

Mặc Cách không nói gì.

Ca ca, tiểu tư chúng ta không quen.

Nhưng hần không thể bỏ mặc Khải Lệ, nhiều người như vậy.

” Có thể mời ta nhảy không?” Khải Lệ nhìn y ánh mắt mong chờ.

Chủ động bảo nam nhân mời mình nhảy.

Mặc Cách nhìn Khải Lệ.

Con gái huyết tộc quả nhiên không câu nệ!

Mặc Cách có chút xin lỗi mà cười ” Ta vốn không biết ...”

” Ta dạy cho ngươi ” Khải Lệ cong cong mắt không bị từ chối là may mắn rồi.

Vì vậy, Mặc cách bắt dắc dĩ bị Khải Lệ lôi vào vũ đài.

” Mặc ca khác trước rất nhiều ”

Khải Lệ vừa dẫn dắt vừa nhìn nam nhân ưu nhã trước mắt mình.

Nàng nhớ khi nhỏ cùng cha đến nhà Ha Tu Ngột chỉ thấy mặc cách ngu ngốc, bần hê hê mà thương xót, cùng y nói chuyện cùng y chơi.

Khi đó mắt y nhìn nàng trống rỗng, tiểu Khải Lệ không nghĩ điện hạ lại như vậy, vẫn nghĩ sẽ giống bộ hạ có năng lực phi phàm.

Khải Lệ không biết nàng là người duy nhất khi đó chơi cùng y.

Ha Tu Ngột từ chỗ cao trong vườn nhìn thấy màn này nên từ đó mới trọng dụng Khải Nhĩ Tát Tư.

Mặc Cách cười cúi nhìn Khải lệ ” Em ở trong hội trường này là người xinh đẹp nhất!”

Khải Lệ nghe được đỏ mặt ” Nói gì vậy!”

” Đâu có ”

Khải Lệ nghe vậy mới bớt căng thẳng, thả lỏng lại giẫm phải chân Mặc Cách.

Mặc ca cười thật đẹp!

Khải Lệ nhìn Mặc cách xinh đẹp như ánh trăng đỏ mặt.

Nàng sớm đã quên chuyện dạy nhảy cho Mặc Cách.

Bỗng nhiên không khí an tĩnh.

Huyết tộc tự tách ra làm một con đường.

Mặc Cách dừng nhảy quay lại nhìn.

Thân ảnh Ha Tu Ngột cứ như vậy hiện ra trong mắt y.

Hần đeo một đôi găng tay trắng thất lưng đen cùng mái tóc theo bước đi lay động tạo thanh âm nho nhỏ, mái tóc xẹt qua gương mặt như ngọc qua lỗ tai tinh xảo cùng hoa tai kim cương xanh chiếu ánh sáng như ẩn như hiện mê người làm mê mang rất nhiều ánh mắt.

Mặc Cách nhìn Ha Tu Ngột trong nháy mắt hấp dẫn mọi người – Nhưng y chú ý không phải cái này. y chú ý nhất là bông Lam Ái cài trước túi áo măng tô của hắn là lễ vật ta đưa hắn.

Trống ngực y đập thật nhanh, tâm tình kích động.

Y luôn nghĩ Ha Tu Ngột sẽ không đeo, dù sao hôm đó y làm không ít chuyện không nên làm.

Nhưng bây giờ hắn hoa lệ xuất hiện trước mặt mọi người, hoa hồng trước ngực càng thêm ưu nhã!

Như vậy là ý gì.

Ha Tu Ngột tha thứ cho y!

Mặc Cách nhìn không được phỏng đoán.

Mặc Cách cứ nhìn như vậy, cho đến khi y đột nhiên bắt gặp một đôi mắt xanh thẫm, trầm mặc mà khiến người trầm luân, như muốn mù mắt.

Ha Tu Ngột thấy y rồi!

Trống ngực Mặc Cách lại đập dồn dập.

24. Chương 21: Điệu Nhảy

Vừa vào đến vũ hội, Ha Tu Ngột ngay từ đầu chỉ nhìn Mặc Cách ở trong cả đám người.

Y hôm nay mặc áo măng to xanh trắng, đứng trong đám người mặc toàn đồ đen, mang vẻ đặc biệt vô cùng, khiến cho mắt mọi người không khỏi bị thu hút.

Hắn vừa định rời mắt thì đã bị y phát hiện rồi.

Mặc Cách trong nháy mắt cũng nhìn lại.

Ha Tu Ngột cảm giác suy nghĩ của mình ngưng kết trong nháy mắt, hắn thậm chí muốn chìm luôn trong đôi mắt xanh nhạt ấy.

Mấy ngày nay Ha Tu Ngột quả thật không cố ý tránh Mặc cách chỉ là hắn có chuyện cần giải quyết. Cho nên nhiều ngày chưa gặp y được.

Không biết Mặc Cách có hiểu lầm không.

Lấy hiểu biết của hắn, Mặc cách không phải là loại người lãnh cảm chỉ là ít lộ ra ngoài.

Ha Tu Ngột chậm rãi đến gần Mặc Cách.

hắn nhì thấy y theo từng bước chân của hắn mà cứng ngắc, hắn đáng sợ vậy sao?

Đồng thời trong mắt Ha Tu Ngột hiện rõ ý cười.

Các quý tộc bên cạnh đều trợn mắt. bọn họ nhìn thấy bộ hạ đang cười.

Thứ nhất việc này vốn là hi hữu. Mỗi lần nhìn thấy Ha Tu Ngột hắn đều lạnh như băng, cho dù là các trưởng lão thường xuyên đi dự hội nghị cũng không thể nhìn thấy vẻ mặt nhẹ nhàng như vậy của hắn.

Bọn họ càng hiểu Ha Tu Ngột trong ấn tượng của họ là bá tước co gườm mặt cương thi, vĩnh viễn không biết cười là biểu hiện như thế nào.

Nhưng hôm nay hắn lại cười, nụ cười phát ra từ nội tâm, cười đến đắc ý.

Rất nhiều Huyết tộc cũng ngơ ngác mà nhìn Ha Tu Ngột.

Bohn họ vốn biết bộ hạ là nam nhân có mị lực lớn nhất, ngay cả các quý tộc và Huyết tộc cũng gần gũi cảm cho ngài.

Nhưng là trong tất cả những lời cảnh báo, bá tước lúc nào cũng giữ bộ mặt bình tĩnh, thậm chí là im lặng, vậy mà vẫn có bao người mê mết.

Nhưng tất cả Huyết tộc chưa từng nghĩ đến: Bá tước cười lên lại có thể quyến rũ như vậy.

Đặc biệt cùng với Lam Ái trên áo càng có mị lực hơn.

Ha Tu Ngột không để ý đến đám người đang thù mặt ra, chậm rãi mà ưu nhã đi đến bên cạnh Mặc Cách đưa tay vuốt mát tóc dài màu lam của y, không nói gì.

Nhưng, cặp mắt mang ý cười kia khiến Mặc Cách sợ hãi.

Nhìn Mặc Cách ngơ ngác tâm tình Ha Tu Ngột bỗng tốt lên, mặt nhọc bao ngày tan biến đi rất nhanh.

Âm nhạc lại tiếp tục nổi lên, mọi người lại náo nhiệt trở lại. Nhưng có rất nhiều ánh mắt lơ đãng lướt qua hai nam tử đứng ở trung tâm yến hội.

Ha Tu Ngột linh quang chợt lóe, làm một động tác của thân sĩ vươn tay về phía Mặc Cách.

Mặc Cách nhìn bàn tay của Ha Tu Ngột vươn ra.

Hắn muốn mời ta khiêu vũ sao.

Chờ Ha Tu Ngột nhớ ra thì tay hắn đã đưa ra rồi.

Hắn nhìn bàn tay mình duỗi ra trước Mặc Cách ngừng lại 0,01 giây. Khi mọi người không để ý hắn quyết định làm theo suy nghĩ của thân thể. Hắn mỉm cười ngẩng lên hỏi ý Mặc Cách.

Mặc Cách nhìn bốn phía.

Nhạc đã nổi lên nhiều người đã khiêu vũ.

Hai nam nhân khiêu vũ cũng không phải là ít.

Mặc Cách do dự.

Y không xác định ý nghĩa của điệu nhảy này là gì

Y mấy hôm trước mới đắc tội hắn, bây giờ lại mời y nhảy?

Mặc Cách đưa tay cho Ha Tu Ngột, nghĩ thầm: đây là ý tha thứ cho ta sao?

Mặc cách không để ý tới, động tác của hắn là của bước nữ.

Nhìn ngón tay thon dài của Mặc Cách đưa ra, Ha Tu Ngột cười đến mức càng ôn nhu.

Hai người hết sức đường đột tiến vào sàn nhảy, không khỏi khiến người để ý.

Mặc Cách không quen bị nhiều người nhìn như thế, bây giờ tất cả mọi người đã ngừng nhảy chỉ còn hai người họ.

Nhìn Mặc Cách mắt họ lóe ra ý nghĩ khác thường.

Bị nhìn một cách quỷ dị như vậy, Mặc Cách cứng ngắc, bước chân cũng dừng lại.

Ha Tu Ngột thấy y khần trương, ghé sát y mà nói: "Đừng khần trương, bước theo cha "

Hắn dựa vào rất gần, khi hô hấp luồng khí nóng phun vào cổ Mặc Cách, không làm cho y thả lỏng, còn căng thẳng hơn.

Mặc Cách tận lực theo sát Ha Tu Ngột, hắn nhảy tốt lắm có thể coi như hoàn mỹ, đi theo hắn không khó, hắn vốn giỏi dẫn bước.

Thật ra, y rất khần trương.

Vì khần trương mà đầu trống rỗng.

Nhưng trong mắt mọi người họ rất hài hòa.

Khải Lệ bị cướp mất bạn nhảy, vẫn đứng yên nhìn hai người trên đài.

Nàng cảm thấy kì quái, không khí của bữa tiệc cùng Mặc Cách ca ca có vẻ kì quái.. Hình dung như thế nào ...?

Từ đầu yến hội đến giờ, lúc này ánh mắt của ca ca mới sáng lên rất mê người.
 Khi hần cười với nàng không có ánh sáng như vậy.
 Nhưng ánh mắt lúc này lại khiến tim nàng gia tốc, mà bộ hạ, Khải Lệ sợ hãi.
 Khải Lệ có cảm giác bọn họ mình xen vào không được!
 Ý nghĩ này làm nàng sa sút.
 Khải Lệ không nhìn nữa quay người rời đi.
 Không ai phát hiện chủ yến hội rời đi, họ bị hai người kia hấp dẫn.
 Đột nhiên âm nhạc thay đổi dồn dập hơn.
 Ha Tu Ngột theo âm nhạc mà thay đổi, đem bàn tay to vỗ cái móng nhỏ của Mặc Cách, tay kia xoay người y ra xa rồi lại kéo lại.
 Mặc Cách kinh hãi.
 Y ngẩng đầu trong phút chốc.
 Đôi môi đỏ tươi của Ha Tu Ngột hiện ra trước mắt y ...
 Mặc Cách hô hấp ngừng lại, mắt trừng to.
 Ha Tu Ngột mang theo y xoay tròn.
 Hần cảm giác Mặc Cách cứng ngắc nhì bộ dáng thật đáng yêu, nhưng đôi mắt y lại nhìn vào môi mình.
 Tâm lý Ha Tu Ngột nhảy lên.
 ” Làm sao vậy ” hần tận lực bình tĩnh.
 Mặc Cách nhìn cánh môi hần mấp máy mang theo hơi thở hấp dẫn..
 Khi y phản ứng lại được thì nháy mắt đỏ mặt.
 trong nháy mắt Mặc Cách muốn có một cái động để chui vào. Bởi trí nhớ nhắc cho y biết xung quanh họ không biết bao nhiêu người đang thưởng thức bước nhảy của bộ hạ.
 Mặc Cách không biết thế nào xoay đi xoay lại trong lòng Ha Tu Ngột.
 Bàn tay hần đặt bên hông y làm cho da thịt nóng muốn cháy, cảm giác rất mất tự nhiên.
 ” Đừng lộn xộn ” Thanh âm trầm thấp của Ha Tu Ngột vang bên tai.
 Tai của y cũng muốn cháy rồi!
 Ngay lúc này âm nhạc chuyển đoạn.
 Mặc Cách nắm vững cơ hội giằng ra khỏi tay Ha Tu Ngột hướng mọi người khom lưng rồi biến mất trong đám người.
 Phía sau tiếng vỗ tay rần rần.
 Mặc cách không nghĩ nhiều như vậy.
 Y muốn chạy nhanh khỏi nơi này, tầm mắt của nam nhân làm y mất khống chế!

25. Chương 22: Lo Lắng Của Ha Tu Ngột

Trời sắp hừng đông, yến hội kết thúc.
 Khải Nhĩ Tát Tư yến hội rất thành công, nhiều quý tộc tấn hoan mà về còn mong chờ lần sau.

Ha Tu Ngọt sau điệu nhảy tìm mãi không thấy Mặc Cách, hai trông mắt hần ráo riết tìm mà cũng không thấy y.

Ánh mắt hần lơ đãng nhìn đến các Huyết tộc dù nam hay nữ đều xinh đẹp, tuấn mĩ, bởi vì bộ hạ anh minh cơ trí đang nhìn họ, có thể chú ý đến họ!

Ánh mắt hần hướng tới họ đã vui lắm rồi.

Vì như thế là ngài đang chúc phúc cho họ.

Đây là thời khắc thần thánh.

Có thể ghi vào sử sách.

Vì thế Ha Tu Ngọt nhìn đến đâu, theo phản xạ Huyết tộc mất tinh thần rồi mới hồi phục.

Không Huyết tộc nào vì sự si mê của mình mà xấu hổ thậm chí còn ganh tị nhau, nhìn xem bộ hạ nhìn ta nhiều hơn!

.....

Một ánh mắt có thể làm ngừng vô số trái tim.

Chứng tỏ mị lực vô cùng của bộ hạ.

Với Ha Tu Ngọt việc này đã quen rồi

Yến hội qua hơn nửa hần đã nhảy với rất nhiều bạn nhảy.

Nhưng chỉ nghĩ đến điệu nhảy với Mặc Cách, hần không thể khống chế được tâm tình vui vẻ.

Phản ứng này là đòn trí mạng cho các nữ tử Huyết tộc!

Sau khi Mặc cách và Ha Tu Ngọt khiêu vũ, đã nhảy thêm với nhiều bạn nữ, nhưng vẫn còn tâm lý phiêu phiêu, nai con hoảng loạn

Nhưng khi yến hội qua một nửa, Ha Tu Ngọt bỗng bất an.

Hần thấy Lưu Ly đang đứng mập mờ cùng một người đàn ông, cùng chủ yến hội Khải Nhĩ Tát Tư ở nơi không xa nhưng mãi không thấy Mặc Cách.

Y vừa rồi là ra về sao?

Ha Tu Ngọt trong đầu hiện lên đủ thể loại, bắt đầu luống cuống.

Mặc Cách là đứa trẻ không hiểu gì, một mình ra ngoài không có vệ sĩ, sẽ không sao chứ ...?

Ha Tu Ngọt quyết định trở về xem sao.

Vì vậy hần xoay người nói với Jessyca: "Ta đi về trước người chờ yến hội chấm dứt "

Nhìn chủ nhân biến mất, Jessyca nghi hoặc sau đó mỉm cười chào các quý tộc đang đến.

Nhưng là Jessyca có chút lo lắng.

Ngàn năm qua bá tước chưa bao giờ có biểu hiện như vậy.

Phải biết rằng làm như vậy quý tộc sẽ có chút bất an mà đoán: Huyết tộc có vấn đề gì?

Như thế bộ hạ biến mất trong ngày yến hội đầu tiên?

Ngày đầu và ngày cuối ngài còn phải phát biểu mà?

Chẳng lẽ đi giải quyết vấn đề gì?

Jessyca lo lắng

Ha Tu Ngọt trở về nhân tiện hỏi thị vệ ở cửa " Mặc Cách về chưa?"

Thị vệ thấy hần thẳng tắp như pho tượng!

Thanh âm cẩn thận vang lên ” Không có! Bệ hạ!”

Ha Tu Ngột nghe vậy, tâm lý bất an.

Nhưng hắn vẫn ôm một tia hi vọng.

Ha Tu Ngột biến mất trước mặt thị vệ.

Mà thị vệ kia không ngạc nhiên vẫn đứng thẳng lưng.

Giây tiếp theo hắn đã xuất hiện ở phòng Mặc Cách.

Hai mắt hắn đảo qua một vòng, không có y.

Y đâu rồi.

Ha Tu Ngột bắt đầu nôn nóng, hắn không nghĩ ngoài nhà mình Mặc Cách còn nơi nào để đi.

Ha Tu Ngột nhìn cửa sổ bị ma pháp bao trùm: Bên ngoài Hắc trời đã sáng.

26. Chương 23: Vùng Đất Của Long Tộc

Nói đến Mặc Cách sau khi rời khỏi yến hội.

Y niệm một câu thần chú di chuyển tức thời, nhưng đầu óc rất loạn, trong đầu không có địa điểm ngay cả phương hướng cũng nói không ra.

Cho nên ...

Khi mở mắt ra, hai mắt y tròn tròn ...!

Tại một nơi hỗn loạn, Mặc Cách nhìn thấy một đôi cầu vàng óng, tỏa ánh sáng, to như bóng rổ.

Hơn nữa bộ chúng đang lấy tốc độ khó thấy mà lao về phía y.

Cảm giác so với bị Ha Tu Ngột sờ còn kinh dị hơn.

Trong đầu y bây giờ trống rỗng rồi!

Người đang bị uy hiếp, bị rất nhiều người uy hiếp, phản ứng đầu tiên là chạy trốn kì thật không phải!

Người đang bị uy hiếp, phản ứng đầu tiên là đứng yên!

Trong quá trình tiến hóa lâu dài, phản ứng trong nguy cấp đã sớm được hình thành di truyền đến đời sau.

Bởi vì đại bộ phận động vật đều chú ý đến vật thể di động hơn là đứng yên.

Nhưng là!

Nhưng là!

Trước mặt Mặc Cách là hai vật thể tỏa ánh sáng đến mức thần thánh nhưng không rõ là sinh vật gì, đột nhiên y hoài nghi kiến thức sinh học của mình!

Có thể bọn nó không thuộc đại bộ phận sinh học.

Đơn giản vì y đứng bất động, những thứ kia như là theo dõi hắn.

Hơn nữa, theo phương hướng hắn di động, vốn là phương hướng của y ...

Mặc Cách chỉ ngây ngốc đứng vài giây.

Mà trong vài giây y đứng, ánh sáng mặt trời xuyên qua đám mây đã chiếu xuống người y!

Mặc Cách không có bất kì cảm giác gì!

Nếu bây giờ Huyết tộc thay vị trí của y sẽ sợ hãi cực độ!

Trong mắt họ tận thế cũng không bằng một Huyết tộc bị ánh mặt trời chiếu thẳng vào người mà không sợ hãi!

Màu tóc của Mặc Cách dưới ánh mặt trời thâm dần.

Khi bản năng Mặc Cách hòa vào ý chí, vừa định bỏ chạy, đột nhiên y phát hiện cái thứ kia bất động rồi.

Tâm lý Mặc Cách vui mừng khôn xiết.

Y nhìn ánh sáng sắp trải rộng, chạy tới một hang động gần đó.

Mặc Cách chậm rãi chạy theo hướng đó.

Khi y nhli lại vẫn thấy mấy thứ kia, thoáng nghĩ ngờ, đi sang bên kia, đi sang bên này mấy lần rốt cuộc phát hiện vẫn thế, khoảng cách không thay đổi, xa như vậy sao giờ lại gần .

Cuối cùng Mặc Cách ôm tâm lý may mắn, khi ánh sáng rõ dần, y di chuyển từng bước rồi nhìn theo – nó không nhúc nhích?

Chuyện gì xảy ra?

Mặc Cách biết Long tộc so với Huyết tộc nhanh hơn nhiều, trong nháy mắt mấy cái trứng đó lại đến gần rồi.

Ánh sáng càng lúc càng chói làm y lóa mắt.

Mặc Cách thấy trước mắt hiện lên thật nhiều hình ảnh.

Thật thần kì, giống địa cầu y đã sống trước đây!

Dần thích ứng, y nghĩ không nên quá tò mà để tránh bị phát hiện.

Bởi vì không phải thứ gì người muốn cũng hiện ra trước mắt.

Nhưng y tuyệt đối nhận ra thứ trước mắt mình.

Đây là sinh vật trong huyền thoại.

Hơn nữa không chỉ một con mà còn cả một đám.

Một đám rồng.

Dù là thần thoại hay trong thành y cũng chưa thấy nhiều như vậy.

Nhưng bây giờ bọn nó trước mặt lại còn to lớn vô cùng.

ánh mặt trời sáng lên rồi.

Chiếu sáng hết thấy.

Mặc Cách cảm giác độ ẩm quen thuộc đang lưu chuyển trên mình.

Đó là độ ẩm của ánh mặt trời mà khi tới đây y chưa từng gặp lại.

Những con rồng lớn nhỏ khác nhau tròn mắt nhìn Huyết tộc không sợ ánh sáng trước mặt.

Mặc Cách như vậy cùng đám rồng đứng nguyên vị trí.

Đứng yên thật lâu không di chuyển.

Mặc Cách tò mò nhì một con rồng xinh đẹp.

Mà con rồng cũng nhìn lại y.

Bằng cảm nhận của mình y biết chúng không nguy hiểm nên không chạy nữa.

Đột nhiên đàn rồng hỗn loạn.

Mặc Cách nhìn chúng phải trái di động, hình như có nhân vật lớn đến!

Dần dần một cái sừng màu vàng phát sáng xuất hiện.
Sau đó một con rồng còn lớn hơn, thân thể thậm chí phát ra từng quầng sáng
Đó là Long Vương
Một con bạch long
Mặc Cách lúc này mới nhìn xung quanh.
Chẳng lẽ nơi này là địa điểm của Long tộc trong truyền thuyết.
Nhìn một đám rồng mà nói, Mặc Cách bi ai mà nghĩ.
Xong hết rồi, ta về thế nào.

27. Chương 24: Long Vương La Tây

La Tây Uy Liêm cúi thấp cái đầu lớn nhìn vật nhỏ dưới chân đang mở to ánh mắt đầy nước nhìn mình.
La Tây kì thật ở rất xa đã ngửi thấy hương vị quen thuộc này.
Bây giờ nhì xuống.
Quả nhiên là Huyết tộc kì quái đó.
Long tộc với mùi cực kì mãnh cảm.
Kì thật La Tây vốn đoán ra mùi của Huyết tộc này.
Bất đồng lớn với Huyết tộc mùi còn có cảm giác lạnh lẽo.
Cái này cò chưa qua ban đầu cảm giữ, là Huyết tộc mới sinh nhưng lại có hơi ấm như ánh sáng.
Không sai Long Vương này không phải ai khác mà chính là con rồng trắng Mặc cách gặp trong lần đầu tuần
long, chính là con tiểu bạch long ở võ trường.
Tại sao Long vương lại thành chuột thí nghiệm?
Cũng không nói được tình huống thăng bậc của La Tây.
Ngày đó hấn phá thân Long vương là lúc tìm được nguồn linh khí sung túc, La Tây không xem hoàn cảnh
bao vây mình làm kén luôn.
Nhưng là, khi hấn thăng cấp chưa được một nửa thì còn có luồng khí mạnh hơn.
Hấn bị nguồn khí ảnh hưởng, thăng cấp cũng ảnh hưởng theo, vì vậy La Tây bị rút thành một con rồng nhỏ.
Vốn hấn nghĩ biến nhỏ tiết kiệm năng lượng ai ngờ có ông già râu ria đến kí khế ước đơn giản với hấn.
Kì thật khế ước đó cũng không đơn giản nhưng so với hấn là đơn giản.
Nhưng đối phó với hấn bị biến nhỏ là vừa.
Bạch Long phải qua trăm năm mới mất khế ước, mà khi bị Huyết tộc thuần dưỡng chúng đã quên mất nhà
mình.
Huyết tộc như vậy giữ lại Long tộc.
Nhưng khi đó La Tây không thể mạo hiểm phá khế ước.
Vì vậy La Tây rất thắm mà làm Bạch Long thí nghiệm trong ba tháng.
Trong thời gian này làm hấn ấn tượng nhất là vật nhỏ này.
Y vừa xuất hiện thì La Tây nhìn không được chú ý y.

Bây giờ nhìn giữa trán vật nhỏ đĩa đồ hoa sen đang tỏa ra quang mang, La Tây khẳng định năng lượng ảnh hưởng đến hắn khi lên cấp chính là Huyết tộc mới sinh này.

Quang mang màu vàng kim kia tỏa ra năng lượng yếu ớt mà lại – đáng ghét – rất quen thuộc.

Đáng chết.

Làm cho ta 3 tháng chịu thí nghiệm.

La Tây nhìn vật nhỏ dưới chân mình nảy ra chủ ý không tốt.

Kỳ quái chính là -Huyết tộc này dĩ nhiên không sợ ánh mặt trời.

Hơn nữa năng lượng bảo vệ thật lớn! đem cả tầng bảo vệ của mình chắn lại rồi?

Mà Mặc Cách cứ như vậy, ngu hề hề mà đứng, nhìn cái đầu rồng thật lớn đang cúi xuống nhìn mình, ánh mắt quỷ dị, tiếp tục mất hồn mất.

28. Chương 25: Cây Roi

” Ngươi khỏe chứ. Xin hỏi nơi này là chỗ nào?” Mặc Cách lễ phép mà hỏi.

Thanh âm của y thanh thúy tựa như chuông gió đình đương vang động giống nhau.

” Long tộc ” một thanh âm trầm thấp vang lên bên tai Mặc Cách.

Một nam tử tuấn mỹ đứng sau lưng y.

Tóc hắn dài qua vai màu trắng bạch ngay cả mắt cũng là màu ngân bạc.

Mặc Cách nhơ ngác mà nhìn hắn vài giây.

Không thể nghi ngờ, người này rất đẹp, ngay cả khi đứng cạnh Ha Tu Ngột cũng sẽ không thua kém.

Ha Tu Ngột là vị vua bóng đêm thần bí mà ưu nhã còn người này như là thiên sứ ánh sáng, khí chất cực đại.

Hai người vốn đặc sắc đến mức làm cho người ta kinh diễm!

Ai vậy?

Mặc Cách nghi vấn.

Đương nhiên y không chút kiên kị mà hỏi ” Người là?”

” Long vương La Tây ” Khóe miệng La Tây y cười lan rộng, ha ha biến thành hình dạng này hắn tiểu tử này nhận ra hắn là ai rồi.

Như vậy thật là hảo ngoạn, hắc hắc.

mặc Cách nhìn lại, quả nhiên con rồng trắng cả người phát ra ánh sáng đã biến mất rồi.

Rồng cũng có thể biến thành người sao.

Đọc được suy nghĩ của Mặc Cách, La Tây chậm rãi nói ”Chỉ có thượng cấp mới có thể nhưng bộ dáng thế nào liên quan đến năng lực ”

Khi nói có quan hệ viwsĩ năng lực hai mắt hắn híp lại nhưng Mặc Cách cũng nhận ra trong đó là bao nhiêu tự hào.

Long tộc xem ra rất đơn giản, Mặc Cách thầm nghĩ.

Chỉ thấy La Tây phát tay, đúng như Mặc Cách nghĩ, đại bộ phận Long tộc biến thành người rồi.

Chỉ là hình dáng so với La Tây không thể so sánh, La Tây là Long tộc duy nhất có ánh sáng vây quanh.

Nhưng Mặc Cách tựa hồ bỏ quên chính mình.

Long Tộc đem Huyết tộc kì lạ đứng cạnh vua mình mà xem xét.

” Oa, y thật đẹp ”

” Y thật xứng đôi với bệ hạ chúng ta!”

” Cái kia là Huyết tộc đi, sao không sợ ánh nắng.”

” Thật kì lạ”

” Mặc kệ, ngoài từ ánh sáng ra ta yêu nhất là mỹ nhân như bệ hạ! Hắc hắc người này cũng coi như là mỹ nhân rồi “

” Đúng đúng “

” Ta cũng vậy “

” Ta Cũng thích ”

” Ân, thật sự là mỹ nhân, nhìn mái tóc màu xanh của y kìa..”

Cuối cùng Mặc Cách được mời là khách của Long tộc.

Vừa đến đế đô Long tộc, Mặc Cách không thể tin được, nơi này cùng Huyết tộc giống nhau phồn hoa náo nhiệt.

Do cấu tạo nhà cửa, Long tộc cũng biến thành hình dáng con người, Mặc Cách trên không trung mà nhìn xuống cảm thán: Thật là xinh đẹp.

Long tộc nghĩ thấy mùi Huyết tộc đứng cạnh đức vua cũng cúi đầu hành lễ.

Đi trên đường La Tây nhiệt tình giới thiệu, ” Đây là cửa hàng trang bị lớn nhất Long tộc muốn gì đều có.”

Nhìn trang trí đáng yêu bên ngoài, y không nghĩ ra đây là nơi bán vũ khí.

Đi vào thật sự rất đẹp, mọi thứ đều phát ra ánh sáng.

Mặc Cách không nói gì, bọn họ quả nhiên thích lòe loẹt.

La Tây đứng bên cạnh bát đầu mở cửa.

Mặc cách nhìn La Tây đứng không xa nghiên cứu vũ khí phòng ngự toàn là những thứ bên trên có gắn khối kim cương lớn mà đầu đầy hắc tuyến.

Ánh mắt nhìn quanh các vật phẩm trong điểm.

Mặc Cách bị thu hút bởi một cây roi trong góc.

Nói thật nhìn bề ngoài, cái roi kia không có gì đặc biệt, thậm chí bám đầy bụi nhìn còn đơn sơ.

Nhưng Mặc Cách lại bị nó hấp dẫn, chung quy có loại cảm giác quen thuộc.

” Thích sao ta tặng cho người coi như quà gặp mặt được lắm!”

La Tây tay vuốt viên mã não đỏ đầu không nỡ quay sang mà nói.

Thật lâu không nghe đáp lại, La Tây nhìn sang.

Hắn thấy Mặc Cách ngây ngốc mà nhìn cây roi bám bụi.

” Người nghĩ gì ”

Mặc Cách hồi thần nhìn La Tây cũng ngốc theo bên cạnh, trừng mắt.

La Tây không nói gì, nhìn vào mắt Mặc Cách rõ ràng có ý nói ; La Tây người ngốc sao, không thấy ta đang nhìn cây roi à?

Thực tế xét Mặc cách trẻ người non dạ hắn không so đo.

Mặc Cách Nghe thanh âm ôn nhu vang lên ” Thích không, ta mua cho ”

Mặc Cách nhìn La Tây mỉm cười lộ ra sự chân thành.

Nhưng là "Này không tốt lắm chúng ta không phải rất quen "

" Tiểu Mặc khách khí rồi, chúng ta đâu phải không quen "Thanh âm phía sau nhỏ dần chỉ mình hắn nghe thấy mang theo chút xem thường " Bất quá là người không nhớ rõ thôi "

Cuối cùng Mặc Cách cầm cây roi ra cửa

Y cầm cây roi vui đến không biết gì hết.

Nhìn Mặc Cách như vậy, La Tây không hiểu sao lại vui vẻ.

Thật là không phải muốn chinh y sao?Như thế nào mua đồ cho y lại vui vẻ như vậy La Tây óc người rút đầu rồi.

La Tây ảo não.

Bất quá nhớ lại màn vừa nãy trong cửa hàng, La Tây nhìn Huyết tộc nhìn nhu nhược yếu ớt bên mình, ánh mắt khó lường.

Tay y lúc đó đụng vào cây roi, nó như cảm giác cái gì tỏa ánh sáng bao lấy y.

Tầng năng lượng rất tinh khiết không ảnh hưởng đến y nên hắn đứng chờ.

Nhưng khi ánh sáng tan hết,Mặc Cách quay lại nhìn hắn , La Tây trong ánh mắt vui mừng còn có kinh diễm.

Ấn kí hoa sen đậm hơn tỏa ra kim sắc làm cho Mặc Cách rực rỡ hơn không giống người phàm.

Trên tay y cầm một cây roi, hắn là cây roi trong góc nhưng hoàn toàn thay đổi chỉ thấy thân roi xanh bị bao phủ bởi đồ án hoa sen đỏ, cán gỗ hảo hạng được bàn tay trắng nõn nắm lấy, người cùng roi thành bức tranh hài hòa.

Chủ quán là một cô nương đáng yêu.

Từ khi họ đi vào ánh mắt không ngừng theo dõi họ.

Dù sao người xuất sắc như vậy rất hiếm.

Chỉ tiếc hai người, một kẻ nhìn kim cương lóa mắt, một người thì nhìn cây roi nàng vứt trong góc đến ngu người.

Ngày đó cây roi trong tay Mặc Cách phát ánh sáng khiến cô chủ mắt mở to chưa từng thấy.

Đó là bảo bối

Sao ta không phát hiện.

Cho nên khi La Tây muốn mua cây roi, cô ta không chịu bán còn nhân lúc họ không để ý giằng lại.

Nhưng nàng đụng vào cây roi lại như cũ đóng bụi, vào tay Mặc Cách lại sáng.

Tại sao?

Tại sao?

Ngay cả cây roi cũng coi thường ta.

La Tây nhìn cô gái ảo não.

Nhưng hắn thật vui. La Tây nhìn Mặc Cách cầm cây roi.

Roi trong tay y khôi phục ám trầm.

La Tây nháy mắt khôi phục " Vị mỹ nữ này, người thấy roi có linh khí mà nó nhận đệ đệ ta là chủ nên vào tay người khác là phế vật thôi, ta rất thông cảm, 50 kim thế nào?

"Cái gì người quá vui rồi, vừa nãy là 100 kim " cô gái đỏ mặt.

La Tây liếc nàng ” Thôi đi, người giữ lại, ta đi đếm tiền nha ”

Sau đó kéo Mặc Cách chạy mất.

Cô gái cắn răng ” Ta bán “

Kết quả Mặc Cách cầm roi cùng La Tây đi ra.

Lưu lại cô chủ nhìn bóng lưng hai người, nhay cả lưng cũng hoàn mỹ – người tóc trắng tuyết đối là một bụng nước cống, Tiểu Lan thay ta ăn hân.

29. Chương 26: Trong Quán Bar

Mặc Cách cùng La Tây ngồi trong một quán bar

Ngọn đèn bao phủ quanh hai người tạo cảm giác mê ly mà đầu mị lực .

Trong quán không có ánh mắt nào không nhìn vào họ.

” Này, cha người như thế nào không đi tìm người? thả người bên ngoài hân yên tâm sao, bên ngoài không phải nơi nào cũng có lưới bảo vệ của Huyết tộc, ở trong bị ánh sáng chiếu thì đau chút thôi, bên ngoài một chút thôi là chết đó ” La Tây nằm rạp nửa người trên quầy bar mà nói.

Lời nói này sự quan tâm ít mà trêu chọc thì nhiều.

Bất quá y cũng thấy kì, y đi lâu như vậy mà không ai tìm.

Chẳng lẽ Ha Tu Ngột muốn y tự sinh tự diệt.

Nghĩ như vậy làm Mặc Cách không vui.

La Tây nghiêng đầu nhìn ánh mắt Mặc Cách cười hạ lưu ” Họ cò không biết người bị nắng chiếu đi?”

” Ân ”

Mặc Cách gật đầu.

” Này thật kì quái ”La Tây có vẻ khó hiểu ” Đứa trẻ bình thường được bảo vệ tốt như vậy mà không ai biết sao?”

Ta không phải trẻ con.

” Ha ha trẻ con đều nói thế” La Tây phát tay không đem y để vào mắt.

Mặc Cách tức giận chun mũi.

Tâm tình La Tây đột nhiên tốt lên.

Ha Ha

Thú vị, thật là vui hân không nghĩ trêu một kẻ thấp kém lại vui như vậy.

Mặc Cách thấy La Tây cười vui vẻ, tâm lý cô đơn cũng biến mất lộ ra tươi cười.

Lúc này từ bên ngoài một người vẻ mặt nghiêm cẩn chạy vào.

Gã ghé tai La Tây nói gì đó.

Mặc Cách ngồi một bên uống thứ trong chén, cũng ngon.

” Biết rồi, người lui đi ”

La Tây thản nhiên nói thanh âm trầm thấp mang theo khí thế đế vương.

Hoàn toàn không có cảm giác không đứng đắn như lúc trước.

Đây là La Tây mà y không biết, Mặc Cách im lặng xoay đầu vừa vặn gặp ánh mắt La Tây.

Thấy Mặc Cách nhìn mình La Tây nói ” Chúng ta nói đến đề tài không ai quan tâm người phải không ?”

Đột nhiên nghe câu hỏi này, Mặc Cách gật đầu.

” Hả, xem kìa, vừa nói đã có người tới tìm người rồi ” La Tây nhìn hai tròng mắt Mặc Cách nghe hẳn nói xong mà lờ lờ sáng, có chút buồn cười ” Phải cảm ơn kim khẩu của ta nha nói là ứng nghiệm!”

Có gì đáng cười?

Mặc Cách trừng Mắt liếc nhìn La Tây một cái!

Vì vậy, y theo bộ dáng La Tây mà nghĩ:ta làm sao mà phải cảm ơn người.

La Tây lại cười xé gió ” Ha ha, tiểu Mặc Cách ơi là tiểu Mặc Cách người đáng yêu quá ta luyện tiếu thả người đi!”

Hắn nói xong nửa thật nửa giả mà cười, Mặc Cách nhìn hắn. Nụ cười này là sao y nhìn không hiểu.

Uống một ngụm rượu La Tây nói ” Sao không hỏi họ ở đâu?

Mặc Cách nhìn đôi môi hồng nhuận của La Tây dính rượu trong nháy mắt rời mắt ” Ở đâu?”

” Ân, tai cung điện của ta ”

Gật đầu ” Oh”

.....

Một lát sau

” Người như thế nào không vội đi xem là ai tới ”

” Là ai?”

” Máy người Huyết Tộc “

“Oh “

Một lát sau La Tây nhin cũng không nhin được nữa nhưng thanh âm trước sau như một.

” Mặc Cách ”

“Ân ”

“Ta phát hiện “

“Ân “

” Người cố gắng chọc tức ta “

“Cảm ơn “

” Có lẽ nên đổi lại một từ “

” Cái gì ”

” Người giả bộ không quan tâm “

” Ân cảm ơn khích lệ ”

Nghe được câu cuối của Mặc Cách. La Tây rốt cục cảm động đến rơi nước mắt được.

Trời ạ

Năm Chử.

Năm Chử Kìa.

Đây là câu nói dài nhất trong nửa canh giờ qua của y.

!!

La Tây rất cục im lặng.

Kì thật Mặc Cách rất khấn trương.

Hắn càng khấn trương càng trầm mặc.

Lần này ai đến tìm y?

Nghĩ tới người mình muốn gặp nhất.Nhịp tim Mặc Cách gia tốc.

30. Chương 27: Gặp Lại

La Tây mang theo Mặc Cách đến cửa cung điện đột nhiên dừng lại.

Mặc Cách quay đầu nhìn sau La Tây ánh mắt nghi hoặc.

La Tây đối với y hì hì cười ” Này,ta không nghĩ gặp tên đó.” Nói xong không đợi Mặc Cách phản ứng bạch quang chợt lóe, khi Mặc Cách nhìn lại, cổ tay y đã có thêm một hoa văn rồng uốn lượn.

Mặc Cách có chút khó hiểu, La Tây biết người đến là ai?

Y không nghĩ sẽ gặp người nào?

Mặc Cách bây giờ lại có chút chờ mong cùng vội vàng, cho nên y sẽ không nghĩ La Tây thần kinh kia làm gì, chân tiếp tục bước.

Nghe thấy bước chân đi đến, người vốn đứng bên trong xoay người.

Trong đại sảnh ánh sáng như ngọc cũng không che đậy được mị lực của người nam nhân đó.

Nhìn cảnh này trong nháy mắt tim Mặc Cách nhảy lên.

Nhìn Ha Tu Ngột ngay trước mắt Mặc Cách ó chút sợ hãi.

Y đứng tại chỗ, không tiến đến, không nói gì mà cũng không biểu hiện.

Chỉ là ngơ ngác nhìn Ha Tu Ngột.

Ha Tu Ngột trên mặt vẫn là ý cười nhưng trời biết trong lòng hắn có bao nhiêu kích động.

Từ lúc biết tin Mặc Cách yên ổn tại Long tộc,trái tim hắn như rơi ra ngoài mới trở về vị trí.

Mặc Cách một mình bên ngoài, ma lực lại không ổn định, không biết di chuyển đến đâu, nếu nơi đó là ban ngày? Không có ma pháp Huyết tộc che chở, hắn lo sợ chuyện tiếp theo.!

Tâm tình sợ hãi này đã lâu không xuất hiện trên người Ha Tu Ngột.

Từ khi nam nhân kia ra đi, trái tim hắn ngủ yên ngàn năm tưởng chừng như không có chuyện gì làm hắn sợ hãi nữa.

Không nghĩ tới..

Ha Tu Ngột nhìn mặc Cách càng lúc càng xinh đẹp, vừa kích động nhưng thần sắc cũng phức tạp.

Trên trán y là ấn kí hoa sen vàng.

Nhìn lần này sẽ không biến mất như khi hắn và Jessyca nhìn thấy trước đây.

Ánh sáng ổn định sẽ kéo dài một đoạn thời gian.

Ấn kí vàng chưa từng có.

Đại diện cho điều gì.

Ha Tu Ngọt bỗng nhớ đến mấy quý tộc nặng cân kia – bọn họ cũng thấy.

Máu Mặc Cách càng thêm ổn định nhưng một điểm năng lượng giao động cũng không có.

Trên người Mặc Cách có nhiều thứ Ha Tu Ngọt không hiểu.

Loại bình tĩnh này không là khí chất Ha Tu Ngọt phát triển.

Nhưng bây giờ, y là Mặc Cách.

Ha Tu Ngọt nhìn mình sau đó hai tròng mắt nhìn Mặc Cách lóe lên rất nhiều ý nghĩ.

Đột nhiên Ha Tu Ngọt thấy Mặc Cách che tay áo nhưng vẫn lòi ra một đoạn dây xích.

Vốn là ... Con cá trạch màu trắng kia!

Hừ âm hồn không tan.

Trong nháy mắt Ha Tu Ngọt nghĩ rất nhiều nhưng vẫn bình tĩnh như không có gì.

Da mặt so với tường thành còn dày hơn.

” Mặc Cách ” Ha Tu Ngọt nhẹ nhàng mà gọi con mình.

Bị tiếng gọi ông nhu của Ha Tu Ngọt vẫy gọi, Mặc Cách không nhịn được nữa chạy đến lao vào lòng Ha Tu Ngọt ” Phụ thân ”

” Ân ” Ha Tu Ngọt giang tay ôm Mặc Cách đang lao đến. xung lực thật lớn nhưng hắn không hề lay động một bước, tay vuốt ve tấm lưng mảnh khảnh của y.

Vòng tay La Tây cảm nhận được độ ấm nhất thời mất hứng.

Sau lưng Ha Tu Ngọt, mấy Huyết tộc thấy cái gì sáng tưởng là bảo bối chăm chú nhìn.

” Tốt lắm. Không phải cha đã tới sao ”

Ha Tu Ngọt ghé sát vào tai Mặc Cách ôn nhu mà nói.

Từ nhỏ đến lớn Mặc Cách không nhận được chút kì vọng nào của hắn, thậm chí bị động cũng không.

Bây giờ nghĩ lại cha con họ cạnh nhau rất xa cách ngay cả bạn bè cũng không bằng.

Mà lúc này y lại cho hắn kinh hỉ lớn như vậy, tâm Ha Tu Ngọt mềm đi rất nhiều.

Cho nên Ha Tu Ngọt nghĩ đây là cách biểu đạt tình thân.

Không nghĩ tới gió thổi đến tai Mặc Cách làm y rung động lợi hại.

Mặc Cách trong lòng Ha Tu Ngọt giây dựa khiến hắn cũng ngứa ngáy.

Ha Tu Ngọt buông Mặc Cách ra: Phát hiện mặt y có chút hồng, lỗ tai cũng đỏ, hai tròng mắt không dám nhìn mình.

Này là sao?

Hắn nhìn y nhu hòa nhưng trong tâm lại cả kinh.

Loại tình hình này Huyết tộc thường thấy.

Mấy người phía sau thấy được nhì Mặc Cách cười đến mập mờ.

Thật ra một người vẫn nhớ mình đến nơi này để làm gì

Hắn đứng ra khom lưng ” Bệ hạ, nếu đã thấy Mặc Cách diện hạ chúng ta nên trở về ”

Ha Tu Ngọt tâm tình hoảng hốt nhanh chóng tĩnh lại

Hắn vung tay, đại sanh không còn bóng người.

La Tây đáng thương trong lúc ngu ngơ đến Huyết tộc luôn rồi.

Không nghĩ sẽ hiện hình trước Ha Tu Ngột để hấn đánh cho rằng rơi đầy đất, La Tây ngậm ngùi cho máu chảy về tìm nuốt xuống.

Thế nhưng trong lòng hò hét:ta như thế nào cần loại nhân tiện này, Ha Tu Ngột đồ không biết xấu hổ, gặp người, ta chỉ biết là không có chuyện gì tốt,đáng chết Ta mới không cần đến Huyết tộc!

31. Chương 28: Hội Nghị

Thẳng đến khi về phòng La Tây mới hóa thành một đạo ánh sần rồi hiện ra trước Mặc Cách.

Hấn vừa xuất hiện làm Mặc Cách giật mình

... Bỏ y đem thứ bám trên tay mình quên luôn rồi.

” Hô ” La Tây biến về nguyên dạng không để y đến hình tượng mà ngã xuống đẹn nước thật to trên giường
” Nghẹn chết ông đây rồi!”

Mặc Cách hắc tuyến.

Trùng mắt nhìn cái tên không kiêng nể gì nằm trên cái giường thơm mát của y mà quay cuồng .

Ta không mời người theo mà!

” Ai nha, ta thật sự không nên đi theo người nhìn thấy Ha Tu Ngột không có gì tốt “

La Tây nói thầm nhưng đủ để cho ai đó nghe thấy.

”Người biết Ha Tu Ngột ” Mặc Cách tò mò.

La Tây nhìn Mặc Cách rớt cục để ý đến mình, ngẩng đầu lên nhìn y cười xấu xa ” Có đứa con nào gọi thẳng tên cha mình như vậy không?”

Mặc Cách ở Long tộc mấy ngày đã quen bộ dạng không đứng đắn của tên này.

” Người sẽ không nói ”liếc mắt nhìn La Tây.

” Vấn đề này nghiêm trọng sao ” La Tây mở đôi mắt trong veo nhìn mặc Cách.

”..”

Mặc Cách không trông mong nghe được gì từ La Tây, lại nghe thanh âm vang lên.

Thanh âm rất nhẹ, ngũ diệu vững vàng, không giống đùa vui ” Vốn biết nhưng lí do ta không nghĩ sẽ nói ”

Mặc Cách kinh ngạc quay đầu.

La Tây cười xấu xa ” Người có thể đi hôn Ha Tu Ngột một cái có khi hấn nói cho người oh ”

” Đi chết đi ”

Mặc Cách tiện tay cầm cái gối ném vào mặt La Tây

” Thật sự vô tình ” La Tây nói xong cúi xuống tiếp tục lăn lộn trên cái giường thơm tho của Mặc Cách.

Đêm khuya. tại nơi tập trung quyền lực lớn nhất Huyết tộc, phòng hội nghị có vài người.

Nhưng là những người rất có sức nặng.Trẻ nhất cũng ngàn mấy trăm tuổi.

Có thể nói mỗi người ở đây đều có cống hiến lớn cho Huyết tộc.

” Bệ hạ, nghe nói Mặc Cách diện hạ có hoa sen ẩn kí ”

Một vị lão giả cung kính hỏi Ha Tu Ngột.

Ha Tu Ngột biết đây là chuyện họ muốn khẳng định.

Bọn họ có lẽ đã xán nhận ở chỗ y hoặc chưa, Hấn cũng không muốn giấu.

” Đúng vậy ”Ha Tu Ngột thừa nhận.

Sau khi Ha Tu Ngột thừa nhận Huyết Tộc thoảng cái võ òa.

” Đây là sự thật ”

” Trời ạ, ngàn năm rồi ”

” Không ngờ chúng ta lại xuất hiện người mang ấn kí ”

” Kim liên ấn kí, không biết điện hạ sẽ mang đến điều gì cho chúng ta.

Nhìn các trưởng lão cao hừng Ha Tu Ngột kín đáo nhíu mày.

Hễ là anh hùng quá trình phát triển đều không thuận lợi, thậm chí gian khổ.

Không biết Mặc Cách của hấn sau này sẽ gặp cái gì?

” Bệ hạ, Mặc điện hạ tới nay không tiến hành ban đầu cầm giữ, ta nghĩ chuyện này không nên kéo dài, hết thấy làm như bình thường ”

Kích động qua đi, mọi người quay về vấn đề chính, một vị trưởng lão nói với Ha Tu Ngột.

” Huyết tộc khác đã làm cả năm rồi ”

” Ân ta cũng nghĩ vậy, tiến hành xong như vậy sẽ tăng cấp nhanh gấp rưỡi ”

” Ta đồng ý “

Người khác cũng phụ họa.

Ha Tu Ngột suy nghĩ một chút gật đầu.

Mặc Cách vốn nên tiến hành rồi, y đã ổn định mọi thứ, chỉ thiếu cơ hội kích thích tiềm năng.

” Như vậy, người tiến hành ban đầu cầm giữ..”Ha Tu Ngột nhìn bọn họ hỏi.

Nghe vấn đề này mọi người không nói gì cùng cười ha ha

” Đương nhiên là bệ hạ ngài rồi ”

” ngoài ngài còn ai thích hợp hơn ”

Mọi người liếc mắt một cái khẳng định, không có.

Nghĩ đến Mặc Cách cùng người khác tiến hành ban đầu cầm giữ hấn có chút không thoải mái, dù sao nghi thức đó ...

Nhưng hấn chưa từng nghĩ mình làm.

Mặc dù năng lực Huyết tộc chưa ai bằng hấn, nhưng thời cơ này, Ha Tu Ngột nhìn ánh trăng nhĩn hồng ngoài cửa sổ, do dự nhíu mày thật lâu.

Cuối cùng gật đầu ” được, ta đến ”

32. Chương 29: O Lắng Của Jayme

Mấy ngày nay Jame cực kì buồn bực.

Đơn giản là người hầu La Na của Mặc thiếu gia về chăm mẹ ốm, cho nên việc trọng đại này cứ thế mà rơi vào đầu gã.

Jessyca tổng quản vài ngày lại tìm hấn nói qua.

Hấn nhớ kĩ lúc đó tổng quản đại nhân đang đứng bên cửa sổ nhìn cái gì.

Jayme có chút sợ hãi mà đi lại ” tổng quản đại nhân ”

Jessyca xoay người ” Ân “

” Xin hỏi ngài tìm ta có chuyện gì?” Hấn cúi đầu người này nhìn hấn cười nhưng vẫn có loại áp lực không nên lời.

” La Na về thăm mẹ rồi?” Câu nghi vấn mang ý khẳng định.

” Đúng vậy “

” Như vậy mấy ngày nay người chiếu cố điện hạ ”

Jessyca nhìn jayme đang quỳ gối mà nói.

Để ta chiếu cố Mặc điện hạ.

Jayme kinh hãi.

Nếu là trước ca thành sẽ chẳng ai tình nguyện nhưng bây giờ khác rồi.

Mặc điện hạ khi trở về không giống, bọn họ từng bàn tán tưởng là nhất thời thôi, không nghĩ tới họ càng ngày càng thích điện hạ rồi.

Nếu giờ cho ai đi chiếu cố đáng yêu xinh đẹp điện hạ mọi người đều sẽ tranh cướp đi.

Cho nên Jayme nghe tin này ngẩng đầu không nghĩ đến đây là hành vi mạo phạm.

Mà Jessyca nhìn Jayme không vì vậy mà vu tội hấn.

” Đây là vinh hạnh của ta ” nhìn tổng quản đại nhân hấn biết mình thất lễ vội cúi đầu xuống.

” Tốt, nhớ kĩ mấy ngày này phải đem máu xử nữ cho điện hạ ”

” Vâng ”

” Ngài không chịu uống, người tự giải quyết ”

” Vâng ”

Gật đầu, Jessyca tin tưởng Jayme làm được như các thuộc hạ trung thành khác của hấn giống nhau, có thể chờ đợi như vậy cũng là người có năng lực” Tốt, người đi xuống đi ”

” Vâng ” Jayme cúi đầu.

Sau đó cung kính chậm rãi lui ra.

Jessyca đứng bên giường nhìn bầu trời hôn ám, thần sắc ngưng trọng không biết nghĩ cái gì.

Đầu ngón tay nhẹ lướt qua cửa sổ, một trận gió nhẹ vờn ra làm bay tóc hấn, bầu trời càng thêm rõ ràng, ánh trăng của Huyết tộc nhuốm một vòng sáng đỏ như máu.

Mấy ngày nay, Jayme khóc không ra nước mắt.

Mỗi khi hấn bưng máu xử nữ cho điện hạ ngài luôn nhíu mày quay đi không thèm liếc mắt.

Cho đến khi máu quý đó đông lại ngài cũng không thêm đùng.

Hắn rút cụ hiểu ý tổng quả đại nhân ” Không chịu uống người tự giải quyết ”

Đây là nhiệm vụ hạng nhất cực kì không có khả năng hoàn thành!

Hắn tưởng chỉ cần là Huyết tộc sẽ không chê máu đặc biệt là máu xử nữ.

Nhưng Mặc điện hạ làm tới luôn.

Mỗi khi hắn bê máu đến, mùi thơm trong chén làm mọi người trong thành ngưỡng mộ không thôi, hơn nữa khắc chế cả dục vọng muốn uống của chính mình, Jayme cũng vậy đối với hắn đây là sự hành hạ ngọt ngào.

Nhưng là Mặc điện hạ liếc mắt cũng không.

Đây là sự kiện quý dị mà huyết tộc chưa từng có qua.

Sau cùng hắn nghĩ ra biện pháp.

Đem máu trộn với thực vật đợi một lúc không nhận ra mùi đưa đến cho điện hạ.

Lúc bắt đầu ngài ăn vài miếng hắn vui mừng, việc Jessyca tổng quả giao hắn không nhục sứ mạng mà hoàn thành.

... Nhưng là ăn vài miếng Mặc điện hạ lại buông xuống không hề đùng.

Jayme hỏi ” Điện hạ sao không ăn hay là không thích?”

Kết quả điện hạ cười rất đẹp mắt mà nói một câu “Có mùi”

Sau này Jayme rất đau xót phát hiện, mặc hắn dùng cách gì đem máu lên, điện hạ cũng sẽ phát hiện, cũng không chạm vào một chút.

Toàn bộ thức ăn trong nhà bếp bị hắn thử qua, còn như vậy điện hạ cái gì cũng không ăn.

Jayme nóng nảy rồi.

33. Chương 30: Phiền Nao Của La Tây

Mặc Cách ôm thật nhiều sách vào phòng, vừa đóng cửa, La Tây từ sợi xích hiện ra.

“Tiểu Mặc Cách đầu người bị lừa đá trúng sao? Như thế nào lại chăm học lên vậy.

Mặc Cách trừng mắt nhìn cái tên cười đến không đứng đắn kia sau đó quay đầu coi như không thấy hắn.

Không biết người này tại đây trốn cái gì?

Mỗi khi có hai người mới hiện hình sau đó đem cái miệng đầy ý xấu lẫn bả trút hết lên đầu y.

Ta đây gặp phải loại xui xẻo gì mà đụng phải loại người này.

La Tây vẫn tiếp tục ở bên kia lú lú.

Không biết sao hắn có thể là vương Long tộc.

Mặc Cách trầm nghĩ: Chẳng lẽ Long tộc là một lũ ngốc, còn mỗi tên này hơi tỉnh?

Bề ngoài, y vẫn nhẹ nhàng mở sách ra đọc.

Nếu có ai biết cái này đáng yêu xinh đẹp tiểu Mặc Cách bên trong là cả một bụng nước thối, không biết bao người lác mắt.

Mặc Cách hết sức che dấu tâm tư dù trong đầu y đang suy nghĩ loạn thất bát tao, trên mặt vẫn rất bình tĩnh, mồm miệng cũng không, nhân tiện điểm này y là một tiểu ác ma.

” Này tiểu Mặc Cách, sao ngươi không để ý đến nhân gia, nhân gia hội thương tâm!”

La Tây lúc đầu còn nói rõ chữ sau đó càng lúc càng thê lương, ai oán hẳn nhìn Mặc Cách sau đó cúi đầu, ngược mắt lên giả bộ cầm khăn lau tranh thủ sự thương cảm.

” A ” Mặc Cách ngẩng đầu nhìn, ta thật nhẹ dạ, nhẹ dạ.

” Jessyca gần đây cho ta sách bảo ta đọc ta hỏi có chuyện gì hẳn không nói?”

” Jessyca thật làm càn không biết ai chủ ai phó rồi, để ta thay người giáo huấn hẳn ” La Tây xắn tay áo hùng hổ nói.

Mặc Cách trầm nghĩ ;May mà nơi này cách âm tốt.

Sau đó y hí mắt cười đến xấu xa ” Tốt ”

” Ngạch ” Khi La Tây kết thúc màn giả vờ đã muộn, nghe thấy tiếng ” tốt ” xé gió hẳn ai oán mà kêu ” Mặc Cách “

” Người rất lạnh lùng ”

“ Ân ”

” Người “

” Ân “

“Tốt, tốt ta không cùng người nháo nữa ”La Tây nhìn sánh trên bàn mà hỏi ” Người muốn tiến hành ban đầu cầm giữ?”

Mặc Cách nghe cậu hỏi không giật mình khi Jessyca đưa sách cho mình y cũng đã đoán ra.

Chỉ thấy Mặc Cách thản nhiên ” Có thể!”

” Cái gì là có thể”

” Là có làm hoặc không làm “

La Tây yên lặng một hồi rồi trịnh trọng hỏi ” Năm nay người nhiều tuổi?”

Khó nghe La Tây đứng đắn, y nói ” Hơn 400 ”

” Rất rất ít Huyết tộc bằng tuổi người chưa làm ban đầu cầm giữ ”.

La Tây nói trắng ra phải biết trong huyết tộc trẻ chưa làm ban đầu cầm giữ là một sỉ nhục, hẳn hỏi vậy không sợ y giận.

Mặc Cách cười cười ” Vốn không có “

La Tây mở cặp mắt ngân bạc nhìn Mặc Cách, tròn mắt đầy ý cười sâu thẳm như dò xét y ” Không sợ nguy hiểm?”

Mặc Cách lặng im tâm lý có chút ảm áp ” Có một chút ”

La Tây không cười ” Ta muốn nghe nói thật ”

Mặc Cách trầm mặc, hẳn trầm mặc.

Cuối cùng thở dài ” Ha Tu Ngột giúp ta tiến hành ”

Ý là nguy hiểm thì có nhưng Ha Tu Ngột sẽ giảm tối đa

La Tây nhì Mặc Cách rồi gật đầu

Mặc Cách nhìn sách nhưng tâm lý để lên người trước mắt.

Sau khi không nói nữa, La Tây ngồi im lặng, tóc bạc che xuống đôi mắt mị sắc đem khuôn mặt hẳn che khuất nhìn gần mà không rõ.

Trong phòng an tĩnh, La Tây yên lặng lại tạo nên áp lực.

Kết quả La Tây ngẩng đầu là một bộ dạng buồn ngủ.

Hắn không hiểu mà nhìn Mặc Cách sau đó tự nhiên ngáp ” Ha ”

Mặc Cách cảm giác trán mình gân xanh chảy đầy đập thành thịch.

Thật là.

Tự nhiên quan tâm hắn làm gì.

Sau đó nhân tiện giận dỗi mà cúi đầu.

Mặc Cách không để ý khi y cúi xuống thì La Tây hết buồn ngủ như chưa từng có, phức tạp mà nhìn y.

Hắn nhìn Mặc Cách cúi đầu mà sầu lo.

34. Chương 31: Sâu Xa

” Nghe nói người sắp tiến hành ban đầu cầm giữ cho Mặc là người?”

La Tây đi đến ghế sa lông ngồi xuống vào thẳng vấn đề.

” Không cần nghe nói, là ta “

Ngữ khí của bọn họ như là đã sớm biết nhau hơn nữa cò biết cả gốc gác.

Không sai La Tây nhận thức Ha Tu Ngột không chỉ là cái tên.

Ngẫm lại khi đó hắn còn là một con rồng nhỏ.

Cha của La Tây là con vật được phụ thân Ha Tu Ngột thu dưỡng.

Sau La Tây nghe Trung Hoàn – Ha Tu Ngột cha của Ha Tu Ngột bá tước kể, một buổi tối nào đó con rồng ông nuôi biến mất.

La Tây nhớ lúc đó Trung Hoàn nói.

” Nó rất hiểu chuyện nên ta không dùng ma pháp giam cầm nó, nhưng một buổi tối nó đi mất, khi về đem theo một quả trứng, vật nhỏ ” ông vuốt cái đầu không ngừng lắc lư của La Tây ” Là người, ta không biết hắn nuôi hay nhận đầu về, ha ha chắc người là con hắn, nói có phải không, La Tây?”

Khi đó hắn không hiểu sao một người cứ đem hắn cưỡi đến cưỡi đi như vậy.

Trung Hoàn là một người ôn nhu cái gì cũng cho hắn, hầu như đồ ăn đồ chơi ngon đều cho.

Duy nhất có một người Mật Tư – Ha Tu Ngột cái tên bá tước cười đến giả dối này là khác.

Mỗi lần Trung Hoàn cho hắn cái gì là Mật Tư lại cướp đi.

Khi đó hắn chỗ là một con rồng nhỏ không đủ sức cùng Huyết tộc tranh.

Cho nên tiểu La Tây chỉ khô mắt mà nhìn.

Hơn nữa hắn giận nhất không phải cái đó mà là tên khốn này hęc gặp hắn là ” Cá trạch nhỏ, Cá Trạch nhỏ ” Mà gọi.

Ta là rồng.

Ta vốn là rồng.

Bây giờ có đầu có đuôi rồi không gọi Cá Trạch nhưng ánh mắt vẫn trào phúng xem thường hắn, lần này đến lần khác giả bộ hữu lễ cho ai xem!?

La Tây nhớ rõ ngày nào đó.

Cũng không sao như đêm nay.

Hắn thừa dịp cha mình vắng nhà mà đưa mình đến một vùng đất lạ.
Bọn họ đứng trong rừng rậm đầy ma thú, Ha Tu Ngột nhìn vô tội mà hỏi hắn ” Người thích cha ta sao ”
Thích hả?
Khi đó hắn còn nhỏ, nghĩ thích thì cứ nói.
Huống hồ Trung Hoàn đối hắn tốt như vậy, sao lại không thích.
Không ngờ vừa gật đầu Ha Tu Ngột đã thu lại nụ cười.
Hắn cúi đầu ” Vậy sao?”
Sau đó dần biến mất trước mặt La Tây.
La Tây chỉ đứng im nhìn Ha Tu Ngột biến mất.
Sau đó hắn mới cảm giác khí lạnh đang xuyên qua da thịt mà ngấm vào người mình.
Tiếng ma thú trong lãnh địa liên kết với nhau ngày càng rõ.
Ha Tu Ngột như vậy biến mất đem La Tây khi đó còn rất nhỏ vứt lại giữa rừng rậm đầy rẫy ma thú ...

35. Chương 32: Thỉnh Cầu

” La Tây ” Ha Tu Ngột nhìn La Tây ngờ ngác như không thấy mình mà gọi.
” Hả “
Ha Tu Ngột ghé sát mặt nhìn La Tây mà cười:” Người như thế nào biến ngọc?”
Kì thật hắn không thích con rồng này.
Dù sao nó luôn cuốn lấy người kia!
Mỗi lần vất vả cùng y ở một chỗ đều bị nó phá, thật sự đáng hận
Bất quá khi đó mình quá nhỏ cũng làm vài chuyện quá đáng.
Mặc dù lúc đó nghĩ là đương nhiên nhưng giờ nghĩ lại cũng hơi quá đáng, có khi cũng làm chút việc xin lỗi nó!
Mặc dù lúc đó nghĩ làm vậy là đương nhiên thôi vẫn thấy mình làm đúng.
Nhưng là hết thủy đã qua.
Người kia cũng đi vào giấc ngủ ngàn năm trốn tránh hắn trốn tất cả mọi thứ.
Ha Tu Ngột từng đau lòng, từng oán hận, từng mê man ...
Nhưng đối với cuộc sống vĩnh hằng thời gian là liều thuốc tốt nhất, thời gian vốn vô tình, có thể xóa đi những điều tốt đẹp nhất.
Trong khoảng vô tình đó mọi thứ đều bị lãng quên, tình cảm cũng như vậy. Chúng ta thường nhớ mãi không quên việc mình đã từng nhớ một điều gì đó.
Đây là đau đớn lớn nhất của Huyết tộc, theo từng năm tuổi ta có thể cảm nhận thế giới căn bản không có vĩnh hằng không hề thay đổi, nếu tin tưởng vĩnh hằng tương lai sẽ bị thương, đó là chân lý vô cùng đúng.
Thần lương công bằng hắn cho người thứ này sẽ lấy đi của người thứ khác.
Ha Tu Ngột đôi khi thấy kì quái, chủng tộc bị thần bỏ mặc lại đi tin tưởng thần.
Nhưng là đôi khi chúng ta cũng phải có một tín ngưỡng.
Tuy nhiên hắn không biết: Hắn sớm đã là thần, vị thần đầy quyền năng của Huyết tộc.

Bởi người cho Huyết tộc phồn vinh càng đáng gia được mọi người tôn kính.

Hai người cứ thế nhìn nhau trong đầu không biết xẹt qua thứ gì..

Lâu rồi gặp lại có một số chuyện không muốn nhớ lại.

Ha Tu Ngột nghĩ lại thật ra tình cảm lúc đó không lớn thì cũng không chán ghét La Tây đến vậy.

Nhưng La Tây nghe câu " Thế nào biến gốc " thành sỉ nhục lộ ra luôn.

Không vì Mặc Cách hấn cũng không muốn gặp tên này.

Thù mới hận cũ chồng chất, tốt nhất người cả đời này cũng không nên xuất hiện trước mặt ta!

May mà La Tây còn không quên mục đích của mình khi chủ động đến:" Mặc Cách đã qua tuổi làm ban đầu cầm giữ, lúc đó nhất định có nguy hiểm"

Ha Tu Ngột hồi thần nhìn cửa sổ:" Sớm lúc nào tốt lúc đó thất bại cũng chỉ là về như cũ!"

" Như cũ là thế nào?"

Ha Tu Ngột tiến lại gần La Tây, tư thái nhàn nhã biến mất chỉ còn trầm trọng " Người thích Mặc Cách?"

Có lẽ đụng phải vấn đề nhạy cảm, La Tây thoáng nhảy dựng lên " Người lại muốn làm cái gì?"

Mà Ha Tu Ngột không thay đổi:" Từ Long tộc về ta thấy người thích y nếu mấy ngày nay người không đến tìm ta ta cũng tự tìm người "

" Làm gì?"

" Nhờ người trợ giúp "

Nghe đến đây La Tây thở phào " Là vua Huyết tộc còn muốn ta giúp gì?"

Với sự trào phúng của La Tây hấn chỉ cười:"Ta muốn ngày đó người canh giữ bên người Mặc Cách "

" Cái gì các người ban đầu cầm giữ, ta đứng bên nhìn, buồn cười quá đi?"La Tây ở Huyết tộc không phải ít hấn biết chuyện đó còn phát sinh thứ gì.

Mặc dù tâm lý thay đổi không bài xích nhưng mấy chuyện đó đứng xa xa nhìn được rồi đằng này ngay bên cạnh. Muốn ta nghe tại hiện trường.

Không phải là quá biến thái đi?

Song Ha Tu Ngột không tức giận " Người muốn y xảy ra chuyện có thể không đến!"

Lời này như không phải hấn nói vậy, nhưng là làm cho Ha Tu Ngột cầu xin mình ...

" " La Tây trầm mặc.

Nhìn La Tây xanh mặt Ha Tu Ngột nói " Người chỉ cần ở ngoài không cần vào trong tuy nhiên khi tăng bảo vệ biến mất người phải tìm mọi cách xông vào, khi đó mình ta không giải quyết được!"

La Tây bắn khoả " Thật sự nguy hiểm vậy "

Ha Tu Ngột cười " Phòng vạn nhất thôi " sau đó nhìn ánh trăng bên ngoài.

" Tại sao không nhờ các trưởng lão "

" Bọn họ sẽ không vào " Ta không cho họ vào.

Uy hiếp của đồng tộc so với dị tộc còn lớn hơn.

La Tây kinh ngạc Ha Tu Ngột vốn tin mình sao.

Ha Tu Ngột nhìn y mà nói " Vì người thích Mặc Cách "

La Tây chột hiệu.

Thì ra thế

Như vậy lần này hẳn không làm gì mình

36. Chương 33: Nụ Hôn Bất Ngờ

Mặc Cách đi vào phòng ăn không nghĩ lại nhìn thấy La Tây mà chủ tọa lại là Ha Tu Ngột.

Nhân tiện Mặc Cách mấy ngày nay quan sát người La Tây không muốn gặp nhất là Ha Tu Ngột. Bình thường với người khác y ít khi che giấu mình kĩ càng, chỉ cần thấy Ha Tu Ngột lại biến mất.

Rõ ràng như vậy Mặc Cách không phát hiện cũng khó.

Nhưng bây giờ có chuyện gì vậy?

Nhìn bộ dasbf nói cười của họ, như là có bí mật nhỏ không thể nói với ai?

Mặc Cách đi vào Ha Tu Ngột nhìn y một cái còn La Tây hướng y mà gọi:”Mặc Cách tới rồi hử, mau lại đây ”

Mặc Cách đối với sự nhiệt tình của La Tây không quá để ý.

Nên như thường mà chào.

” Phụ thân ”

Mặc Cách cúi chào Ha Tu Ngột thấy hẳn gật đầu mới lại vị trí ngồi.

La Tây mở to hai tròng mắt nhì xung quay này một chút lia một chút.

Sau đó cười gian trá ” Quan hệ của cha con các người thật tốt..”Hắn cố ý kéo dài chữ tốt ” Tương kính như tân a!”

Mặc Cách trừng mắt nhìn La Tây ” Người dùng sai từ rồi “

” oa, Mặc Cách người đồ mặt, trước đây sao không thấy ” sau đó liếc sang Ha Tu Ngột đang ngồi ồm chủ vị hừ lạnh.

Tại Huyết tộc luyện phụ tình kết là bình thường!

Năm đó Ha Tu Ngột cũng vậy nên ganh hấn hại hấn bi thảm không thôi.

Mặc Cách cảm nhận tầm mắt của La Tây rất lạ, quay đầu lại thấy hắn đang mãnh liệt nhìn mình.

Mặc Cách không hiểu.

Người này ngẫu nhiên cười đùa sau đó lại nghiêm túc như lúc này.

Bữa cơm an tĩnh không ai nói chuyện, bồi bàn cũng đứng xa.

Đánh vỡ hết trầm mặc là Ha Tu Ngột.

Hắn nhấp chất lỏng đỏ trong ly sau đó dùng đôi mắt xanh thăm nhìn Mặc Cách ” Dạo này đọc sách ra sao rồi?”

Mặc Cách nghiêm túc ” Cơ bản là xong “

Ngón tay miết viền chén ” Con biết mấy ngày nữa làm gì không?”

Mặc Cách im lặng

” Ai các người bình thường cũng như vậy sao, quá giống nhau đi!”

La Tây nhị không được nói.

Đổi lấy là nụ cười vô cùng hàm súc của Ha Tu Ngột.

Sao ta đáng thương vậy.

La Tây im lặng

” Ngày kia là 15, linh khí thịnh. tại hồ Queri tiến hành là thời cơ trăm năm có một.

Mặc Cách chăm chú nghe, gật đầu.

Ha Tu Ngột nhìn y ổn định hài lòng, hẳn đã tìm hiểu kĩ.

”Tuy nhiên, hai ngày này con phải uống 500 đơn vị máu ‘

” Cái gì ” Mặc Cách ngẩng đầu.

Điểm ấy y không biết, y tưởng máu mỗi ngày y không muốn uống không phải khâu quan trọng không nghĩ tới Ha Tu Ngột lại khẳng định phải uống.

Nhưng là thứ đó y làm sao uống được ” Nhưng ”

Không ” Nhưng ” ” Con vốn uống được mà không uống thì giờ phải bù trừ khi muốn chết tại hồ Queri lạc tư ”.

Mặc Cách không nói gì nhưng La Tây bên cạnh lại nói ” Người nên uống đi, Mặc Cách ”

Mặc Cách đột nhiên thấy mình giận không nổi.

Hai người này liên hợp rồi.

Hít sâu một hơi sau đó chậm rãi nói như ra trận ” Được rồi!”

” Ta nhớ kĩ người đáp ứng sẽ uống ”

Ha Tu Ngột nhìn thứ bị đổ trên bàn còn dính một tầng đỏ mà nói.

Rõ ràng chén máu để đó rất lâu rồi.

Thanh âm thản nhiên như không có ý khác.

Nhưng là Mặc Cách lại có loại áp lực không thở nổi.

Mặc Cách cố chấp mà ngẩng đầu nhìn hẳn không giải thích.

Ha Tu Ngột nhì tròng mắt con mình dưới ánh đèn như thủy tinh sáng long lanh.

Tròng mắt mi lệ có kiên cường cố chấp.

Hắn bỗng tức giận.

Vì không thể đem sinh mạng mình đặt vào đó.

Đã đặt ra ước định lại muốn tự phá vỡ đi.

Trong khi tức giận hẳn lại nở nụ cười như đóa hoa diễm lệ.

Hắn đi tới trước Mặc Cách cúi đầu ” Con rất cố chấp!”

Mặc dù tâm lý vô cùng sợ hãi Mặc Cách vẫn cố gắng đối đầu với Ha Tu Ngột.

Nhìn hai tròng mắt mở lớn càng thêm xinh đẹp của y, Ha Tu Ngột cười có điểm tà khí, tay hẳn rất lạnh lúc này đưa lên nắm cái cằm nhỏ trắng nõn của Mặc Cách.

Mặc Cách bị bàn tay nâng cằm mình làm cho ngây ngốc, tròng ngực đập vang.

Ngay lúc này hai tròng mắt xanh thẳm của Ha Tu Ngột đột nhiên lóe ánh sáng đỏ.

Chỉ là quá nhanh ngay cả hẳn nhì trong mắt Mặc Cách cũng không thấy.

Mặc Cách chỉ thấy Ha Tu Ngột cười ta rồi ghé sát tai y ” Người xác định?”

Chậm rãi mà khẳng định ” Thật sự không uống sao?”

Mặc Cách sớm mất đi năng lực suy nghĩ im lặng.

Hoảng hốt môi nóng lên, phổi môi mềm mại nào đó phủ lên môi y ...

Mặc Cách không biết mình uống xong chén máu khi nào, chỉ là khi hần hôn xuống máu tươi theo đó đi vào, Đầu lưỡi Ha Tu Ngột trong miệng y khuấy đảo y vẫn cứng ngắc để cho người kia tận tình xâm phạm chỉ biết co dãn yết hầu mà nuốt vào, trong đầu y chỗ nghĩ – máu tươi không khó uống lắm.

Hết thấy đều không thể tự khống chế được.

Ha Tu Ngột có cảm giác khó cưỡng giống như cảm xúc thoát ra khỏi lòng mình giống nhau.

Hần vốn tức giận, muốn trừng phạt Mặc Cách một chút nhưng là khi nhìn thấy tròng mắt cùng đôi môi hồng nhuận no đủ của y dưới ánh đèn, tình tự không kìm hãm được nhân tiện..

Môi Mặc Cách rất mềm, hôn xuống rất ngọt, Ha Tu Ngột chìm đắm.

Mất khống chế thật đáng sợ nhưng lần này hần lựa chọn phóng túng.

37. Chương 34: Thực Hiện Ban Đầu Cầm Giữ

Nhưng Mặc Cách vẫn chưa ra khỏi phòng.

” Mặc Cách sao chưa đi lẽ nào cái hồ đó cách nơi này gần lắm nên người không vội?”

La Tây thân nhiên ngồi vắt chân mà nói, dù Ha Tu Ngột đã nhờ hần nhưng hần cũng không vội.

Mặc Cách im lặng.

Y không biết mình bị sao nhưng thật sự không muốn ra ngoài, sau khi đó y không gặp lại Ha Tu Ngột.

Y không biết khi đó có điên không mà không đẩy hần ra, nháy đó Ha Tu Ngột có chút kì quái, không giống thường, có chút nguy hiểm lại cuồng dã cũng gợi cảm hơn nhiều.

Mặc Cách không biết mình thích nam nhân hay không nhưng lúc đó y không thể đẩy kẻ gợi cảm đó ra.

Cho nên y rối rắm, y sẽ dùng bộ mặt nào đối mặt với Ha Tu Ngột.

” Cốc, cốc ” tiếng đập cửa vang lên, y nhảy dựng.

La Tây bây giờ không ngại xuất hiện trước mặt mọi người, trước kia thì đã sớm biến mất.

Cánh cửa vốn mở, một cái đầu thò vào. là Lưu Ly.

Nàng nhìn La Tây đang nằm trên ghế, sau đó nhìn y làm y phát hiện mình có chút nhớ gương mặt nàng.

Quả nhiên La Tây tức giận ” Người không nhìn thấy người đẹp trai như ta sao?”

Nhưng mặc kệ hần ra sao không ai để ý.

Lưu Ly thở dài ” Tiểu tử tông của ta, sao cậu ở đây, Ha Tu Ngột có lẽ đã đến hồ Queri từ sớm rồi, cậu làm gì vậy?”

Mặc Cách hé ra gương mặt thâm thắm.

Lưu Ly cảm giác có chút đau lòng ” Được rồi ta chờ bên ngoài, cậu cũng nhanh theo ta đi ”

Kì thật Mặc Cách đau lòng vì cái khác, nhưng lâu ngày mới nghe giọng nói nhẹ nhàng của nàng ấm lòng mà cười ôn nhu.

Lưu Ly ngăn ra: Không ngờ có vài hôm không gặp, diện hạ càng đẹp.

Chờ bọn họ đến hồ Queri còn cách thời gian thực hiện 10 phút.

Mặc Cách nhìn mặt hồ tỏa ra ánh sáng 5 màu về đêm càng huyền ảo đã bị lồng sắt nhiều tầng bảo vệ, bên ngoài Huyết tộc cao cấp đã vây quanh xen lẫn Tử tước.

Ha Tu Ngột đứng bên hồ nhìn y.

Y cũng muốn nhìn hần nhưng không đủ dũng khí ngẩng đầu.

Mặc Cách không biết mifng khi nào thì ngoan như vậy rồi.

Chỉ là y không biết làm con hần đã phải ngơn như thế.

Khi bước ra La Tây từ sợi xích hiện hình gây nên xao động.

Không ít Huyết tộc hỏi nhỏ.

” Ai vậy ”

” Có vẻ là rồng hoặc rắn ”

” Có vẻ bậc cao ”

” Sẽ không phải là kị thú của bộ hạ đi?” nghe đến đó Mặc Cách thấy thái dương La Tây nổi gân xanh, cười thâm.

” Hả, ta nhớ rồi hần là Long vương cánh bạc La Tây ”

” Long tộc ”

” Hần đến đây làm gì?”

38. Chương 35: Thực Hiện Ban Đầu Cầm Giữ

Câu tiếp theo không vào tai Mặc Cách nữa bởi Ha Tu Ngột đang đi về phía y làm y còn nghe thấy tiếng tim mình đập chậm lại.

Ha Tu Ngột đi về phía y như thường mà nói ” Đến đúng giờ lắm ‘

Từ nụ cười của hần y không biết hần khen hay chê mình.

Nhưng hần cứ thế nói mà không để y cảm thụ của y ” Không sai lắm ta đi thôi ” rồi liếc La Tây.

Mặc Cách chưa xốt diễn viên chính hôm nay là mình đi ...

Cảnh vật trước mắt không roc chỉ có Ha Tu Ngột bên cạnh y không lộ cảm xúc, La Tây đã biến mất.

Tựa hồ biết Mặc Cách nghĩ gì Ha Tu Ngột nói ” Hần bảo vệ bên ngoài ”

Mặc Cách nhìn Ha Tu Ngột gật đầu.

Ha Tu Ngột nhắm mắt lại một chút.

Sau đó Mặc Cách phát hiện đôi tay lạnh như băng nắm thắt lưng y. Ha Tu Ngột ghé lại gần y ” Thời gian không nhiều chúng ta bắt đầu đi ”

Tiếp theo nước lạnh cuốn nửa người họ xuống.

” Nhắm mắt, cái gì cũng không cần nghĩ, cảm nhận cha ”

Mặc Cách nhắm mắt từng đợt mát lạnh truyền đến sau đó cổ đau nhói.

Ha Tu Ngột cắn y.

Hần uống máu y!

Trong đầu chỉ có hifng ảnh kinh khủng lúc này, y muốn mở mắt nhưng Ha Tu Ngột đưa ta đỡ cổ y.

” Nhắm mắt, tập trung ”

HaTu Ngột nói.

Vì thể Mặc Cách gạt bỏ tạp niệm nhắm mắt.

Lúc bắt đầu y rất đau như máu dồn hết về vết cắn có thể chết mất, cảm giác chết y không muốn bị lần hai.

Tiếp theo đau dần rút đi mà nơi Ha Tu Ngột cắn có gì đó chuyển vào cơ thể y thanh lương thoải mái vô cùng, nó đi rất chậm khiến y cảm thấy từng đi chuyển.

Mặc Cách cảm giác thần trí mình đang trở lại mà càng minh mẫn.

Mặc Cách chìm trong thế giới của y như có dòng sông chảy qua, phi thường thỏa mãn Ha Tu Ngột vì thể mà không chế không được gầm một tiếng xé gió.

Theo thời gian Ha Tu Ngột muốn buông tay nhưng lí trí bắt hắn nắm chặt vì buông ra người bị thương không chỉ là hắn.

Chậm rãi trán Mặc Cách phát sáng.

Trong thời gian ngắn sắc màu trở nên rực rỡ là rõ ánh sáng hoa sen trên trán y.

Nó mang ánh đỏ mỹ lệ mà no đỏ làm Mặc Cách càng quỵên rũ hơn, vẻ đẹp thần thánh.

Biến hóa này họ không để ý, suy nghĩ họ đã bị cảm giác chiếm lĩnh.

39. Chương 36: Thực Hiện Ban Đầu Cầm Giữ

Khi Mặc Cách tỉnh lại, y hoảng sợ chính xác là bị Ha Tu Ngột dọa sợ.

Hai tròng mắt xanh thẫm ưu nhã của hắn giờ là ánh đỏ ma mị như máu phát ra ánh sáng.

Mặc Cách trừng mắt.

Nam nhân lạnh lùng kia vì tròng mắt đổi sắc mà quỵên rũ vô cùng.

Nhưng lúc này cặp mắt đỏ như máu kia nhìn y không chút biểu cảm.

Hắn sao vậy.

Mặc Cách nghi hoặc.

Song y biết là nghi vấn mà không sợ hãi.

Ha Tu Ngột lúc này lạnh băng làm không khí lạnh theo, là trước kia y sẽ sợ.

Đây là bản năng khi cấp thấp gặp cấp cao. Máu phục tùng máu.

Nhưng lúc này y không bị bản năng chi phối mà không biết chuyện gì đang xảy ra.

Kì thật lúc này phần quan trọng nhất của ban đầu cầm giữ đã xong mà Mặc Cách không biết, Ha Tu Ngột lại không mở miệng.

Trải qua nghi thức này Mặc Cách đã lớn lên cao thêm thì không nói nhưng cảm giác tương xứng với Ha Tu Ngột.

Mặc Cách nhìn Ha Tu Ngột trong mắt nổi lên nghi hoặc ” người sao vậy?”

Vừa nói xong Ha Tu Ngột im lặng, Mặc Cách bực mĩng biến đổi cũng không nói chuyện với con nữa.

Mà Ha Tu Ngột tròng mắt biến thâm như có gió lốc bên trong, dòng chảy ngầm bắt đầu khởi động.

Mặc Cách nhảy dựng.

Y tiến lại gần nhưng lại bị đẩy ra, Ha Tu Ngột trong tầng bảo vệ gào thét sau đó thần lục mãnh liệt tỏa ra như cánh hoa được tầng bảo vệ ngăn trở.

Mặc Cách ổn định sau đó biến mất. Lát sau y đã bên người Ha Tu Ngột.

Bị vây trong năng lượng bắn ra y vẫn vươn tay.

Y nắm được tay Ha Tu Ngột ” Người làm sao vậy?”

Ha Tu Ngột nhìn y cuồng bạo mà hung ác.

Mặc Cách rất cấp bách mà suy nghĩ biện pháp.

Đột nhiên y phát hiện nước xung quanh mình lạnh hơn, chẳng lẽ.

Mặc Cách không suy nghĩ nhiều ôm chặt Ha Tu Ngột.

Cánh hoa pháp lực lấy họ làm tâm.

Thì ra Ha Tu Ngột bảo vệ y.

Ngẩng đầu y thấy Ha Tu ngột nhìn mình mà hỏi ” Người là ai?”

Hắn không nhận ra mình?

Ha Tu Ngột nhìn Mặc Cách ánh mắt sáng màu trở lại ” Người rất đẹp ”

Hắn nói câu này ánh mắt có phần tà tứ mê hoặc chưa từng có câu hồn.

Mặc Cách ha ha cười ” Cảm ơn ”

Không bị dòng máu trói buộc, y nhìn Ha Tu Ngột không sợ hãi mà đưa tay xoa tóc y, nhướn người lên nhìn thẳng gương mặt hắn.

Một người không bị áp lực sẽ tỏa ra mùi hương thật thoải mái.

Mặc Cách bây giờ rất hưởng thụ.

Ban đầu cảm giữ thật tốt.

Cảm giác sợ chết vừa nãy đã tiêu tan, cảm giác mới xuất hiện làm y thấy đáng giá.

Nghe tiếng cười của y, Ha Tu Ngột cũng cười theo, có loại hảo sảng mới mẻ.

Này căn bản là hai người.

Mặc Cách cau mày.

Mà người trước mắt chứng tỏ phỏng đoán của y.

” Ta Là Nhân Tử – Mặc Tiểu Nhĩ ”

” Mặc Cách ” y bình tĩnh nói.

Nam nhân tự xưng Nhân tử ghé tai y mà nói ” Người là sinh vật sống đầu tiên ta thấy trong ngàn năm qua, không biết lần sau gặp lại ra sao ta rất mong chờ.”

Vừa nói vừa định hôn y, Mặc Cách né đầu hắn cười ha ha.

Tên này thật kì quái, lúc trước như tượng băng giờ lại phong phú.

Nhưng là Ha Tu Ngột.

” Người biết Ha Tu Ngột ”

Nghe vậy hắn giật mình sau đó cười ” tên kia ngại..”

Mặc Cách vội vàng ” Người biết hắn?”

Nhân Tử nhìn y hàm xúc ” Người rất quan tâm hắn ”

” Hắn làm sao?”

” Muốn biết hôn ta một chút ”

Mặc Cách trầm mặc.

Hai người nhìn nhau nhưng biểu cảm khác nhau.

Mặc Cách đang do dự Nhàn Tư bước lại gần hôn lên môi y, một tay giữ chặt gáy y..

Mặc Cách giãy dụa hấn ôm rất chặt.

Nụ hôn của hấn nhiệt liệt bá đạo không ôn nhu như Ha Tu Ngột nhưng lại khiến người khác say mê giống nhau.

Mặc Cách có loại quen thuộc.

Người này y từng biết.

Đây là Ha Tu Ngột.

Khi trở về màu mắt nguyên gốc tâm tính sẽ thay đổi.

Chuyển biến quá mức nhang làm y ngây người.

Ha Tu Ngột nhìn y từ đầu đến chân mà nói "Người không sao "

" Ta có sao "Mặc Cách tự nhiên mà nói.

Ha Tu Ngột ngạc nhiên nhìn y kinh ngạc Mặc Cách nhìn lại cũng chỉ cười,cuối cùng kinh ngạc biến thành nụ cười yếu ớt "Thay đổi của người như đa số thôi "

Ha Tu Ngột chậm rãi nhìn Mặc cách càng xinh đẹp hơn.

Mặc Cách cảm giác được ánh nhìn của hấn vương lười liếm môi.

Môi bị cắn chảy máu rồi.

Tiếp theo Ha Tu Ngột lạnh như băng " Hấn hôn người đây là có chuyện của người sao " Ánh mắt lo lắng.

Song Mặc Cách thấp giọng " Người sao lạ vậy?"

" Người sao lạ vậy "

Ha Tu Ngột không trả lời trong mắt hiện lên gợn sóng.

Nhưng hôm nay Mặc Cách thay đổi vẫn lại gần hấn mà cố ý hỏi Ha Tu Ngột cười lạnh nhẹ giọng hỏi " con làm gì vậy?"

Ha Tu Ngột mở to mắt là y buồn cười.

" Người" Ha Tu Ngột kinh ngạc " Biến đổi?"

Mặc Cách tiến gần mà Ha Tu Ngột không di chuyển cho nên hai người sát lại, Mặc Cách nhấc đầu một chút dựa gần môi hấn " Người nhận ra rồi, Ha Tu Ngột "

Cau mày.

Gọi tên cha là một chuyện vô lễ.

Ha Tu Ngột nhìn y, con hấn lại khác đi khiến hấn khó hiểu.

Đây là ngàn năm khó gặp.

Hấn dò xét " Mặc Cách "

" Ân "

Mặc Cách ngẩng đầu đôi môi nhếch lên mỉa hoặc vô cùng.

Ha Tu Ngột cảm giác hô hấp của mình có một tia ngọt khác thường.

Trống ngực đập.

Người bình tĩnh.

Mặt nước cũng bình tĩnh.

Chỉ có động tác lơ đãng của hai người mới làm nó rung động.

Mặc Cách nhìn nam nhân tuấn vĩ cao quý trước mắt mình ánh mắt có chút nhẹ nhàng.

Mà đối phương ánh mắt nghiêm túc không có làm gì.

Môi cùng môi gần trong khe chỉ có chút độ ẩm.

Hai người đều chờ người kia nói chút gì hoặc làm gì?

Lựa chọn bị động không thích hợp với Ha Tu Ngột nhưng hôm nay hắn đã phá lệ vì y rồi nên muốn xem y khác thế nào.

Đơn giản vì người này không giống Mặc Cách trước đây.

Thời gian trôi chậm rãi đôi mắt hắn liếc qua làn môi Mặc Cách cảm xúc chưa từng có lại dâng trào, Ha Tu Ngột vội vàng rời mắt.

Mà Mặc Cách nhìn chằm chằm hắn dĩ nhiên thấy động tác này.

Hôm nay hắn dường như dễ lộ cảm xúc.

Mặc Cách nhị không được mà nghĩ.

Có thể cảm giác được không khí mập mờ này y lùi ra một chút mất đi hơi ẩm môi lạnh hơn, Mặc Cách mím môi mắt tối lại cả người tản ra không khí chùng chạch thành thực.

Sau đó Ha Tu Ngột nghe Mặc Cách nói ” Ta Thích Người. lần đầu gặp đã thích người ”

Tiếp đó, Mặc Cách không cho Ha Tu Ngột thời gian, mãnh liệt mà tiến tới.

..Nụ hôn này y rất chăm chú Ha Tu Ngột có thể thấy nhiệt tình của người trước mắt.

Ha Tu Ngột cứng ngắc thật lâu cho đến khi Mặc Cách nghĩ y không phản ứng, tưởng rằng hắn dùng cách này gián tiếp từ chối mình, Ha Tu Ngột nhẹ nhàng mở ra đôi môi vẫn mím chặt..

Mặc Cách kinh hỉ ngẩng đầu nhì đôi mắt đồng dạng đã tối xuống.

Kĩ năng của Ha Tu Ngột vượt xa người thường tiếp xúc với hắn là một loại hưởng thụ, nụ hôn này là Mặc Cách nóng lên nhiệt huyết sôi trào nói không nên lời.

Mỗi lần đầu lưỡi bị cuốn lấy là rung động thật sâu, trống ngực không ngừng.

Kịch liệt trong chốc lát y nghe Ha Tu Ngột khàn giọng hỏi ” Không hối hận?”

Lỡ tai y đã đổ Ha Tu Ngột còn sát lại mà hỏi làm nó hồng thêm như máu đáng yêu vô cùng.

Mặc Cách gật đầu.

Y với việc này không kinh nghiệm cho nên chạm đến là chìm đắm.

Nháy mắt gật đầu, Ha Tu Ngột mạnh bạo ôm y vào lòng, hắn đã ôm y mấy lần nhưng chưa khi nào Mặc Cách thấy mãnh liệt như lần này.

Bất tri bất giác, quần áo bay mất.

Thẳng thắn khản trương, Mặc Cách như thế Ha Tu Ngột cũng hơi bất ngờ.

Mặc Cách đảo mắt nhìn cơ thể Ha Tu Ngột, đẹp đẽ săn chắc, nhất là bộ ngực, ánh mắt tán thưởng.

” Thích sao ” Ha Tu Ngột hôn vành tai y mà hỏi.

Mặc Cách cười: Nam nhân giống nhau đều có tự tôn phái mạnh.

Mặc Cách lúc này quên mất mình cũng là phái mạnh đi

Lần này đáp trả bằng cách vươn lên hôn cơ ngực Ha Tu Ngột.
Mặc Cách như vậy làm Ha Tu Ngột cao hứng.
Tay Hấn vuốt ve lưng y rồi hôn lên đôi môi xinh đẹp hôn mãi còn muốn kia.
Tiếp theo Ha Tu Ngột đưa tay, tại hông y xấu xa mà nhéo.
Mặc Cách khó chịu trong lòng hấn vịn vẹo.
Đổi lấy là tương cười nhẹ như gió của hấn.
Mặc Cách trừng mắt nhìn hấn ” Tới thì nhanh lên ”
” Ha Ha, đừng quyến rũ cha, hôm nay cha không cưỡng lại được hấp dẫn của con ” nói xong tại nơi nào đó nhét nửa đoạn ngón tay vào.
” Ân ” Mặc Cách thấp giọng.
” Đau không ” Ha Tu Ngột ôn nhu nhìn Mặc Cách.
Mặc Cách lắc đầu ” Chỉ là có chút kì quái ”
” Một chút là ổn rồi ”
Sau đó nhét cả ngón tay vào.
Cùng lúc thân thể Mặc Cách cứng lên rồi thả lỏng.
Nhưng Ha Tu Ngột không báo trước mà rút ngón tay chôn trong đó ra.
Mặc Cách ngẩng đầu chỉ thấy hấn nhìn y cười nhẹ ” Xin lỗi ”
Tiếp theo ngã xuống lòng y.
Mặc Cách sững sờ sau đó lay khẽ nằm trên mình mà hô ” Ha Tu Ngột, Ha Tu Ngột ”
Nhưng hấn không phản ứng.
Trong nháy mắt La Tây xuất hiện trong tầng bảo vệ thở hổn hển nhìn cảnh này mà tròn mắt ” Thế nào, người không sao chứ?”
Trong bụng hấn lại thắc mắc:
Vị trí như thế này là sao

Ánh trăng bên ngoài rất sáng, trong tầng bảo vệ một mảnh rõ ràng.

Nhưng thứ vậy quang tầng bảo vệ không phải là ánh trăng vàng mà lại mang một màu đỏ sẫm, ánh trắng mà sắc quỷ dị như máu.

40. Chương 37: Năng Lực Sơ Khai .

Mặc cách ngồi trong vườn tay bưng chén trà khí nóng còn lượn lơ tầng tầng bay qua gương mặt y hông lưng huyền ảo, ánh trắng chiếu xuống nhẹ nhàng vờn quanh làm y càng thêm huyền ảo.

Ấn kí sau ban đầu cầm giữ vài ngày càng thêm đỏ rực, phát ra ánh sáng nhẹ làm cho người ta cảm thấy lạnh lẽo mà thánh khiết.

Ha Tu Ngột đứng không xa nhìn Mặc Cách.

trong lúc nhất thời không khí ngưng trệ.

Ha Tu Ngột biết Mặc Cách thay đổi không chỉ bề ngoài mà còn cả linh hồn.

Mặc Cách khác lạ này đem cho hắn đoạn kí ức như vừa qua, còn có câu nói ” Ta thích ngươi ” đã khắc sâu trong tâm trí hắn, dù bề ngoài không chế bình tĩnh nhưng thật ra hắn đã không kiềm chế từ lâu rồi.

Ha Tu Ngột cũng vì thế mà bận rộn nhiều ngày.

Bây giờ mặc Cách tốt đẹp như vậy hắn lại lâm vào nghi hoặc.

Ha Tu Ngột lại gần y cảm giác tim mình gia tốc đây là chuyện nhiều năm qua chưa từng phát sinh, tư vị này ngàn năm trước hắn đã nếm qua giờ lặp lại, có chút hốt hoảng.

Cảm giác có người tới gần Mặc Cách ngẩng đầu

— là hắn.

Mặc Cách tùy ý buông cái chén nhìn Ha Tu Ngột.

Tư thế này đau cổ ghê.

Ha Tu Ngột ngồi xuống cạnh Mặc Cách.

Trong lúc nhất thời, không nói gì.

Mi mắt Mặc Cách khẽ chớp y mở miệng ” Khó được một ngày rảnh cha đến thăm ta!”

Nghe ngữ khí trào phúng của y Ha Tu Ngột ngược lên nhìn Mặc Cách lại thấy một đôi mắt mang ý cười.

Lòng chừng xuống , ưu nhã như thường mà nói:”Con mấy ngày nay thế nào?”

Mặc Cách không nói.

Y nâng tay dạng ánh sáng màu trắng tụ lại, tiếp theo vui vẻ nói ” Không tệ lắm ”

Nhưng.

Ha Tu Ngột nhìn ánh sáng này thoảng cái bật dậy.

Mặc Cách ngẩng đầu trong mắt Ha Tu Ngột là kinh dị cùng biểu cảm không thể tin.

Ha Tu Ngột thì thầm ” Sao có thể?”

Sau đó thật sâu nhìn y mắt tối xuống.

Mặc Cách bị nhìn vậy mà hỏi ” Sao vậy. có việc gì?”

Hắn nhìn y sau đó hỏi ” Người khác có biết ngươi có ma pháp ánh sáng không?”

” Ánh sáng, cái này sao ” trên tay lại tụ tập ánh sáng.

Ha Tu Ngột nhẹ nhàng gạt đầu.

“Không có ”

Ha Tu Ngột như thở dài ” Huyết tộc chưa bao giờ có năng lực này ”

Thanh âm trầm thấp như bão tố.

Năng lực sau ban đầu cầm giữ làm y vui còn Hắn thì lo lắng.

Hắn nghĩ may mắn duy nhất ngoài y mình là người duy nhất biết việc này.

Hoàn hảo, hoàn hảo.

” Con biết là có ý gì không ”

Mặc Cách lắc đầu y bị Ha Tu Ngột nghiêm túc hù dọa.

” Một khi chuyện này lộ ra ngươi sẽ bị Huyết tộc xem là kẻ địch bọn họ sẽ đoàn kết nổi dậy đem ngươi trừ bỏ ”

” Tại sao?”Mặc Cách khó hiểu.

” Khắc tinh của Huyết tộc là ánh sáng, chỉ cần một chút ánh sáng Huyết tộc mới sinh hay cũ đều sẽ chết.”

Mặc Cách nhìn Ha Tu Ngột bỗng nhiên hiện lên một cổ đau xót ” Còn người có ...?”

Nghe đến vậy ánh mắt Ha Tu Ngột hiện lên ý cười ” Bị thương mà thôi?”

” Sẽ rất nghiêm trọng sao ”

Nhìn ánh mắt lo lắng của y, Ha Tu Ngột nhớ lại vấn đề ban đầu.

Xem ra y thích hẳn thật.

” Chỉ đau một chút ”

Nhìn bộ dáng nghiêm túc của y Ha Tu Ngột hiện lên tiểu ý cười khê tâm tình thật tốt.

Nhưng không đợi Mặc Cách hết nghi hoặc hẳn đã đe dọa ” Ngoài ta ra không được lộ năng lực trước mặt ai ”

Ha Tu Ngột chăm chú như vậy khiến Mặc Cách nghiêm túc gật đầu.

Ánh mắt tỏa sáng của y khiến Ha Tu Ngột buông lỏng xuống.

Bởi lúc nà y như khẳng định nói được làm được.

Ha Tu Ngột nghĩ một chút ” Dù không nói ra nhưng vẫn phải luyện tập sẽ có lợi, khi nào muốn tập đến phòng ta, bên trong có mật thất không có ta dẫn không được tự tiện vào “

Mặc Cách vui vẻ gật đầu.

Khi rời đi Ha Tu Ngột nhẹ nhàng nói một câu làm y nghe được ” Đừng quên lời người nói ngày đó ”

Cho nên y sững sờ.

Lời nào thì không nói cũng biết.

Như vậy ý Ha Tu Ngột là – Hẳn đồng ý rồi.

Kinh hỉ này làm Mặc Cách bủn rủn như đang mơ.

41. Chương 38: Chuyện lạ

Mấy ngày nay Huyết tộc có chuyện lạ

Jessyca đi trên đường phát hiện một số người bề ngoài không khác biệt nhưng mùi lại không giống Huyết tộc mới sinh.

Sau khi trở về anh đem việc này báo cáo.

Kết quả điều tra thật không ngờ.

Bọn họ có thể là người Sói.

Phòng họp ồn ào.

” Người sói không phải đã sớm biến mất sao?”

Đúng vậy công tước Ha Tắc Ngột không phải đã tiêu diệt chúng rồi sao. Biến mất ngàn năm sao lại quay về?

” Có thể như tiên đoán, Huyết tộc chúng ta sắp diệt vong?”

Nghe sự phỏng đoán này mà lãnh đạo cấp cao hỗn loạn.

Ha Tu Ngột lúc này không thể không nói ” Im ”

Thanh âm không lớn nhưng dẹp hết ồn ào rồi.

Uy nghiêm bệ hạ không cần nghi ngờ.

” Bây giờ còn chưa xác định có thể là do thời gian Huyết tộc mới tiến hóa, nhiều người như vậy một hai người biến dị cũng thường thôi ”

Phía dưới yên tĩnh suy nghĩ.

Một người nói ” Đúng vậy, ngài nói đúng ”

Một người lại nói ” Chưa sáng tỏ thì không nên đoán mò ”

” Chúng ta nên tăng tốc tra rõ ”

Querit tử tước nói đúng. Ha Tu Ngộ nhìn người vừa nói tán thưởng ” Giao cho người đi ”

Tử tước khiếp sợ ” Thần sẽ nhanh trình kết quả ”

” Ân hôm nay vậy thôi, các người về đi ”

” Vâng, cung tiến bệ hạ ”

Ra khỏi phòng hội nghị.

Ha Tu Ngộ đi ra hoa viên.

Hắn biết Mặc Cách thích ngồi trong khu vườn mạn châu sa hoa này.

Mỗi khi họp xong hắn đều vào đây tìm y. Sự an bình này hắn chưa từng thử qua lâu rồi.

Cảm giác này tốt lắm.

” Người đã đến rồi ”

Mặc Cách ngắt đầu việc Ha Tu Ngộ cũng không bắt ngờ tim đập nhanh như trước.

” Ân ”

Tùy ý trả lời hắn ngồi xuống đối diện y, đây là vị trí quen thuộc rồi.

Không khí của bọn họ thật hài hòa.

Ngày đó chuyện nói xong không nhắc lại nhưng tâm lý họ cũng đã thừa nhận đối phương rồi.

Y đưa trước mặt Ha Tu Ngộ một chén trà còn tỏa khói, Tâm lý Ha Tu Ngộ có chút ấm áp.

Ánh trăng nửa đêm cũng rất nhu hòa, mạn châu tỏa ra từng trận hương thơm.

Ha Tu Ngộ uống trà sau đó mở miệng ” Muốn ra ngoài chơi không?”

Như vậy mới mẻ.

Mặc Cách nhìn hắn, sao hôm nay có hứng ra ngoài ”

” Ta nghĩ con ở trong thành buồn rồi ”

Đối với lời này, y chỉ cười nhìn Ha Tu Ngộ xấu xa ” Xem ra là người có việc đi ” trực tiếp đâm chọc.

” Ha Ha cái gì cũng không lừa được người, đi với ta không ”

” Như vậy ta rất vui lòng ” Mặc Cách nửa đùa nửa thật nói.

Ha ha đối lại là một tiếng cười.

42. Chương 39: Biến Mất

Sau khi ra cổng Ha Tu Ngộ phát tay, bộ dạng của họ thay đổi.

Không còn màu mắt xanh thẳm và mái tóc rực rỡ của gia tộc Ha Tu Ngộ, thay vào đó là hình ảnh có thể lẫn vào đám người bất cứ lúc nào.

Nhìn người đối diện không quen thuộc họ mỉm cười.
Ánh sáng trăng đêm chiếu vào hai người tạo nên khung cảnh ấm áp kì lạ.

Đi trên đường Mặc Cách nhìn bộ dáng quen thuộc của Ha Tu Ngột mà hỏi ” Người hay ra ngoài như vậy?”

” Không, là do để đồ Huyết tộc này trăm năm không thay đổi ” Thanh âm truyền tới Mặc Cách mang nỗi buồn khó tả.

Không đổi là không tốt sao?

Mặc Cách nghi hoặc.

Không đổi là bình an không phải mọi người đều muốn vậy sao?

” Món ăn Phúc Ưc lâu rất ngon không thua gì trong thành có muốn thử không?

Đi tới một nơi bề ngoài rất thu hút Ha Tu Ngột đột nhiên hỏi >

Mặc Cách nhìn đội ngũ bên ngoài mà nói ” Thôi đi “

Ha Tu Ngột cùng ynhifn hàng ngũ đó mà hỏi ” Có vấn đề sao?”

” Đội ngũ lớn như vậy sẽ đem chúng ta lột sạch!”

Ha Tu Ngột không nói gì kéo tay y hướng Phúc Ưc lâu, Mặc Cách chưa kịp làm gì đã đứng trước cửa rồi.

Sau đó y kinh ngạc mà nhìn bồi bản hướng mình nhìn hót, hậu tri hậu giác mà cười nhẹ – Đây là quyền lực của quý tộc sao?

Tại vị trí cao nhất của Phúc Ưc lâu, Ha Tu Ngột nhìn Mặc Cách mà hỏi ” Tiểu Mặc thông minh như vậy biết vì sao mà chúng ta ngồi chỗ này không?”

” Địa vị ”

” Không sai, địa vị giúp ta ngồi chỗ này, nhưng địa vị này không phải dễ dàng mà có!”

” Con không phải vừa sinh ra đã có địa vị sao?”

Ha Tu Ngột hai mắt lờ mờ sáng nhìn y ” Con hiểu ý ta mà “đây vốn là câu khẳng định không phải là câu nghi vấn.

Mặc Cách cười nhẹ không rõ vui buồn chỉ biết có chút bất đắc dĩ cùng bi thương.

Y nói ” Đúng muốn người khác thật sự tôn trọng mình chỉ có thể tự thân cố gắng “

Khi Mặc Cách nói Ha Tu Ngột nhìn chằm chằm y.

Rất đẹp.

Nụ cười này hé ra sẽ thu hút đông đảo Huyết tộc.

Ha Tu Ngột nhìn xuống lầu có nhiều người đang hướng lên nhì Mặc Cách.

Thật muốn đem y giấu đi không cho ai nhìn thấy.

Ha Tu Ngột bị ý nghĩ của ình dọa sợ rời tầm mắt.

Vị trí này tốt lắm có thể qua sát được mọi việc ở đường cái vì thế đây là nơi hẳn thường ngồi.

Vừa rồi kì thật hẳn đã dặn bồi bản sau này Mặc Cách đến có thể ngồi vị trí này.

Cho nên vị trí đó sau này là dành cho hai người họ.

Đường cái náo nhiệt.

Do mặt trời tắt nắng nên Huyết tộc có vẻ đông đảo hơn.

Từ khi người Sói biến mất Huyết tộc cường đại chỉ sợ ánh mặt trời >

Không biết tin tức của Jessyca là đúng hay sai, nếu như những kẻ biến mất ngàn năm đó lại xuất hiện liệu con dân sống trong an ổn ngàn năm có khả năng thích ứng hay không?

Ha Tu Ngột có chút lo lắng >

Đột nhiên hắn thấy trong đám người xuất hiện thay đổi.

Mặt bị mũ che khuất nhưng mái tóc đỏ đó không hề có trong Huyết tộc.

Vì vậy hắn nói Mặc Cách ” Ngồi yên đó, cha đi một chút ”sau đó biến mất.

Mặc Cách chưa kịp định thần khi nhì đến hắn đã – Không thấy bóng dáng

Chờ y phản ứng lại Ha Tu Ngột đi xa rồi.

Phục vụ lên hỏi Mặc Cách cần gì.

Mặc Cách cúi đầu con mắt xoay tròn sau đó dừng cảm ” Đem tất cả món ngon lên đây “

Bồi bàn bị thanh âm trẻ con này làm giật mình vội nói ” Bàn hạng nhất “

Bên này Ha Tu Ngột cũng tìm được kẻ kì lạ kia sau đó đưa hắn đến một nơi hẻo lánh thuần túy là ngoại ô.

Người bị bắt không phản kháng làm hắn cau mày.

Sau khi kéo khăn trùm ra một mùi kinh khủng khiến hắn càng nhíu chặt mi ” là bệnh ách nhĩ .

Ha Tu Ngột không may mắn gặp qua mấy người như vậy nên nhớ kĩ >

Mà thứ hắn nhớ nhất là thứ mùi này nên vội cho kẻ kia đội mũ lại.

Người này che đây là do bị mùi này.

mà tên này trùm vậy cũng rất khó lây bệnh cho người khác Ha Tu Ngột định ra về sau đó lại hiếu kì mà hỏi ” Sao người ra ngoài?”

” Cái kia đại nhân tha mạng ta vốn ở nhà nhưng có người đem ta ra ”

Có người!

Không xong rồi!

Khi Ha Tu Ngột trở lại Phúc Úc lâu người vốn nên ngồi đó đã biến mất.

43. Chương 40: Lang Nhân Mai Táp Tây

” Người không sợ ánh mặt trời ”

Mai Táp Tây nhìn Huyết tộc trẻ tuổi đắm chìm trong ánh mặt trời mà hỏi.

Không sợ ánh mặt trời đại biểu cho cái gì?

Mai Táp Tây không dám khẳng định những kẻ đứng trên đỉnh của cây sinh học này khi không bị mặt trời khổng chế.

Không sợ mặt trời là không có nhược điểm.

Như vậy con người làm thực phẩm càng nguy hiểm rồi.

Mai Táp Tây không định đem y ra giữa nắng thế này chỉ tại chạy vội quá.

Dù sao qua một thời gian dò xét thì đứa nhỏ Mặc Cách này là người duy nhất mà Ha Tu Ngột quan tâm.

Duy nhất

Hay vốn là duy nhất.

Bọn họ là những kẻ duy nhất trong đám người Sói luôn đợi cơ hội trả thù >

Nghĩ ngợi là chiêu thứ nhất.

Mà tìm ra nhược điểm của hắn là chiêu cao minh hơn nhiều >

Đáng tiếc cả ngàn năm họ chỉ biết gương mặt nhìn Ha Tu Ngột đã mạnh ngày càng mạnh, họ không thấy nhược điểm của hắn, tựa hồ ai đụng vào hắn sẽ xuống dĩ ngục vạn trượng.

Vì vậy họ muốn tìm một con đường khác.

Nhưng là cả ngàn năm qua không có cơ hội. Hắn như vậy lạnh lùng không ai đi vào trái tim hắn.

Trăm năm nữa qua đi – Người đó xuất hiện lại là con hắn.

Nói cách khác giờ gã nhận trọng trách bắt vương bài này về.

Chỉ cần đưa y ra thủ lĩnh Huyết tộc sẽ rơi vào tình thế xấu >

Nhưng là cái vương bài này xuất hiện không tưởng rồi – Không sợ ánh mặt trời.

Mai Táp Tây do dự, giữ lại hay giết luôn trừ hậu họa.

Hai trông mắt gã trầm xuống nhìn Mặc Cách bên trong ngập hình bóng y.

” Vị ca ca này xin hỏi đây là đâu?”

Mặc Cách bị đánh bất tỉnh đã thức mà hỏi, y mở to mắt xanh. tay trao đầu mờ mịt mà nhìn.

Đây là rừng sâu không giống nơi vừa này y đến.

Mà người cao lớn tuấn mĩ này cũng không phải là đồng loại của y.

Người này không giết được y.

Mặc Cách đánh giá người trước mặt.

Mặc Cách nhắm mắt sau đó mở ra mà nhìn rõ năng lượng ba động.

Con người vốn xanh biết nay lộ ra vài tia vàng rất lạ.

Vì vậy y tùy cơ ứng biến nên diễn ra một màn như vậy.

” Dã Hỏa Ma Huyền ” Thanh âm lạnh lùng của Mai Táp Tây vang lên.

Rừng Dã Hỏa Ma Huyền như vậy họ cách Huyết tộc rất xa rồi >

Mặc Cách biết nơi này, nó phía bắc Huyết tộc phía nam.

Ma Huyền Lâm rất nguy hiểm.

Bây giờ là ban ngày như vậy vị ca ca xinh đẹp này biết mình không sợ ánh sáng rồi >

Quả nhiên ” Người không sợ ánh mặt trời?”

Mai Táp Tây nhìn y mà hỏi, bây giờ đây là điều mà gã quan tâm nhất, nếu tất cả bọn chúng đều không sợ ánh mặt trời thì kế hoạch sẽ thay đổi nhiều lắm.

Mặc Cách buông hàng mi dài, làm một bộ dáng yếu ớt >

Bộ dáng này làm cho Mai Táp Tây nổi một tia thương xót.

Xem ra vị điện hạ này không sợ nắng nhưng lại yếu ớt vô cùng.

Mai Táp Tây bị ánh mắt đó nhìn tự giác không lạnh lùng được:

– Vị ca ca này đừng nói với các trưởng lão, cha nói họ sẽ giết ta.

Mặc Cách vừa khóc vừa xịt mũi làm gã nghĩ đến bọn trưởng lão đó sức mạnh không cao nhưng lòng nghi hoặc rất nặng sẽ không cho Huyết tộc có bất kì nguy hiểm nào.

Vì thế giờ này muốn phá Huyết tộc rất dễ.

” Biết vì sao lại ở đây không ” Mai Táp Tây lạnh lùng hỏi Mặc Cách.

“Người đưa ta đến ” Mặc Cách đáp ứng.

” Ta là người Sói ” Nói không che đậy, mục đích của gã là xem Huyết tộc này nặng nhẹ thế nào.

Mặc Cách kinh ngạc nhìn hắn từ trên xuống dưới, Mai Táp Tây hí mắt mặc y đánh giá, Huyết tộc kì quái chỉ ngạc nhiên không sợ hãi.

” Cho ” Mai Táp Tây vứt cho y một vật nhỏ.đồ vật kia lóe sáng rồi rơi vào tay Mặc Cách

Mặc Cách cúi đầu nhìn, dây xích bạc rất đẹp nha.

Mà Mai Táp Tây lúc này không thể dùng kinh ngạc để hình dung nữa.

Hắn dùng một tay bóp cần cổ y kéo lên, dây xích màu bạc bị vứt cách đó không xa.

Mai Táp Tây lộ sát ý rõ ràng, cả bạc cũng không sợ như vậy không thể giữ.

Vạn nhất sau này Huyết tộc từ y,mà tìm ra cái gì, lang nhân đừng hòng tìm lại vị trí.Chậm rãi siết tay năng lực cũng bắt đầu tích tụ, trông mắt gã như ngàn tiền mà xuyên qua Mặc Cách.

Mặc Cách khó chịu, y thở không nổi, hốc mắt nóng lên, lệ rơi trên khuôn mặt trắng nõn.

Mai Táp Tây nhìn y, tên yếu nhược này sắp không chịu nổi rồi.

Lông mi dài rủ xuống như rẻ quạt của Mặc Cách hiện ra một tia lực yếu đuối, nhưng tại trông mắt đó còn toát ra lãnh ý hơn cả Mai Táp Tây.

Xem ra người này muốn mạng y, như vậy không trách được ta rồi, Mặc Cách chuẩn bị hành động thì sức mạnh trên cổ lỏng dần, Mai Táp Tây như vậy mà ngã bèn chân y, sau đó một con rắn chui ra hướng y mà định dùng trò cũ nhưng khi nó nhìn thấy hai trông mắt của Mặc Cách thì sợ hãi chạy mất.

Là cường địch, Mặc Cách buộc chặt thân thể nơi này không còn ai làm y bất an, chẳng lẽ có kẻ địch mạnh hơn, gió nhẹ thổi qua, y quyết định lấy bất biến ứng vạn biến, chuyện này xảy ra rất đúng lúc.

Nhìn Mai Táp Tây nằm trên đất, Mặc Cách bước qua nhặt lại sợi xích bạc rồi trở về bên gã vung tay, chốc lát hai người đã xuất hiện tại hồ nước bên cạnh

Khu rừng này y đã đọc trong sách, thật may một vị trí lạ cũng không có.

Mai Táp Tây vận khí không tồi, loại nọc rắn này gặp nước sẽ hết cho nên không có nước mới nguy hiểm, đương nhiên nước này không dduojc có con vật nào sống nếu không còn chết nhanh hơn.

Mai Táp Tây mãi giết y mới bị ma xà cắn phải, cũng may là hắn bắt cóc y nên mới được cứu, nếu không một mình tại nơi không có hồ nước tính mạng sẽ bị đe dọa.

44. Chương 41: Sói Đỏ Dưới Trăng

” Người.... ”

” Người cái gì mà người, đây là thái độ với ân nhân cứu mạng à?”

Nghe thanh âm Mặc cách biết hắn tỉnh rồi xem ra không còn gì trở ngại.

Mai Táp Tây khỏi động thân thể không còn chút sức mà nhìn Mặc Cách. Là y cứu chính mình.

Trầm mặc.

Mặc Cách nhìn gã như ăn phải hoàng liên mà vui vẻ:

” Nói chuyện với người cứu mạng mình như vậy sao?”

Mặc Cách liếc mắt nhìn Mai Táp Tây, y chỉ biết tên này là khùng bỏ còn sót lại nhưng không phải là tên duy nhất, nếu là duy nhất sẽ xem hắn là động vật quý hiếm rồi.

Con mắt y xoay chuyển mang theo mị lực làm Mai Táp Tây nhìn đến ngẩn ngơ, nhưng Mặc Cách không hay biết mà lại nhìn ra tên này có chút ngốc.

Lúc này trời tối, bọn họ lặn qua lặn lại cả một ngày giờ chỉ có thể ngủ ngoài trời, không khí yên tĩnh.

” Mai Táp Tây ” một thanh âm trầm thấp vang lên.

Mặc Cách nghe thanh âm này lúc sau mới phản ứng, thì ra tên hắn là Mai Táp Tây.

” Vậy, Mai Táp Tây anh không thấy nơi này yên tĩnh đến mức bất bình thường rồi sao?” Mặc Cách vừa đánh giá hắn vừa hỏi, Mai Táp Tây ghét nhất là loại ánh mắt này lườm y một chút nhưng hắn vừa bị rấn cấn đầu còn sức, Nứt sát thương giảm đáng kể.

” Ta từng nghe nói người sỏi có cái mũi rất thính, anh ngủ thử xem nơi này có gì kì lạ không “Mặc Cách nói xong dùng ánh mắt chờ mong mà nhìn Mai Táp Tây.

Đây là đem ta thành con chó sao.

Lão tử là người Sói.

Mai Táp Tây bị tâm địa tốt đẹp của Mặc Cách dọa cho suýt ngất lại lần nữa .

Mặc Cách nhìn thấy hắn xanh xao vội hỏi ” Không sao chứ?”

Đổi lại là ánh mắt kì quái của Mai Táp Tây vì sao khi bắt không phát hiện y rất kì quái, mùi cũng khác.

Mai Táp Tây hai mắt như quét Lazed dò mìn là Mặc Cách phải hét lên ” Nhìn gì kì vậy ”

Thanh âm hấp tấp kèm theo gò má đỏ lên dưới ánh nắng cuối ngày, bao nhiêu đẹp mắt.

Mai Táp Tây nhìn Mặc Cách mà ngẩn người, gió đêm thổi từ từ, sao lại ảm áp đến vậy.

Mai Táp Tây sau này trong suốt quãng đường sống dài vô tận đều nhớ đến đêm này, mỗi khi nhớ lại hắn đều nghi hoặc, khi đó có phải mọi việc đã thay đổi thực chất bóng đêm đã len vào ánh sáng từ rất lâu rồi hay không?

Đêm càng sâu Mặc Cách càng thấy quen thuộc, có phải vì y cũng đã sống trong bóng tối quá lâu, y nhớ lâu đài Huyết tộc phía nam, giờ này chắc họ đã thức dậy rồi.

Hoặc là vì mình biến mất mà lo lắng, nhất là Ha Tu Ngột, chỉ cần nghĩ đến hắn, Mặc Cách lại thấy ảm áp vô cùng, dù sao hắn cũng sẽ vì y mà lo lắng.

Mặc Cách kiên trì chờ đợi, y tin nhất định hắn sẽ tìm ra y, cho dù bao lâu

” Uh ” đột nhiên một tiếng kêu yếu ớt vang lên, trong bóng tối năng lượng xung quanh Mai Táp Tây bắt đầu dao động.

Mai Táp Tây cuộn mình dưới thân cây mà rên rỉ, nọc rắn đã hết m hắn lại bị làm sao, nếu hắn có chuyện gì, nơi này một mình y sẽ rất khó khăn.

Vì vậy Mặc Cách lao đến, chuyện xảy ra làm y còn kinh hãi hơn.

Thâm thể Mai Táp Tây bị sương mờ bap phủ sau đó mơ hồ hiện ra một hình hài.

Dưới ánh trăng một con sói đen to lớn hiện ra, ánh sáng bao quanh người nó phản chiếu màu lông bóng mượt xen lẫn tia sáng đỏ.

Hai tròng mắt xanh như bảo thạch xinh đẹp đến mê hoặc.

Mặc Cách nhìn không được tới gần, mỗi bước chân của y làm Mai Táp Tây buộc chặt thân thể như sợ người khác lại gần, điệu bộ như nói, ai đến gần ta đều phải chết.

Nhưng Mặc Cách không nhận ra cảnh báo của hấn mà vẫn bước đến, chỉ thấy y vươn tay sờ lông dày trên người hấn, Mai Táp Tây cứng ngắc, Mặc Cách một bên sờ một bên nói " Ta chỉ sờ chút thôi, không sao đâu "

Mai Táp Tây nhin mãi cuối cùng nhì không được mà hét " Bỏ tay ra khỏi lưng ta, không vuốt bụng, không ghé lên người " Mặc tiểu gia sờ nghiêng rồi nằm rạp cạnh Mai Táp Tây không buông.

" Biến thành như vậy mà vẫn nói chuyện được "Mặc Cách tươi cười mà hỏi.

Mai Táp Tây bất động nghe câu kia càng tức sau đó trên mặt đất mà cào, Mặc cách cuối cùng hạ tay xuống trong lòng suy tính có cơ hội tìm cách sờ thêm chút nữa, sờ thật thoải mái mà. Mai Táp Tây thì nhì y để phòng hấn biết âm mưu rồi nha.

A, tên này hóa sói càng đáng yêu, Mặc Cách hỏi " Sao anh biến thành như vậy " câu hỏi khiến Mai Táp Tây nhớ ra sao mình như vậy, hấn ngẩng đầu nhì ánh trắng, hóa đỏ, Mặc Cách cũng sợ hãi mà hét " Sao lại như vậy " Y biết trắng đỏ lần trước ra sao.

Mai Táp Tây ngẩng lên mà nói " kì quái thứ này ngàn năm mới có một lần sao giờ lại có, năm ngoái có rồi mà "

Mặc Cách hoảng hốt.Ha Tu Ngột sẽ ra sao, y nhìn về phía Mai Táp Tây.

Mai Táp Tây nhìn lại mà nói " Tại thời điểm này người sói sẽ hóa thành sói " Thanh âm như nói với chính mình như rất lâu rồi,bởi giờ chỉ còn số ít người biết việc này.

Mặc Cách tự giác mà nhìn hấn, thật ra người này cũng rất mạnh mẽ.

Mai Táp Tây nhìn ánh tăng méo mó trên mặt hồ " Ta trúng độc nên phản ứng rõ ràng thôi "

Mặc Cách gật đầu, Mai Táp Tây nhìn hấn ánh mắt sâu xa, trán y nổi lên ẩn kí cùng màu với ánh trắng, khuôn mặt cũng bắt đầu hiện chút mị lực, y là Huyết tộc có ẩn kí, xem ra không đơn giản rồi.

Mặc Cách nhìn ánh trắng, mình phải về nhanh thôi.

Lúc này trên mặt hồ nam nhân tóc đỏ xuất hiện, nước bắn tung lên làm y phải lấy tay che đầu, Mặc Cách sau khi nhìn rõ tự giác lùi ra xa mà hét " Âm Tư – Mặc Tiểu Nhĩ "

Mà Mai Táp Tây nhìn thấy người này con mắt đổi màu giống như đang đối diện tử vong.

45. Chương 42: Nam Nhân Làn Hai Xuất Hiện

Theo Mai Táp Tây biết tại Âm dạ không có ai tóc đỏ mà nam nhân giống Ha Tu Ngột như đúc này lại có màu tóc đỏ.

Hấn đến tột cùng là ai.

Mặc Cách si mê mà nhìn nam nhân đã một ngày không gặp mà tâm tình phức tạp.

Sao Ha Tu Ngột lại biến thành Âm Tư.

Án tư thâm traafm mở mắt, hai tròng mắt vốn tĩnh mịch không cảm tình mang màu đỏ như máu, diễm lệ vô cùng,theo đó là sự lãnh lẽo vô biên như cả vạn năm giống lần đầu Mặc Cách bắt gặp.

Ám Tư nhìn bốn phía sau đó nhìn về Mặc Cách trong mắt hấn bỗng hiện ra quang mang khó tả.

Giây tiếp theo Âm Tư nguyên bản phải đứng trên hồ nước nay lại gần sát Mặc Cách, ánh mắt hấn mê muội mà nhìn ẩn kí trên trán y sau đó thì thào mà nói " Thương."

Hấn gọi người nào? Mặc Cách mê hoặc.

Nhìn Âm Tư còn chìm trong hồi ức Mặc Cách không biết hấn cò muốn nhìn bao lâu mà hỏi " Âm Tư sao người lại ở đây?"

Quang mang chợt lóe Ấm Tư mở miệng ” Ô là tiểu Mặc Cách ” mị lực nổi lên, không biết sao khi gặp y hán lại trở nên rất tà mị.

Nhưng trong lòng hán rất hoài nghi, ấn kí Bạch liên của Li Thương sao lại có trên người tiểu tử này?

Lần trước sao không phát hiện, không lần trước là không hề có.

Mặc Cách không nghe ra câu trả lời, vì vậy định hỏi lần nữa nhưng Ấm Tư đã khôi phục bộ dạng cũ từ khi nào mà nhìn về Mai Táp Tây đang đứng đứng lông tóc ” Ô, người Sói ” Ấm Tư nói như khẳng định.

Hán biết người sói?

Ngàn năm trước họ gần như tuyệt diệt, chỉ còn ghi chép, mà ngàn năm qua đi ghi chép cũng mờ dần, hình ảnh cũng không còn vậy vì sao vừa nhìn đã biết, nhân tiện Ha Tu Ngột là vua Ấm dạ cũng khó nhìn một lần mà biết.

Nhưng là Ấm Tư lại biết, Mặc Cách nghi hoặc mà nhìn hán.

Hán có nhiều bí mật ghê, người này không phải là nhân cách khác của Ha Tu Ngột sao, hán vì sao biến thành như vậy?

Nói chuyện rất nhẹ không xem người Sói ra gì.

Ngàn năm qua người Sói bị lãng quên không nói nhưng nay cả thiên địch cũng không xem mình ra gì khiến cho Mai Táp Tây tức giận hán ” Ngao ” một tiếng mà lao tới. Mai Táp Tây vốn mạnh nay bị chọc tức mà phát ra tám phần sức lao đến, vậy mà Ấm Tư chỉ phát tay áo, giây tiếp theo Mai Táp Tây bị hất.

Ấm Tư thâm trầm mà nhìn, chỉ bằng người mà mượn lại gần ta, không xứng!

” Người làm gì thế này ” Mặc Cách nhì động tác thô lỗ của Ấm Tư trừng mắt chĩa về phía Mai Táp Tây.

Mặc dù người này mục đích ban đầu không tốt, sau này có muốn giết mình nhưng nhì hán bị thương như vậy, Mặc Cách cũng không đành lòng.

Li Thương, người vẫn lương thiện như vậy.

Trong đôi mắt lạnh như băng của Ấm Tư hiện lên một tia phức tạp.

46. Chương 43: Nỗi Lo Sợ Của Kí Ưc

Mặc Cách chĩa đến bên phía Mai Táp Tây cả người hán dính đầy đất trông rất chật vật.

Mặc Cách nhẹ nhàng gọi ” Mai Táp Tây.. ” không có phản ứng chẳng lẽ hánMặc Cách chờ sau đó vươn tay sờ thân thể Mai Táp Tây, may mà vẫn còn ấm, gọi thêm lần nữa ” Mai Táp Tây ”.

Vẫn không phản ứng Mặc Cách lần này đặt tay lên mũi Mai Táp Tây, vẫn còn thở, thì ra là xỉu rồi.

Y nhẹ nhàng kiểm tra Mai Táp Tây không thương tích gì, nhưng nhìn không thấy không có nghĩa là không có.

Mặc Cách nghĩ lại lúc Ấm Tư tự tiện dùng ma pháp mà tức giận Ha Tu Ngột sẽ không bao giờ làm như vậy.

Mặc Cách đứng dậy nghiêm túc đi đến định xử lí Ấm Tư thì có một cỗ ma pháp thật lớn ập đến, khi luồng khí đó ập đến hoa sen trên trán y chợt lóe sáng tản ra ánh sang bao phủ quanh y đem năng lượng hắc ám hòa tan.

” Người quả nhiên là Li Thương ”.

Thanh âm khàn khàn của Ấm Tư cách y rất gần, thậm chí có một luồng hơi lạnh lẽo vô cùng quất tới, Mặc Cách ngẩng đầu.

Quả nhiên Ấm Tư cách y rất gần mà chính xác là hai người dính sát một chỗ, tay hán vươn ra sờ lên ấn kí trên trán y. Mặc Cách hoảng sợ mà không dám lùi lại cũng không muốn lùi lại.

Y nghe thấy Âm Tư nói:” Vốn là người, Thương, người có biết ta đợi người ngàn năm, người nói đợi người về ta tin nhưng người không biết thời gian như độc dược, nó làm ta nghi ngờ, Ngàn năm trước ta hấn nại trong cô độc, trong hắc ám mà chờ đợi người không nghĩ tới Mật Tư – Ha Tu Ngột kia ý chí lại mãnh mẽ chỉ cần hấn tỉnh táo ta sẽ bị áp chế. Ngàn năm trước hấn rối loạn một lần, ngàn năm sau hấn rối loạn một lần, lần nào cũng là, lần nào cũng là vì người, người biết không?”

Khi Âm Tư nói ánh mắt không hề lạnh lùng mà có chút mê li như đang chìm trong kí ức của mình, thậm chí có hoảng hốt cùng ôn nhu nhắc đến Ha Tu Ngột lại không hề lo lắng như là Âm Tư cũng không chán ghét Ha Tu Ngột.” Hai Lần đều là người thức tỉnh ta, người thực sự giữ lời hứa đến tìm ta rồi ” nói đến đây Âm Tư hai mắt nhìn Mặc Cách trong đó là dòng lệ hòa với ánh đỏ chói mắt.

Âm Tư vuốt ve khuôn mặt y cười đến xấu xa ” Người biết không xem ra Ha Tu Ngột cũng rất quan tâm người, ta biết hấn ghét ta không cho ta ra nhưng là người nên ta nhân tiện ...”

Mặc Cách nghe đến đây hét ” Nhân tiện cái gì?”

Nhìn vẻ mặt của Mặc Cách. Âm Tư thất vọng vô cùng.

Chúng ta gần nhau triệu năm.

Ta đợi người nghìn năm.

Nhưng hiện tại người lại quên ta.

Đây là lời người hứa sao?

Tốt thôi!

Hai tròng Mắt Âm Tư tối sầm lại, miệng hiện lên ý bất hảo sau đó lại gần hơn nữa tóc đỏ phát qua Mặc Cách ” Người đoán xem ta nhân tiện thế nào, sau đó lè lưỡi liếm vành tai y.

47. Chương 44: Hồ Điệp Dưới Trăng

Mặc Cách cảm giác bên tai ẩm ướt vươn tay đẩy hấn ra.

Nhưng vừa đẩy ra thì lại bị kéo lại.

Lúc này lại một thanh âm nữa vang lên bên tai y ” Mặc Cách ”

Thanh âm như trước trầm thấp nhưng lại ưu nhã tràn ngập quan tâm.

Hai tròng mắt xanh nhạt của Mặc Cách ngược lên nhìn thẳng vào đôi mắt nhiễm màu xanh tối cả nam nhân mà ghen ngào ” Ha Tu Ngột ”

Nhưng là, Ha Tu Ngột bỗng nhiên ôm đầu ” Hừ “. mặc cách khiếp sợ nhìn Ha Tu Ngột vừa trở lại thống khổ nhúu mày.

” Không muốn ” Mặc Cách nắm tay áo nam nhân mà ngăn cản gì đó, nhưng không phải việc gì muốn cản cũng được đâu.

Vì vậy y chỉ lặng im mà nhìn con người nam nhân chuyển đỏ mặt dù còn vài tia xanh nhưng vẫn là vô dụng.

Tim y thất lại, sao có thể như vậy?

” Muốn nuốt hết ta, Huyết tộc nhỏ bé như người?, hoang tưởng!”

Thanh âm của Âm Tư vang lên sau đó nhìn về Mặc Cách ngoan cố trong mắt hấn là nồng đậm yêu thương của ngàn năm nhưng lúc này lại khiến Mặc Cách sợ hãi.

” Li Thương, người đừng nhĩ có thể rời khỏi ta ” Hai tay hấn ghì chặt lấy y như muốn khảm y vào thân thể mình.

Mặc Cách cau mày vì đau nhưng không nói gì mà nhìn Âm Tư vẫn chấp mê bất ngộ trước mặt mình ánh mắt y cũng lạnh xuống.

Y luôn nghịch hấn là nhân cách khác của Ha Tu Ngột nên hấn làm gì y cũng tha thứ, nhưng là chuyện này quá tưởng tượng của y mà Ha Tu Ngột cũng không áp chế được hấn nữa rồi.

Mặc Cách chậm rãi cong khóe miệng, đưa tay vuốt khuôn mặt lạnh lẽo của hấn, y thâm tình mà nhìn hấn rất lâu cho đến khi hấn bình tĩnh lại ” Ấm Tư ta không nhận ra người ”.

Nhìn thấy cặp mắt đỏ ngày càng co rút lại mặc Cách cười càng ôn nhu, muốn trốn sự thật ta tuyệt đối không cho người như nguyện.

Mặc Cách cũng học theo Ấm Tư ghé sát vào tai hấn mà nói ” Hơn nữa có nhận ra thì triệu năm trước đã bỏ qua người một lần sao giờ không thể bỏ qua lần hai., ă?”

Ấm Tư nghe đến đó đẩy y ra mà hét, trong mắt là sóng lớn mang theo cuồng bạo ” Không, Li Thương, người không thể như vậy người nói ngàn năm ta đã đợi ngàn năm ”

Hấn lạnh lùng ” Li Thương, người biết thế giới này với ta không lưu luyến, ta cũng không ngại hủy đi nơi này.”

Ấm Tư điên cuồng làm cho gió lốc bắt đầu nổi lên cây cối bị quật ngã đáng sợ vô cùng. Mặc Cách thấy càng lúc càng hồng nên đưa tay, đánh xuống

Giây tiếp theo Ấm Tư ngã vào trong lòng y, thế giới yên bình trở lại.

” Hô ”

Mặc Cách thở ra một hơi ngẩng đầu nhìn trời, ánh trăng đỏ vẫn diễm lệ nhưng chẳng mấy chốc trời sẽ sáng.

Mặc Cách nhíu mày. làm sao đây.

Ha Tu Ngột vốn là Huyết tộc trời mà sáng thì ...

Mặc Cách đang lo âu thì sức nặng trên người càng nhẹ, y cúi xuống Ấm Tư đang dần biến mất tái tim y run lên đưa tay muốn giữ.

Nhưng bàn tay xuyên qua, Mặc Cách bất đắc dĩ, là do lực lượng của mình quá yếu sao?

Nhưng cái gì cũng không bắt được y lo lắng mà gọi Ha Tu Ngột đã trong suốt trong lòng mình.

Không có hồi đáp, cuối cùng chỉ có thể gương mặt nhìn người kia biến mất.

Đột nhiên Mặc Cách choáng váng y bị đá kích ngã ngồi xuống đất, luồng khói đen đó tích tụ lại trước mắt y thành một con bướm, phiến cánh lay động mang theo ánh sáng đen lấp lánh lộ ra những đường hoa văn đỏ, con bướm bay vài vòng quanh y rồi biến mất tại mi gian của y .

Mặc Cách theo bản năng sờ ấn kí trên trán, không có. Mặc Cách hoảng hốt mà gọi Ha Tu Ngột.

Y dùng hết sức mà đến bên mặt hồ.

Hình ảnh phản chiếu là một nam tiwr xinh đẹp vô cùng.

Tóc dài lam phất phơ trong gió, hai tròng mắt vì mệt mỏi mà gần như híp lại, nhìn kĩ sẽ thấy được trong như đáy hồ, khiến người ta muốn trầm luân.

Mà đặc biệt nhất là người này có một ấn kí Bạch liên trên cánh hoa nay lại có một con bướm đen như con vừa bay quanh y, đen trắng hài hòa, hoàn mỹ vô cùng.

Đó là người sao.

Ha Tu Ngột.

48. Chương 45: Mộng Mị

” Ca Ca giờ chúng ta phải làm sao ”

Nam nhân tóc đỏ hỏi một người nam nhân khác, tựa hồ như biết mình làm sai chuyện gì đó, hẩn cúi đầu nhưng hai tròng mắt vừa rồi lướt qua nam nhân là tham luyến cùng si mê.

Ôn nhu đến mức Mặc Cách cũng thấy hoảng hốt. Mà người bị hỏi lại chỉ có bóng dáng mơ hồ.

Mặc Cách không rõ là ai chỉ thấy người kia một đầu tóc trắng bị gió thổi mà tung bay, người kia thở dài " Ai, thế giới này lại bị người phá, phải sửa chữa thôi, lúc nào người mới sửa được cái tính này Âm Tư "

" Ca Ca " Âm Tư bữu môi làm nũng, hẩn biết dù có chỉ trích mình ca vẫn chưa bao giờ đối mình tức giận, hẩn thích vẻ ngoài lạnh lùng mà thật ra rất ấm áp của ca, người ta nhìn thấy anh lạnh lùng đã sợ chạy mất rồi.

Mặc Cách nghe tiếng " Ca Ca " nhìn sang, không sai là Âm Tư chỉ bắt quá gương mặt còn trẻ biểu hiện cũng đáng yêu, không nghĩ ra có lúc hẩn như thế này.

Nhưng là hẩn nói chuyện với ai, ca ca, hẩn có ca ca sao, Mặc Cách nhìn xung quanh.

Mua bụi lất phất sương bao phủ chỉ có bóng dáng của hai người họ, Mặc Cách muốn tới gần hai người họ nhưng càng đi càng không tới, gần như thấy nhưng với không được.

Họ bị ngăn cách bởi hai vùng khác nhau, y mở miệng gọi " Âm Tư " hẩn quay lại sau đó lại ngoảnh đi như không thấy gì .

Hẩn không thấy mình.

Đột nhiên thế giới trước mắt vạn vẹo các sắc màu tán loạn không gian thay đổi rồi dừng lại tại một khu vườn.

Vẫn là hai người đó, một người đang uống trà mái tóc ánh bạc xinh đẹp, bóng lưng dựa trên phiến ghế.

Người còn lại ngồi gần mà hỏi " Ca Ca sao lại thích uống trà, thứ này đáng chất mà?"

Thanh âm ôn nhuận vang lên " Âm Tư người nóng vội quá , trà này trong đắng có ngọt, muốn uống thứ này người nên học tĩnh tâm trước.

Âm Tư ngồi xuống ôm vai người tóc trắng " Thứ chậm rì đó ta không muốn học so với chết còn khổ hơn "

Bạch y nam tử quay đầu chút nuawxx là thấy mặt vậy mà ngừng lại, thanh âm mang ý cười " Người biết cảm giác chết là gì sao?"

Âm Tư cùng ca ca có tính mạng vĩnh hằng trừ khi tự họ muốn chết nếu không chẳng ai nguy hại được vì vậy không có câu trả lời rồi " Cái này.. ta "

Mặc Cách nhìn khung cảnh ấm áp mà ngẩn người, kẻ đó là tên Âm Tư âm tình bất định sao.

Ánh nắng mùa hè chiếu lên hai người hài hòa khiến Mặc Cách không thể rời mắt. Mặc Cách đưa tay sờ ấn kí của mình, có khả năng đây là trí nhớ của Âm Tư nhưng nam nhân tóc trắng là ai?

Bóng lưng đó rất quen thuộc nhưng y không nhớ nổi. Âm Tư gọi người nọ là ca ca quan hệ chắc không đơn giản, thế giới này vốn do người đó tạo ra sao?

Mặc Cách đang đắm chìm trong suy nghĩ thì một cỗ lực mạnh ập đến cuốn y đi, sau đó Mặc Cách bừng tỉnh trên mặt là một mặt ướt át. Mặc Cách theo bản năng lấy tay hất " Oa"

Trước mắt y là một con vật xanh thân nhỏ xíu xù lông, mới vừa rồi liếm mặt mình là tiểu tử này, y nhận không được đưa tay xoa quả cầu tròn đó, nhì nó cũ cựa Mặc Cách cười khê, xem ra là mình bị kinh hách mà thiếp đi.

Mặc Cách đưa tay sờ ấn kí, hình ảnh vừa nãy lại hiện ra.

Đúng rồi Mai Táp Tây bị Âm Tư đánh trọng thương, y quay sang nơi hẩn ngã nhưng không có ai.

Như là nhớ tới cái gì, Mặc Cách đứng hình nhìn lại.

Y nhìn vật nhỏ mở đôi mắt xanh mọng nước nhìn mình, không thể nào!!

Nhưng là nhìn thế này cũng ra hình con cún đi y mở miệng xác nhận ” Mai Táp Tây ”

” Âu, âu!!”

Mặc Cách toát mồ hôi, mình sao biết ” Âu, âu ” nghĩa là gì sao?

Chính mình tiến hóa rồi, y nhìn Mai Táp Tây bị thu nhỏ trước mặt, sau đó ôm lấy cục thịt bé này.

Do chưa bao giờ bị ôm lại bị chính đại địch Huyết tộc ôm Mai Táp Tây cuộn mình đầu rúc vào bốn cái chân núc thịt, rõ ràng như quả bóng tròn, đáng yêu quá đi. Mặc Cách nhìn không được nhéo vài cái làm hấn kháng nghị.

” Ngao, ngao ” Mai Táp Tây vuốt móng nhỏ nạy núc thịt cào y làm y vui thích cười lên, mắt thấy không linh hấn im lặng giả bộ lạnh lùng.

Đột nhiên buhi cỏ phía trước có động tĩnh, Mặc Cách nhìn lại từ đó bước ra những con sói thật lớn, sau đó quanh thân chúng sương khói mờ mịt.

Khi khói tan đi vài nam tử hiện ra, trong đó có một người nhìn Mai Táp Tây trong lòng Mặc Cách mà hét ” Người là người ở đâu đến, dám bắt cóc vương của chúng ta, còn không mau buông ”

49. Chương 46: Lang Tộc Chi Bộ (1)

Vương của ta?

Mặc Cách cúi xuống nhìn Mai Táp Tây, không ngờ nó là vua.

Mặc Cách đứng im không biết nghĩ gì khiến cho người Sói bắt đầu xao động bọn họ không có tính kiên nhẫn.

Mặc Cách ngẩng đầu cười cười, tươi cười của y luôn chói mắt đối với ai cũng có hiệu quả mà trên người y lại có khí tức đặc biệt khiến cho họ không chán ghét thậm chí còn thích.

” Ta là bạn của Mai Táp Tây, hăm mới vì ta mà bị thương, có mời ta về tộc các người chơi ”

Mặc Cách tự bịa lí do khiến Mai Táp Tây kêu ” Ngao, Ngao ” đương nhiên tộc nhân cũng không hiểu vua họ nói gì, phát hiện chuyện này y lại càng mặt không đỏ khí không suyễn.

Mặc cách thiện Lương cũng có lúc nói dối.

Đám người sói nghe y nói không động tĩnh khiến y thấy không ổn mà ngừng ” Cái kia các người không tiện ta sẽ không đến tự đem tộc trưởng của các người về đi ”

Để biểu hiện thành ý y đem Mai Táp Tây đặt xuống bãi cỏ rồi lùi lại tạo cảm giác an toàn.

Bên kia mọi người trao đổi ánh mắt ” Các người thấy hấn có bao nhiêu phần tin được ” một nam nhân nhỏ nhắn nói ” Hòa, ta thấy hấn khó tin ” ” Táp nói không sao thực lực ta chưa mạnh nếu Huyết tộc phát hiện sẽ nguy hại ” mọi người suy nghĩ gật đầu.

” Quân sư nói đúng giờ ta nên làm gì ”

” Ta nghĩ đem y đến bộ tộc xa nhất đi ” vì vậy khi họ quay lại Mặc Cách biết họ thương lượng xong rồi.

Nam nhân cao lớn nói ” Tộc trưởng đã mời thì xin đi theo ta ” Mặc Cách nghĩ ngại như là cân nhắc rồi nhìn Mai Táp Tây ” Tốt lắm ta đến đó một lần đi ”

Vì vậy họ tiến đến vây quanh Mặc Cách, một cô gái ôm Mai Táp Tây, tiếp theo một loạt chú ngữ như hùng ca viển cổ vang lên ánh sáng đem họ vây quanh.

Khi Mặc Cách mở mắt đã là cảnh tượng khác.

Mặc Cách nhìn nơi này cau mày, phòng ốc đồ nát, y tưởng là che đậy nhưng khi ra ngoài thì tốt nhất nên ở lại bên trong, nơi này thật sự, là một vùng ngoại ô.

Mặc Cách bị cảnh này rung động nhìn bộ dạng tự tin của Mai Táp Tây ai nghĩ lang tộc sống khổ như vậy

Quân sư đứng xa nhìn ánh mắt của y đau thương như là ngày tận thế nghĩ, xem ra tộc trưởng không tin nhầm người nhưng cẩn thận vẫn tốt hơn ” Công tử ”

” Không dám gọi ta Mặc Cách thôi ” lang tộc vốn sảng khoái không câu nệ, quân sư cũng vậy nên hạo sảng mà nói ” Mặc Cách là tên là Chi Nguyệt ” Mặc Cách cười lên ” Chi Nguyệt huynh ”

Chi Nguyệt cười lại thích y thêm một chút mà nói ” Người xem tộc ta bây giờ không như ngàn năm trước ” nhìn những con Lang không thể biến hóa nổi trên đường Mặc Cách cũng thấy trầm trọng rồi.

Chi Nguyệt nhì cảnh này mà lại tin nhiệm y thanh âm vang lên ” Ngàn năm trước tộc trưởng cứu tử nhất sinh mà trốn thoát, quang âm năm còn lại cảnh tượng ngày hôm nay chúng ta chỉ dám ra ngoài ban ngày còn ban đêm thì tự tự tập tránh Huyết tộc ”

Nói đến đây Chi Nguyệt quay sang Mặc Cách thâm trầm ” Chỉ sợ sau này nơi đây cũng không còn ”

Mặc Cách cả kinh mà nói ” Yên tâm, ta đã đến đây sẽ không việc gì ”

Chi Nguyệt nhìn y ” Nhớ lời người nói ” ” Đương nhiên ”

” Các người nói gì, tộc trưởng khôi phục rồi, đến xem ” người phụ nữ vừa ôm Mai Táp Tây nói.

50. Chương 47: Lang Tộc Chi Bộ (2)

” Mộc Tâm cảm ơn cô ” Mặc Cách rung mình hấn khôi phục mình chết rồi lấp bắp ” Chị, ta cũng muốn đi xem Mai Táp Tây ”

Mọi người nghe y gọi thẳng tên mà nhìn y, có người nhìn rồi lại nhìn lại, một con sói nhỏ ngửi ngửi rồi dính sát vào y

Nhìn thấy tộc nhân với ngoại tộc yêu thích, Mộc Tâm cũng ôn hòa quay lại ” Mặc Cách xem ra tộc nhân của ta rất thích người ”

Mặc Cách chỉ ha ha cười, chẳng mấy chốc họ đến phòng Mai Táp Tây, Ánh sáng khi mở cửa là Mai Táp Tây nhú mày.

Chờ hấn thích ứng Huyết tộc ghe tởm đó lại trước mặt hấn, Mai Táp Tây ngồi dậy mà hét ” Mặc Cách – Ha Tu Ngột sao người lại ở đây ”

Mặc Cách nhìn Mai Táp Tây nghiêng răng rít tên mình mà nói ” Người cuối cùng cũng tỉnh, dọa chết ta ”

Nhưng hấn chưa chạm được đến Mai Táp Tây đã bị nắm lấy tay mặt bị dè lên giường.

Mặc Cách chỉ thê thảm nhìn ngón tay trắng nõn của Mai Táp Tây gõ thành giường mà nói ” Mộc Tâm tỉ chị làm gì đau chết ta ”

” Ai là chị người ” Mộc Tâm hét.

Mai Táp Tây nhì chăm chăm mắt tóc xanh của y như muốn đục lỗ hấn nhớ kĩ mấy ngày nay sự nghèo túng của mình bị y giấu cột, nhưng thấy y cau mày hấn lại không nỡ, nghĩ đến việc mình có lỗi trước mà y không lợi dụng cơ hội giết mình hấn thấy không đành.

Mặc dù đây là cừu hận của hai tộc nhưng trừ việc hấn là Huyết tộc thì cũng đâu có cái gì, Mai Táp Tây nói ” Mộc Tâm thả y ”

” Tộc trưởng y họ Ha Tu Ngột hoàng thất mới có họ này ”

Hấn nhìn Mộc Tâm bộ dạng thâm cừu đại hận mà khẳng định ” Đúng, y là diện hạ của Huyết tộc người Ha Tu Ngột quan tâm nhất ”

Mộc Tâm nhì Mặc cách không còn ôn hòa mà nói ” Như vậy càng không thể tha ”

” A ” khí lực thật lớn, mặc Cách bị xoắn sinh đau

” Vì thế càng phải đối tốt với y, y đáng giá cả trăm vạn quân đội ”nhì Mộc Tâm buông lỏng Mai Táp tây nói ” Buông y ra giờ ta tìm Cách dụ Ha Tu Ngột tự mình đến đây, có cash hần cũng không bay nổi vì y ở đây mà ”

Mặc Cách nghe hần hạ thấp Ha Tu Ngột mà nhúu mày, tình huống bắt buộc giờ y không thể cúi đầu.

Mộc Tâm nghe vậy nói lỏng tay, Mặc Cách ngồi trên giường xoa cổ tay.Đỏ rồi.

” Làm càn sao ngươi dám ngồi trên giường của tộc trưởng ”Mộc Tâm thả tay y nhưng thấy y ngồi tự nhiên lại gằm lên làm Mặc Cách giật mình /

” Được rồi, Mộc Tâm ngươi ra ngoài trước đi ” Chi Nguyệt thấy ả nóng nảy mà nói nhưng trước mặt kẻ địch không xông lên là nể mặt rồi.

51. Chương 48: Lang Tộc Chi Bộ (3)

Mai Táp tây phải nói ” Nghe lời quân sư, ra ngoài ” Mộc Tâm nhúu mày ” Tộc trưởng sao ngài có thể ”

” Đi xuống ” Mộc Tâm nhìn Mai Táp Tây lại nhì Mặc Cách vẽ vô tội đi ra sập cửa lại.

Mộc Tâm tiểu thư đi ra trong phòng yên tĩnh một hồi rồi Mai Táp Tây mở miệng ” Ngài đã thấy phía bắc của chúng ta, như thế nào ” Thanh âm bình tĩnh làm Mặc Cách nghe không ra ý tứ.

Y là Huyết tộc phải vui khi họ xuống dốc nhưng thật sự không phải Mặc Cách rung động rồi mà nói ” Không tốt lắm ”

Mai Táp Tây không nghĩ nghe được câu trả lời khách quan như thế mà nói ” Người biết do ai ban cho mà ”

Gọi mình điện hạ sao, mặc Cách nhì Chi Nguyet ánh mắt không còn sự ảm áp lúc đầu ” Ta biết ”

” Vậy nghĩ cách mà áp chế Ha Tu Ngột nếu không chính người cũng không vui đâu ” Mai Táp Tây nói.

Lúc này Mộc Tâm bước vào hunghawng trùng y rồi báo cáo ” Có hai con dơi xám bay đến vốn là theo y ” Mai Táp Tây bật dậy ” Huyền Cảnh mất tác dụng sao?”

” Nơi này hoang vu nên bị lộ, chúng ta chặn được một con còn một con chạy mất ”

” Tộc trưởng ta về đi tổng bộ phòng ngự tốt hơn ”Chi Nguyệt một thân áo trắng khi suy luận nhìn rất cơ trí khó trách làm quân sư ” Hảo, chúng ta về ”

Nơi này không đợi được thì mang hết tộc nhân đi, ghê nha, mà thân thể họ hồi phục cũng nhanh Mai Táp Tây đứng dậy đi ra cửa thâm ý nhìn y sau đó nói ” Mộc Tâm.giao y cho người ”

Cái gì đem mình giao cho người phụ nữ hận Huyết tộc đến chết này sau đó y bị Mộc Tâm đánh ngất xỉu.

52. Chương 49: Bí Mật Bại Lộ

Phòng hội nghị

Một con dơi xám bám trên cửa sổ.

Phía dưới là Huyết tộc cấp cao nhưng ghế chủ thượng lại trống trơn.

”Hắc trưởng lão sao bệ hạ không đến tiuwf ngày mặt trăng đỏ ngài xuất hiện đến giờ đã qua nhiều ngày rồi ” một người hỏi người toàn thân hắc y đang đứng là Thủ tịch trưởng lão – Hắc Diệu

” Đối với việc này ta lo lắng nên phái hai hắc ảnh cấp trung đi khám thính kết quả ” ” Thấy bệ hạ sao ” một người cấp bách hỏi.

” Hắc tứ xuống đây ”con dơi xám bay xuống trên cơ bản nó không sợ mặt trời địa vị rất đặc biệt ” Ta không thấy bệ hạ ‘

” Vậy ngươi là gì ” ” Ta theo khí tức của ngài tìm được điện hạ ”

Truông lão nói ” Sao không đem ngài ấy về ” Hắc tứ nói ” Là ban ngày ”

Một trưởng lão hỏi ” Không có phương tiện sao?”

” Vậy ngài không sao rồi tự biến mất làm chúng ta lo lắng ”

” Bệ hạ ở đây chắc đã an tâm rồi ”

Mọi người vui sướng rồi trầm mặc vì hắc Tứ chưa nói hết lời, các trưởng lão chỉ nghĩ là ban ngày nên không đưa được y về, đã biết ở đâu rồi muốn về thì tự về thôi, Người phái Hắc Tứ đi bực mình ” Hắc còn chưa nói xong ”

Vì vậy trưởng lão nghe tiếp ” Ta phát hiện ngài ấy ở chỗ người sói ”

” Cái gì. sao có thể vậy ” ” Ngài ấy còn không sợ ánh mặt trời ”

” Điện hạ đứng đâu ” ” dưới nắng không hề che chắn ” Các trưởng lão cố gắng vánh tai xác định lại.

Mặc Cách lại rơi vào hỗn độn, chung quanh là mưa bụi không nhìn rõ

Chấm rải sương tan bầu trời có vài tia sấm y cau mày. Y nhìn thấy người tóc trắng đứng bên vách núi còn Âm Tư nhiễm đầy lệ khí đứng sau, lại là mộng của hắn, hắn muốn mình thấy gì?

Mặc Cách nhìn Âm Tư đầy lệ khi ánh mắt này rất quen thuộc bởi y hay thấy nó

” ca ca ngươi vì một nhân loại mà bỏ mặc ta ” người kia nói ” Ta không chỉ vì hắn ”

Âm Tư hét lên ” Nói dối ngươi luôn nhì hắn qua thông thiên cảnh rất nhiều ngày rồi ”

bạch y nhân nhìn hắn ” Cô độc canh giữ nói đây ta buồn nên muốn ngắm canh thôi, thế giới chúng ta tạo ra không phải rất đẹp hay sao?”

Âm Tư bước đến ” Sao lại cô độc không phải ngươi còn ta sao mà ngươi luôn đến Âm Dạ còn ta đi không được đó không phải là muốn vứt bỏ ta sao?”

Người ngàn năm không di chuyển kia lại nói ” Ngươi vẫn có thể đi cùng ta mà ” sau đó xoay người.

” Trời ạ ” giống mình như đúc, nam nhân tóc trắng mắt bạc này ngũ quan như tạc còn cả ấn kí cũng giống nhau làm y thiếu chút nghĩ đó là mình.

Âm Tư xông lên kéo ống tay áo của y mà nói ” Li Thương, đừng đi, ta yêu ngươi mà ”

Ngũ quan hắn lộ ra tuyệt vọng là Mặc Cách đau lòng, Tiếp theo y lại nhìn thấy hắn ngồi bên bà đá lần đó lẳng lặng nhìn phương xa sau đó một nam nhân tuấn mỹ xuất hiện

” Ngươi là vua Âm Dạ ” Âm Tư hỏi mà trong mắt hiện lên tà khí.

Hư ảnh kia hỏi ” Ngươi là ai ”

”Ta là thần của ngươi ” khí thế bức người vô cùng.

” Thần ” âm dạ vương nghi hoặc.

” Nghe nói ngươi muốn bắt tử ”

Tính mạng vĩnh hằng ai không muốn mà nam nhân lại hỏi hắn như vậy ” Đúng ‘

Âm Tư híp mắt tính kế ” Ta trao đổi nhé ”

” Ta đang ngủ mà ” ” Mơ của ngươi không phải người khác cũng mơ”

” ngươi muốn gì ” ” Ánh sáng của ngươi”

” Mất ta ” ” Không ” ” Từ nay ngươi không thể ra ngoài sáng thôi ”

Âm dạ vương cân nhắc rồi nói ” Con dân của ta cũng vậy ”

” Hảo ” Khế ước thành giao Âm Tư hảo tâm nhắc ” Không nên ra nắng nha ”

53. Chương 50: Mộng Mị 2

Mặc Cách lại rơi vào hỗn độn, chung quanh là mưa bụi không nhìn rõ

Chầm rãi sương tan bầu trời có vài tia sấm y cau mày.Y nhìn thấy người tóc trắng đứng bên vách núi còn Âm Tư nhiễm đầy lệ khí đứng sau,lại là mộng của hắn, hắn muốn mình thấy gì?

Mặc Cách nhìn Âm Tư đầy lệ khi ánh mắt này rất quen thuộc bởi y hay thấy nó

” ca ca người vì một nhân loại mà bỏ mặc ta ”người kia nói ” Ta không chỉ vì hắn ”

Âm Tư hét lên ” Nói dối người luôn nhĩ hắn qua thông thiên cảnh rất nhiều ngày rồi ”

bạch y nhân nhìn hắn ” Cô độc canh giữ nói đây ta buồn nên muốn ngắm canh thôi, thế giới chúng ta tạo ra không phải rất đẹp hay sao?”

Âm Tư bước đến ” Sao lại cô độc không phải người còn ta sao mà người luôn đến Âm Dạ còn ta đi không được đó không phải là muốn vứt bỏ ta sao?”

Người ngàn năm không di chuyển kia lại nói ” Người vẫn có thể đi cùng ta mà ” sau đó xoay người.

” Trời ạ ” giống mình như đúc, nam nhâ tóc trắng mắt bạc này ngũ quan như tạc còn cả ấn kí cũng giống nhau lắm y thiếu chút nghĩ đó là mình.

Âm Tư xông lên kéo ống tay áo của y mà nói ” Li Thương, đừng đi, ta yêu người mà ”

Ngũ quan hắn lộ ra tuyệt vọng là Mặc Cách đau lòng, Tiếp theo y lại nhìn thấy hắn ngồi bên bà đá lần đó lẳng lặng nhìn phương xa sau đó một nam nhân tuấn mĩ xuất hiện

” Người là vua Âm Dạ ” Âm Tư hỏi mà trong mắt hiện lên tà khí.

Hư ảnh kia hỏi ” Người là ai ”

“Ta là thần của người ”khí thể bức người vô cùng.

” Thần ”ám dạ vương nghi hoặc.

” Nghe nói người muốn bắt tử ”

Tính mạng vĩnh hằng ai không muốn mà nam nhân lại hỏi hắn như vậy ” Đúng ‘

Âm Tư hí mắt tính kế ” Ta trao đổi nhé ”

” Ta đang ngủ mà ” ” Mơ của người không phải người khác cũng mơ”

” người muốn gì ” ” Ánh sáng của người”

” Mất ta ” ” Không ” ” Từ nay người không thể ra ngoài sáng thôi ”

Âm dạ vương cân nhắc rồi nói ” Con dân của ta cũng vậy ”

” Hảo ” Khế ước thành giao Âm Tư hảo tâm nhắc ” Không nên ra nắng nha ”

54. Chương 51: Nam Nhân Trở Về

Nam nhân tóc đỏ kia lại xuất hiện, vua Âm dạ Ha Tu Ngột phần nộ mà quát:

” Vì sao tộc nhân ta uống máu người còn đưa nhỏ yếu ớt sẽ hóa thành dơi ”

Thanh âm hắn tràn ngập hốt hận tội lỗi, vì mình tham lam mà cả tộc phải chịu tội.Mà kẻ tự xưng là thần kia chính là thủ phạm trực tiếp.

” Ha ha, ngươi không phải đạt như mong muốn sao, vĩnh hằng, lực lượng mạnh mẽ, muốn như vậy mà không chịu nỗ lực thì làm sao đây?”

Ám Tư ha ha cười đầy một vẻ đắc ý.

” Ngươi” Ha Tu Ngột muốn mở miệng nhưng không thể nói gì.

Không sai là hắn xin cho tộc nhân tính mạng vĩnh hằng nhưng cái giá thật lớn.

” Tốt lắm Ám dạ vương hôm nay ta đến vì việc khác “. Ám Tư ngắt lời hắn “Ngươi biết người yêu của ngươi giờ ở đâu không ” ánh mắt giảo hoạt.

Ha Tu Ngột lặng đi ” Li Thương, y không phải ở trong tử cung sao?”

” Xem ” Ám Tư vung tay một hình ảnh xuất hiện.

Li Thương đang bị vây quanh bởi một đám cự lang nguy hiểm, lũ người sói này ánh mắt như muốn đem y ăn tươi.

Li Thương có nguy hiểm, Ha Tu Ngột nhìn thấy cảnh này bất chấp ánh nắng bay ra rồi trong phút chốc đã xuất hiện trong hình ảnh Ám Tư biến ra.

Một tai sáng hiện lên trong mắt Ám Tư, khóe miệng hắn cũng nhếch lên nhìn nam nhân tan đi trong ánh nắng.

Li Thương gục một bên thống khổ.

Hắn cau mày vung tay hình ảnh Li Thương đau khổ dần tan vào không khí.

Mặc Cách làm người thứ ba quan sát, bây giờ mới hồi thần.

Thì ra đây là quan hệ giữa họ.

Ám dạ đế vương vì muốn bên Li Thương mà bị lừa hóa Huyết tộc, hắn vì cứu người yêu mà chết dưới mặt trời, cừu hận giữa người sói và huyết tộc cũng bắt nguồn từ đây, đại chiến vạn năm chỉ vì hận ái của họ.

” Mặc Cách. Mặc Cách ” Nghe có người gọi mình y theo thanh âm mà đi.

Chung quanh lại mờ mịt cái gì cũng không thấy, đột nhiên một luồng sáng lóe lên, Mặc Cách chăm rãi nhìn người tóc bạc đó đi đến bên y.

Hai tròng mắt y cũng là màu bạc khắp người tỏa ra ánh sáng nhu hòa.

” Ngươi là ” Mặc Cách hỏi.

“Ta là Li Thương, phụ thân của Ám Dạ, ta tạo ra đại lục này mà ta cũng là người ”Li Thương bình thản mà nói.

” Cái gì ” Trách không được mình cùng y như nhau.

Li Thương thấy mặc cách khiếp sợ mà nói ” Ta vốn không trông nom mọi chuyện nữa nhưng đại chiến sắp diễn ra lần nữa, ta không nỡ, bọn họ là con ta, ta sao nhẫn tâm ”vừa nói vừa thở dài.

” vậy Ám Tư ” Mặc Cách cẩn thận mà hỏi

” Đứa gốc đó ”Li Thương cười đến càng ôn nhu như từ nội tâm phát ra.

Mặc Cách đột nhiên cảm giác Li Thương kì thật yêu Ám Tư.

” Tốt rồi ” Li Thương nhìn Mặc Cách.” Hắn cho ngươi xem kí ức này, ngươi thừa nhận thì ngươi phải bảo vệ Ám Dạ, ta không muốn tạo ra thêm một thế giới nào nữa đâu ”thanh âm xa dần rồi biến mất.

” Ai, ta không có năng lực này ”

” Ta ở bên ngươi ”

” Mặc Cách ” lại có người gọi y mở mắt nhìn không gian mông lung là đôi mắt xanh thẳm của Ha Tu Ngột y lao đến mà gọi ” Cha ”

” Cách – Ly Hợp, cha đây ” Ha Tu Ngột vuốt ve gương mặt đầy mồ hôi của y.

Thật sự là Ha Tu Ngột không phải hấn bị Âm Tư xâm chiếm hóa thành bướm đen ẩn mình trong ẩn kí của ta sao.

Như thế nào, Mặc Cách mở to mắt. Thật sự là hấn, hấn trở lại

” Con sao vậy ” vì nôn nóng mà Mặc cách trở nên im lặng.

” Đừng vội nghỉ chút nào ” hấn kéo y gối đầu lên đùi mình bà tay như có như không mà vuốt mái tóc xanh của y.

” Ta nhớ hấn là ngàn năm trước bám vào ta ” Ha Tu Ngột nhẹ nhàng hồi tưởng lại, thanh âm trầm thấp ” Khi đó ta chưa mạnh nhưng hấn nói muốn tìm một người vì vậy ta cùng hấn lập khế ước, một ngàn năm khi trăng đỏ hấn sẽ hiện ra ”

” Ân ” Mặc Cách nghiêm túc, Ha Tu Ngột cười ” Ta không biết hấn tìm ai nhưng lần này chắc được rồi, vì muốn cắn nuốt cả ta, chiếm thân thể này, điều này không được ” trong mắt Ha Tu Ngột hiện lên sát ý làm Mặc Cách sợ hãi.

Mặc cách như vậy làm Ha Tu Ngột thấp giọng xin lỗi.

Mặc cách cười khổ, sao lại quên hấn là đế vương vô tình mình là trường hợp đặc biệt cơ chứ.

Ha Tu Ngột không kể hết cho y chỉ nói vài điểm ” Âm Tư có nhược điểm, trí nhớ chúng ta thông nhau ” Ha Tu Ngột cúi xuống nhìn y thấy ẩn kí hoa sen ánh mắt lại ôn như tràn ngập khác thường ” Li Thương, ca ca ”

” Cái gì ” Mặc Cách nghe vậy nhảy lên gắt gao nhìn Ha Tu Ngột trước mắt, y khiếp sợ mắt xanh nhưng mắt tóc lại hiện sắc đỏ.

Mặc Cách lạnh lùng ” Người là ai ”

” Ta là Mật Tư – HaTu Ngột ” nhìn Mặc cách nghi hoặc như vậy hấn dè dặt thanh âm nghiêm túc nói.

Nhì người này rõ ràng là sự ưu nhã của Ha Tu Ngột nhưng trong mắt có chút tà khí giống Âm Tư mà không phải Âm Tư, y nhìn Ha Tu Ngột người này thay đổi là tốt hay phá hư đây.

” Mặc cách ” Ha Tu Ngột thăm dò hỏi .Mặc Cách nhìn hấn rồi đi qua hôn lên đôi môi lạnh băng của Ha Tu Ngột ” Chỉ cần ngươi là Ha Tu Ngột, ta vĩnh viễn yêu ngươi ”

” Mặc Cách ” Ha Tu Ngột cực kì xao động mà ôm lấy y sau đó nắm cảm nhở của y mà hôn xuống.

55. Chương 52: Kế Hoạch Của Hắc Diệu

” Tại sao chúng ta ở đây ” Mặc Cách nhì cánh rừng mà mê hoặc, mình không phải bị Mộc Tâm đánh ngã sao.

Ha Tu Ngột cười nhẹ ” Ta đưa con ra ” sau đó lạnh lùng ” Ai ngăn được cha hả ”

” Theo con biết Huyết tộc phát hiện Lang tộc rồi, giờ muốn là gì?” Mặc Cách lo lắng.

” Sao họ biết ” Ha Tu Ngột hỏi

” Là hai con dơi xám, một con bị bắt, một chạy thoát ” Mặc Cách nói cho Ha Tu Ngột

” bóng xám ” Hấn cúi đầu lặp lại cái tên này rồi im lặng, Mặc Cách thấy thế cũng im theo.

” Xem ra Hắc Diệu chờ không nổi rồi ” Ha Tu Ngột hai mắt hàn quang từng trận.

” Hắc Diệu ” Mặc cách chưa nghe bao giờ nha.

” Là trưởng lão cấp cao nhất – Hắc Diệu ”

Thì ra là Hắc trưởng lão, mặc cách nhớ kỹ người gặp y đều cười bộ dạng hiền hòa.

Chawrg lẽ định phần trư ăn lão hổ sao” hấn làm gì ”

” Muốn phần từ ngàn năm trước là ta áp chế lại, luôn giả bộ tốt, xem ra hấn muốn hành động rồi ” Ha Tu Ngột nhìn ánh trawnh bình tĩnh mà nói.

” Ha Tu Ngột ” Mặc Cách cảm giác hấn rất xa xôi mà gọi,Ha Tu Ngột nhì ánh mắt sợ hãi của y tiến đến ôm lấy y ” Suy nghĩ vợ vẫn gì, chúng ta về Huyết tộc thôi ”

Tại Huyết tộc. Hắc Diệu đã triệu tập binh lính để tấn công Lang tộc.

Kì thật hấn ngẫm sai khiến bóng xám phát hiện Mặc Cách bên ngoài thì trừ khử rất tiện lợi còn Ha Tu Ngột thất tung hấn không an tâm cũng đang ngẫm dò xét.

Hôm nay hấn đứng trước hàng vạn binh sĩ mà ra leejng.Huyết tộc này các trưởng lão vốn là bậc trên, vua mất tích hấn càng có thể lực không thể với, hấn vẫn che giấu chuyện Ha Tu Ngột dù sao bình thường Ha Tu Ngột không hay xuất hiện, tiện cho hấn làm việc.

Các quý tộc được hấn cho không ít lợi ích cũng không có thắc mắc.

Chỉ thấy hấn một thân áo choàng trên đài mà nói ” Gần đây phía bắc phát hiện Lang tộc bị đánh đuổi ngàn năm trước vì Huyết tộc bệ hạ ra lệnh bắc tiến, không diệt Lang tộc thì không về nam ”

” Lang tộc không diệt, tuyệt không về nam” lính hô rần trời

” Hảo ” Hắc Diệu nhì binh lính dưới đài mà đắc ý ” Xuất phát ”

” Hắc trưởng lão người gặp cái gì, ta còn không muốn chuyển binh ”

Đột nhiên một thanh âm thâm trầm theo gió truyền tới truyền đến lỗ tai từng người một.

Trái tim Hắc Diệu lạc nhịp hấn nhìn xung quanh, không có ai nghi vấn mà trấn định ” Người nào ”

56. Chương 53: Bị Bao Vây

Một đoàn khối đen hiện ra phác họa bóng người mờ lung sau đó Ha Tu Ngột cùng Mặc cách hiện ra

Cũng là hắc y mà Ha Tu Ngột xuất hiện oai phong vô cùng không ngang ngang như Hắc Diệu.

Bởi vì Hắc Diệu giấu chuyện hấn mất tích nên mọi người thấy bệ hạ xuất hiện quỳ xuống mà hô ” Bệ hạ vạn tuế ”

Mà đám Huyết tộc cầu kết với Hắc Diệu thấy Ha Tu Ngột cũng quỳ xuống mà hô.

Hắc Diệu đã gục ngã hết nửa tâm.,với nam nhân là thần trong lòng người này hấn địch không nổi.

Hình ảnh Ha Tu Ngột vĩ đại đã khắc sâu trong Huyết tộc.

Vì được lòng dân, Hắc Diệu không phục hấn muốn thử một lần nhưng lại thua thê thảm, Chỉ cần nam nhân này xuất hiện hấn không là gì.

Ha Tu Ngột nhì Hắc Diệu khụy dưới đất mà nói ” Người làm trưởng lão được chín ngàn tám trăm ba mươi sáu năm rồi đi?”

Nghe Ha Tu Ngột nhớ từng năm hấn kinh ngạc mà ngẩng đầu.

” Ta đã cho người bao nhiêu cơ hội nhưng người không giữ hai chữ bất tín viết thế nào ta phải hỏi người rồi ”

Hắc Diệu nghe vậy gục đầu hổ thẹn, những người xung quanh lại nghĩ hấn làm gì mà bệ hạ mất hứng.

Ha Tu Ngột trong không khí mà gọi ” Nhất Ảnh ”

Một bóng đen quỳ dưới chân hắn, Hắc Diệu nhìn người vừa xuất hiện mới biết Ha Tu Ngột còn có lực lượng ngầm, Đốt với hắn ta không có cửa.

Ha Tu Ngột ngăn gọn ra lệnh ” Mang Hắc Diệu đến Cửu U giới không cho về ” Hắc Diệu bị kéo đi không quan tâm mà hét ” Mật Tư – Ha Tu Ngột, người sẽ hối hận vì việc này ” thanh âm thê lương tan trong không khí.

Ha Tu Ngột nắm tay Mặc Cách mà nói ” Ta đã đến Lang tộc m thực lực không đáng kể nhưng để tránh phát sinh, Mã Tư Lạc tướng quân mang một vạn Huyết tộc đi san bằng Lang tộc phía bắc cho ta ”

” Vâng ” Mã Tư Lạc vừa nhận mệnh thì một thanh âm vang lên ” Không cần tướng quân phí sức chúng ta tự tới rồi ” bốn phương xuất hiện vô số bóng dáng sau đó Mặc cách nhìn thấy một đám Lang tộc thật lớn.

Mà đi đầu là Mai Táp Tây

Chuyện gì đang diễn ra.?

57. Chương 54: Phụ Thần

Mặc Cách nhìn Mai Táp Tây, mà hỏi ” Sao người ở đây ”

Mai Táp Tây lại nhìn người đứng cạnh y lúc nào hắn cũng tuyệt mỹ đặc ý như vậy ” Ô mặc điện hạ đừng hỏi ta nên hỏi Hắc Diệu trưởng lão ấy ”

” Bất quá hắn vẫn về phe Huyết tộc nhỉ ” Mai Táp Tây nhìn xung quanh sau đó nói tiếp ” Nhưng ta đã đến sẽ không về tay không ”

Thì ra Hắc Diệu thông đồng với Lang tộc.

Đem quân đi nơi khác để Lang tộc giết Huyết tộc còn lại may mà Ha Tu Ngột trở lại, Mà Ha Tu Ngột nghe vậy cũng cười lạnh ” Người vốn cũng không dễ về ”

Mai Táp Tây phát tay Lang tộc lao vào, các tướng sĩ Huyết tộc cũng bước vào trận chiến. Ánh trắng bị bịt kín bởi một tầng bụi, bầu trời hôn ám, tiếng sát phạt vang lên bốn phía.

Ha Tu Ngột cảm giác Mặc Cách cứng ngắc, khi hắn nhìn lại thì gương mặt y đã tái nhợt, Ha Tu Ngột bắt bả vai Mặc Cách mà lay ” Con làm sao vậy ”

Mặc cách nhìn cảnh chém giết này chỉ thờ người ra, ngay sau đó máu của một Huyết tộc bắn vào người y, Mặc Cách như bị đánh thức mà co rút lại, thanh âm của Ha Tu Ngột cơ bản là không vào tai y.

Ha Tu Ngột muốn ôm y quay về tấm cung nhưng Mặc Cách như mọc rễ lay không nổi.

” Mặc Cách – Ly Hợp ” Ha Tu Ngột căng thẳng mà gọi.

Mặc Cách lại bị dính máu của Lang tộc giọt máu theo da của y mà ngấm vào.

Khi máu hai chủng tộc cùng ngấm vào y, ấn kí trên trán y bỗng nhiên phát ra ánh sáng vàng như mặt trời, Ha Tu Ngột bị bắn ra xa.

Mặc cách thoát khỏi ôm ấp của Ha Tu Ngột dần bay lên cao, chiến trường đang hỗn loạn phát hiện kì lạ ngừng lại, ánh sáng vàng từ người Mặc Cách càng lúc càng mạnh khiến họ lấy tay mà che mắt.

Khi ánh sáng tan đi xuất hiện trước họ là một nam nhân giống hệt Mặc Cách chỉ khác tóc y màu ngân bạc.

Ai vậy? Tất cả nghi vấn.

Sau đó chuyện làm họ giật mình hơn là quanh người Ha Tu Ngột nổi gió lốc đen bao lấy hắn, mà khi gió tan đi cạnh người tóc trắng thêm một người tóc đỏ.

Nam nhân tóc đỏ nhìn người tóc bạc kia mà ghen ngào gọi ” Li Thương ”

Nam nhân tóc bạc nghe hắn gọi quay đầu mà gọi ” Đệ đệ..”

” Các ngươi là ai ” Mai Táp Tây nhìn người khác Mặc Cách này mà chất vấn.

Li Thương xoay người nói với họ ” Ta là cha các ngươi, các ngươi là con ta ”

Cái gì?

” Như thế nào ” phía dưới rối loạn Mai Táp Tây hét lớn ” Không có khả năng ”

Điều này sao có thể Âm Dạ mà có phụ thần thì đã không yên lặng mà nhìn Lang tộc diệt vong

58. Chương 55: Ánh Sáng Trở Lại – Đại Kết Cục – Phiên Ngoại

Li Thương không trực tiếp trả lời Mai Táp Tây.

Y nhìn xuống phía dưới thanh âm thanh thúy vang lên ”Lang tộc và Huyết tộc không có thâm thù gì, là hiểu lầm vạn năm trước thôi ” thanh âm như ma lực khiến mọi người yên tĩnh.

” Ca ca ” Âm Tư bất an mà gọi, là do hấn gây ra, ca sẽ vẫn giận đi.

Li Thương nghe thanh âm đó biết hấn đang lo gì quay đầu nhìn hấn chán an rồi nói ” Ta cho các ngươi cơ hội làm lại ”một bóng sáng lớn hiện ra cạnh y.

Mọi người nhìn ánh sáng tản dần để lộ một tầng chú văn ” Đây là thượng cổ thần chú có thể triệt tiêu thần chú hắc ám các ngươi sẽ thấy ánh sáng nhưng cuộc sống thì có hạn định, còn các ngươi ” Li Thương nhìn về phía Mai Táp Tây.

Mai Táp Tây thấy y nhìn mình còn nóng lòng hơn ” Phía bắc giao cho các ngươi phát triển, sinh sôi hậu đại, hai tộc vốn không thù hận an ổn mà sống, thanh âm của y như giải thích tất cả đi vào lòng người.

Huyết tộc và Lang tộc theo đó nhìn nhau đột nhiên nghĩ mình chưa bao giờ tìm nguyên nhân giao chiến đi.

Mai Táp Tây bắt đầu mong lung không có thù hận chúng ta đến đây làm gì, ta sống để làm gì.

Li Thương nhìn hấn mà cười ” Mang họ về phương bắc các ngươi sinh sống phát triển an bình thôi ” Li Thương nhắc nhở làm Mai Táp Tây thức tỉnh con mắt sáng lên .

Đúng vậy, hấn còn tộc nhân hấn phải vì họ mà xây dựng cuộc sống tốt đẹp.

Mai Táp Tây cung kính nhìn Li Thương.

Nhì chiến trường yên lặng Li Thương thở dài kiếp nạn y tạo ra đã chấm dứt rồi, Li Thương nhìn Âm Tư không nói gì, Âm Tư chỉ cười cười phất tay, họ biến mất.

Trở lại không gian hỗn độn, một nam nhân tóc đỏ gục ngủ trên vách đá mà một người khác giống hệt hấn đứng nhìn.

Sau đó người tóc bạc đi đến nói với người đang nhìn mà nói ” Trở về đi thôi ”

Đồng thời nam nhân trên vách núi mở mắt đôi mắt đỏ tan dần quay về màu xanh thẫm của biển đêm.

Hai tròng mắt hấn rộ lên khi Li Thương quay đi ” Mặc Cách, Mật Tư – Ha Tu Ngột của con trở về rồi ”

=====Dưới không phải là chính văn ===== Là phiên ngoại =====

Kết thúc rồi

Kết thúc rồi

Tùng hoa

Phiên ngoại 1: Mặc – Ha cuộc sống hạnh phúc.

” Ngươi nói, ta nên gọi ngươi là ca ca hay nên gọi ngươi là con đây?”

Nam nhân tóc bạc đi trước quay lại cười ” Ngươi nói xem?”

” Ô Ô ca ca người khi dễ ta ”vừa nói người tóc đen đến ôm người tóc bạc làm nũng.

” Ha Tu Ngọt người rõ ràng nhớ được giả bộ làm gì?”

” Đâu có ta là Tư Tư Mà, tiểu Tư Tư của ca ca ”

Mặc Cách tức giận chặn miệng tên vô liêm sỉ nào đó.

Theo thời gian, Mặc Cách càng lúc càng đỏ mặt mà rên ” Đừng ”Ha Tu Ngọt nghe vậy càng hăng, Ta Muốn.

Ghe tởm tốt xấu gì cũng là y chủ động mà sao luôn bị hấn hôn đến cả người vô lực.

Lần sau đừng hòng.

tác giả: Người đầu được hấn sao

Mặc: ai Vậy

Tác giả: Mẹ ruột của người

Mặc: Ta không có mẹ

Ha Tu Ngọt nhìn qua: Ai Vậy

Mặc Cách thấy Ha Tu Ngọt nhìn qua vùng tay bật tác giả ra xa: ” Đâu có ai ”

Ha Tu Ngọt hai mắt lưu chuyển tiếp tục thôi.Mặc Cách chụp tay Ha Tu Ngọt ” Ta nhớ kĩ phụ thân kí ức ”

Ta cũng nhớ kĩ mấy ngày trước chúng ta vừa làm.

Đúng vậy người nhớ ngày là tốt rồi.

Mặc Cách khóc không ra nước mắt tên này từ khi trở về ngày càng không đứng đắn, y muốn Ha Tu Ngọt băng trôi trở về.

Thật tưởng nhớ ánh mắt lạnh khốc đó nha.

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/am-da-thu-quang>